

HỤY XÁ-LỢI PHẬT I BỊ-PHẬT HỮU VÔ-LƯỢNG VÔ-BIÊN, THANH-VÂN ĐỆ-TỬ

Nghĩa là : Lúc ấy XÁ-LỢI đánh lễ PHẬT bạch rằng : Nay con đã thấu-đạo rồi, được thông-hiểu phép PHẬT là Điển-quang, do nơi Điển Cái của Phật, nếu con tu-luyện đứng-đắn, cũng như con thảo mến Cha, thì Cha nào bỏ. Vì như con công-phu luyện-đạo cố-gắng thì có Điển-quang là Phật nhìn nhận như Cha nhìn con, đó là một phép Điển-quang Khoa-Học Huyền-Bí của Phật để truyền-bá nuôi-dưỡng chúng-sanh như Cha nhìn con, con nhìn Cha, khí-điển hiệp nhứt hóa thành Hào-Quang.

GIAI A-LA-HÁN, PHI-THỊ TOÁN-SỐ CHI-SỞ NĂNG-TRI. CHƯ BỒ-TÁT CHÚNG DIỆT-PHỤC NHƯ-THỊ

Nghĩa là : Lúc ấy TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI đánh lễ PHẬT than rằng : Hơn nữa còn một việc khó-khăn cho con, bạch PHẬT xin cho con hiểu ! Khi con theo Cha được thì có quyền nơi Cha cũng được thừa hưởng quyền-hành, khó cho các Vị A-La-Hán ra co đầu cứng-cổ, bắt khâm-phục mạng-lệnh của con trong khi con công-phu luyện-đạo, nó làm cho con phải bê trễ thì-giờ mà xao-lãng mê trần, bê-bối thừa-lệnh Phật, nhưng cũng như không thừa-lệnh.

Lúc ấy TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI qui đánh lễ PHẬT than rằng : Khó cha chả là khó, khó nổi cho mấy vị La-Hán ra làm cho ta xao-động bê-bối đối với Cha.

Lúc ấy Phật gọi Trường-Lão Xá-Lợi ơi ! Con được làm chủ của chúng nó, chúng nó cũng là chúng-sanh của con thì con lấy pháp mẫu-nhiệm của ta mà giáo-huấn nó, cực-nhọc khổ-sở thì nó phải nghe theo con, dầu thì giờ này không được cũng thì giờ khác, thì sự hành-phạt nó khó-nhọc thét rồi nó phải theo con, con cầm vận-mạng của nó, lo chi là nó không phục-thiện.

XÁ-LỢI PHẬT ! BÍ-PHẬT QUỐC-ĐỘ THÀNH-TỰU NHƯ-THỊ CÔNG-ĐỨC TRANG-NHIÊM

Nghĩa là : Lúc ấy Trượng-Lão Xá-Lợi đánh lễ PHẬT bạch rằng :
Nay con được thông-hiểu rồi, con không hồ-nghi chi nữa, con
xin đánh lễ qui-y phục-thiện giáo-huấn của PHẬT. Từ đây con
cố-gắng công-phu luyện-đạo, không còn nghi-ngờ nữa.

HỢU XÁ-LỢI-PHẬT ! CỰC-LẠC QUỐC-ĐỘ CHÚNG-SANH SANH-GIẢ GIA-THỊ A-BỆ-BẠT TRÍ. KỲ-TRUNG ĐA-HỮU NHỨT-SANH BỒ-XỨ, KỲ-SỐ THÂM-ĐA, PHI-THỊ TOÁN-SỐ, SỞ-NĂNG TRI-CHI

Nghĩa là : XÁ-LỢI ơi ! Người hiện nay ta truyền-bá cho
người, ráng hiểu lấy, khi ta độ cho con thì ta độ chẳng sót mây-
may nào, để cho con thừa-hành phận-sự, con là của ta. Còn các
vị La-Hán ở trong mình con, con muốn chi thì chúng nó vâng
lời không chối cãi, nó biết rằng : Vận-mạng của con là nước của con.
Có câu : *NUỚC MÁT NHÀ TAN*. Hễ con bị nhọc hay là con thác
đồng-thời nó cũng phải chịu khổ-hình như con, nó là một chất Thiêng-
Liêng bị ta gia-hình vì nó khôn-lanh qui-quyết hơn con, bỏ thể ta
giam-hãm nặng-nề hơn con. Nay con tuân-lệnh ta qui-y đã rồi, thì nó
hiểu biết tội-lỗi cũng phục-thiện con, chúng nó làm việc theo cơ-sở
để giúp lẫn con cùng nó, gọi căn-bản tông chỉ của nó làm việc gọi
là hợp-nhứt, từ điển thanh hóa thanh, rồi điển trực hóa thanh,
hợp lại làm một thứ Điển Cực-thanh cực-tịnh. Thanh biến thành
cực trực biến thanh, rồi cơ-sở nào, điển ấy cũng làm việc
theo lúc ở thế-gian là bản-thể của con.

Đản Khả-Dĩ Vô-Lượng Vô-Biến A-Tăng Kỳ-Thuyết

Nghĩa là : PHẬT gọi XÁ-LỢI ơi ! Con hãy hiểu
chúng nó là lục-căn lục-trần hay là Thập-Tam-Ma, cũng gọi là một

bọn còn mê trần. Nay chúng nó cũng đồng-thời qui-y với con để về xứ Phật, con có lo chi là nó không phục-thiện, nó có tánh khôn-lanh qui-quái, mê trần là tông-chỉ cốt-giác của nó một thứ Điện trước hóa-sanh. Còn một thứ trọng trước ta để cho nó theo bản-thể xác-thú, khi Niết-Bản lựa-lọc là soi-sét, nếu con nặng-mê cận-bĩ thì phần ấy thành Ma, để cho kiếp khác của bản-thể dùng nó, cũng không bỏ, còn thứ nào được cực thanh thừa-tiếp cho con về Thiên-Đàng.

XÁ-LỢI-PHẬT | CHÚNG-SANH VẤN-GIẢ UNG-ĐƯƠNG PHẬT-NGUYỄN, NGUYỄN-SANH BÍ-QUỐC, SỞ-DĨ GIẢ-HÀ | ĐẮC-GIỮ NHƯ-THỊ CHƯ THƯỢNG-THIỆN- NHƠN CU-HỘI NHỨT-XỨ

Nghĩa là : DI-ĐÀ TRƯỞNG-LÃO XÁ-LỢI ơi ! Con được nghe những lời ta giáo-huấn, khi con hoằng-hóa, nên truyền-bá cho chúng-sanh là những người biết tưởng đến ta, làm Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí, khi con hoằng-hóa chưa đến những chúng-sanh nào mê trần bị bệnh tiền-căn hậu-quả, đau ốm triền-miên, khổ cho bản-thể nó, nó mới phát-tâm tưởng đến ta thì ta nào bỏ, hoặc là chúng nó đã bị đau ốm từ một ngày đến 7 ngày, mà nó đã gần mãn phần, thì con được truyền-bá diệu-pháp cho nó, để diu-dắt linh-hồn chúng nó sáng-suốt được đi về Thiên-Đàng.

Lúc ấy có ta ở một bên chúng nó, là một thứ Điện-quang của ta thừa-tiếp để giúp cho linh-hồn chúng nó được siêu-sanh tịnh-độ, linh-hồn về được Thiên-Đàng làm việc trừ tội, cùng công-phu luyện-đạo cho nó được nhẹ-nhàng, khi nó làm việc chuộc tội đủ phần tội-lỗi, cùng công-phu luyện-đạo công-cán được bao nhiêu, chức-phẩm nào thì Chư PHẬT thăng-thưởng cho nó, theo phẩm-bực của nó tu đó.

Có câu kinh : ĐẠI-TỪ ĐẠI-BI HỘ-ĐỘ QUAN-THẾ-ÂM BỒ-TÁT. Thì Đức QUẢN-THẾ-ÂM giúp cho nó. Còn học-trò ta là DI-ĐÀ hoằng-hóa các linh-hồn, cứu vớt độ-sanh cùng độ-từ.

TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI DI-ĐÀ ơi! Ta đã ban-bố cho người hiểu lấy, phải làm như vậy như vậy... Có câu Kinh: **NHỨT-CỤ DI-ĐÀ VÔ BIỆT-NIỆM BẮT-LAO ĐÀNG-CHỈ ĐẠO TÂY-PHANG.**

DI-ĐÀ TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI ơi! Ta là THÍCH-CA MẬU-NI Hậu-Tồ người là môn-độ của ta, gọi là: Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí của Di-Đà, phải cố-gắng cần nhất không nên sơ-sốt, phải Đại-Từ Đại-Bi luôn luôn, nếu sơ-sốt thì tội-lỗi ấy không được an-lành. Bởi thế làm việc phút-khắc thời giờ không rảnh-rang, khi-điểm cáo-báo không bao giờ ngọt, vì thế cho nên thành Phật thành Tiên làm việc không đủ, cho đến đời hằng-hà sa-số Chư Phật cũng làm việc còn thiếu kém.

Phật càng nhiều, chúng-sanh lại nhiều hơn, sanh sanh hóa hóa, nhưng chúng nó mê-trần quá, không thể vớt cho hết được.

XÁ-LỢI DI-ĐÀ ơi! Hãy ráng làm việc đề cứu các linh-hồn cùng hoằng-hóa chúng-sanh, gọi là cứu-sanh độ-tử đó con. Khi con về chốn Thiên-Đàng, cũng có nhiều phần phước-đức ban-thường cho con.

XÁ-LỢI PHẬT BẮT KHẢ-DĨ THIỂU THIỆN-CĂN PHƯỚC-ĐỨC NHƠN-DUYÊN ĐẮC-SANH BỈ-QUỐC

Nghĩa là: Lúc ấy XÁ-LỢI DI-ĐÀ qui đánh-lẽ PHẬT Bạch PHẬT-TỒ THÍCH-CA MẬU-NI: Những chúng-sanh mê trần thiếu phước-đức, đương thời nó gần thác, như thế nào, chúng nó làm tội-lỗi nặng-nề, Chư PHẬT giáo-huấn cho con đề hiểu, được cứu linh-hồn nó?...

**XÁ-LỢI PHẬT ! NHƯỢC-HỮU THIỆN NAM-TỬ,
THIỆN NỮ-NHƠN VĂN-THUYẾT A-DI-ĐÀ PHẬT CHẤP-TRÌ
DANH-HIỆU : NHƯỢC NHỨT-NHỰT, NHƯỢC NHỊ-NHỰT,
NHƯỢC TAM-NHỰT, NHƯỢC TỨ-NHỰT, NHƯỢC NGŨ-
NHỰT, NHƯỢC LỤC-NHỰT, NHƯỢC THẤT-NHỰT,
NHỨT-TÂM BẮT-LOẠN. KỲ-NHƠN LÂM-MẠNG
CHUNG-THỜI :**

Nghĩa là : TRƯỞNG-LÃO XÁ-LỢI ơi ! Nghe ta giáo-huấn' người rắng ân-cần, khi chúng nó mang bệnh gần hấp-hối, hay là linh-hồn gần bỏ xác, từ một ngày chỉ 7 ngày, trong khoảng ấy con được khuyên-lơn nhắc-nhở nó, niệm Phật 6 chữ **A-DI-ĐÀ** thì những tội trước làm nó cũng tiêu-diệt từ từ cho linh-hồn nó nhẹ-nhàng một chút, đó là con cứu vớt nó trong lúc nó hóa-vãng, linh-hồn nó được sáng-suốt, thăng cõi Thiên-Đàng trở về chốn cũ của nó, thì ta ân-xá cho nó một phần phước đức nhơn-duyen, được về cõi Phật.

XÁ-LỢI ơi ! LỤC-TỰ DI-ĐÀ là Khoa-Học, mỗi mỗi việc chi cũng dùng được, nó là một thứ tông-chỉ gọi Điển-quang của Phật.

**A-DI-ĐÀ PHẬT GIỮ-CHƯ THÁNH-CHÚNG HIỆN-TẠI
KỲ-TIỀN, THỊ-NHƠN CHUNG-THỜI, TÂM-BẮT ĐIỆN-ĐẢO
TỨC-ĐẮC VĨNG-SANH A-DI-ĐÀ PHẬT CỰC-LẠC QUỐC-ĐỘ**

XÁ-LỢI ơi ! Con hãy sáng-suốt, con tưởng chư **PHẬT** gọi là thánh-chúng từ trong cốt-giác của con cho đến phương ngoài, khi con dạy chúng nó tưởng 6 chữ **A-DI-ĐÀ**, thì chư **PHẬT** phút-khắc nào cũng chứng-kiến cho nó, cùng con, cho đến khi con quá-vãng thì cũng y theo lời ta trình-bày đây :

XÁ-LỢI PHÁT ! NGÃ-KIẾN THỊ-LỢI CỔ-THUYẾT THỦ - NGÔN, NHƯỢC - HỮU CHÚNG - SANH VĂN - THỊ THUYẾT - GIẢ ƯNG - ĐƯƠNG PHÁT-NGUYỄN SANH-BỊ QUỐC - ĐỘ

Lúc ấy TRƯỞNG-LÃO XÁ-LỢI đánh lễ Phật bạch rằng :
Như con gần mãi-cần con cũng làm y theo chúng nó hay sao ?
XÁ-LỢI ơi ! Con đã dày-công tu đến nỗi này, mà không rõ 6
chữ DI-ĐÀ KHOA-HỌC, cốt-giác 6 chữ DI-ĐÀ là một luồng
Điện không dây, bao-la trong thập-phương Chư Phật để dùng nó
từ thế-gian đến Chư-Thiên phải tức-khắc chớp-nháng nhanh-nhẹn
mới gọi là hiểu, tất cả các điện-quang là một giống lửa trung-thiên,
hể sáng là nó, tức-khắc hiểu biết liền, tông-chỉ của nó là vậy đó.

Nhưng Khoa-Học về ta chủ-trương sự chớp-nháng để làm
việc đó thôi, là cái nghề chuyên môn của Chư Phật giao-phó cho
ta, thiệt là hết sức nặng-nề, nhưng ta vẫn đại-từ đại-bi để cứu
rỗi chúng-sanh, gom dẫn-dắt linh-hồn của nó về Thiên-Đàng.

Xá-Lợi Phát ! Như-Ngã Kim-Giả Tán-Thán A-Di-Đà Phật

Nghĩa là : Tán-Thán A-DI-ĐÀ PHẬT gọi là Điện A-DI-ĐÀ.
Tông-chỉ là Điện DI-ĐÀ, thế-gian gọi là điện-thoại khoa-học để
truyền-tin và cứu-vãn một thứ, sanh sanh hóa hóa cùng pháp huyền-
diệu chư môn cũng đồng gọi Điện Khoa-Học DI-ĐÀ, để làm việc
chớ không phải phẩm chức của ta, ta có quyền giữ Khoa-Học ấy
thôi. Các y mọi môn, ta được thâu phát bồ-túc trình-bày báo-cáo,
đó là chủ-trương của ta.

Trong thế-gian gọi Phật là Phật rước hay độ cũng thế, đó là
mạch-sự của ta phân-biệt, là cốt-giác sự chớp-nháng của Điện,
tùy theo lực-lượng của nó.

BẮT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC CHI-LỢI

Có nghĩa là : Điện của ta sẽ giúp mọi mặt, không sai sót một tí nào là mạch-sự của nó.

ĐÔNG-PHƯƠNG DIỆT-HỮU A-SÚC-BỆ-PHẬT TU-DI
TUỞNG-PHẬT, ĐẠI TU-DI PHẬT, TU-DI QUANG-PHẬT,
DIỆU-ÂM PHẬT, NHƯ THI-ĐĂNG HÀNG-HÀ SA-SỐ CHU
PHẬT, CÁC Ư KỲ-QUỐC, XUẤT QUẢNG TRƯỜNG THIỆT
TUỞNG BIẾN PHÚ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN THẾ-GIỚI,
THUYẾT THÀNH THIỆT NGỒN
NHỮ ĐĂNG CHÚNG-SANH ĐƯƠNG TÍN THỊ
XUNG-TÁN BẮT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC NHỨT-THIỆT
CHU PHẬT SỞ HỘ NIỆM KINH

XÁ-LỢI DI-ĐÀ ơi ! Ta chỉ Khoa-Học Huyền-Bí cho người
rõ : Từ hướng Đông có **A-SÚC-BỆ-PHẬT** là có một luồng lửa
sắc vàng nơi ngũ-tạng trong mình con.

Chữ **TU-DI TUỞNG-PHẬT** là luồng Điện của Tinh, Khí,
Thần, bản-thể của con, thuộc về phía bên tay trái và nơi con mắt
của con chiếu sáng cũng tựa như trên Thiên-Đàng, mặt trời hướng
Đông, soi-sáng.

Còn **A-SÚC-BỆ-PHẬT** là khoa-học, luồng điện xác sanh,
luồng lửa này do nơi trái cật bên tay mặt là cốt-giác của nó.

Con **TU-DI TUỞNG PHẬT** tiếp-xúc 2 đấng điện trên, hiệp
lại Tinh, Khí, Thần.

Chữ **ĐẠI TU-DI-PHẬT** có nghĩa là : Trong bản-thể ta trên
bộ đầu Hà-Đào-Thành có trung-tâm-hồn, cũng gọi là chỗ Thần-Hồn

xuất-nhập, cốt-giác của nó gồm thâu các luồng điện trong bản-thê ta nhóm tại đó để làm việc, không khác nào mặt trời trên Thiên-Không là cốt-giác của nó.

TU-DI QUANG-PHẬT ví như mặt trời ở cõi Thiên-Đàng có nhiều tia-sáng là cốt-giác luồng điện từ trong mình con là đôi mắt, cốt-giác của nó sự sanh-hóa ảnh-hưởng mặt trời mặt trăng, luồng điện hóa-sanh do nơi khi PHẬT lập-hiến Trời Đất, để sanh-sanh hóa-hóa vạn-vật.

DIỆU-ÂM PHẬT có nghĩa là : Trong Điện sáng biến tối, hay là trong mặt trời vàng hóa đen luân-chuyển, gọi là sanh-hóa bản-thê của ta, các luồng điện phối-hợp cũng như trên Thiên-Đàng không khác.

NHU THỊ-ĐẰNG HÀNG-HÀ SA-SỐ CHƯ PHẬT nghĩa là : Chỉ rõ tông-chỉ các Điện-quang trong bản-thê, thì cũng như các Điện-quang trên trời nào khác.

CÁC Ứ KỶ-QUỐC, XUẤT-QUANG TRƯỜNG THIỆT TƯỚNG nghĩa là : Trong mình ta, cả thấy các Điện cùng màu-sắc cũng như trên trời.

BIẾN-PHÚ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN THÊ-GIỚI THUYẾT THÀNH THIỆT NGÓN nghĩa là : Sự biến-hóa của Điện vừa nói vừa chớp-nháng chẳng sai tí nào.

NHŨ-ĐẰNG CHỪNG-SANH ĐƯƠNG TÍN-THỊ : XUNG-TÁN BẮT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC nghĩa là : Thì trong bản-thê ta, các vị La-Hán làm việc cũng như Chư PHẬT Chư TIÊN trên Thiên-Đàng.

NHŨT-THIỆT CHƯ-PHẬT SỞ-HỘ NIỆM-KINH nghĩa là : Từ trong bản-thê các vị La-Hán, cũng như Chư PHẬT trên Thiên-Đàng. **Xá-Lợi ơ!** Lúc con thành Phật hay là được Lục-Huệ thì các La-Hán làm việc biến-hóa theo ý con sai gọi, sự huyền-

diệu ấy cũng tựa như trên Thiên-Đàng. Các Đấng Chư Phật cũng có bản-thề, ảnh-bóng, đó là Điện. Điện này gọi Điện kia là : thừa-tiếp, ứng-trực, chứng-minh mọi mặt đề làm việc cho lời kêu gọi.

XÁ-LỢI PHÁT | NAM-PHƯƠNG THẾ-GIỚI HỮU : NHỰT-NGUYỆT ĐĂNG-PHẬT, DANH-VĂN QUANG-PHẬT ĐẠI-DIỆM KIÊN-PHẬT, TU-DI ĐĂNG-PHẬT, VÔ-LƯỢNG TINH-TẤN PHẬT. NHƯ THỊ ĐĂNG HẰNG-HÀ SA-SỐ CHƯ PHẬT CÁC Ư KỶ-QUỐC, XUẤT QUẢNG TRƯỜNG-THIỆT TƯỚNG BIẾN PHÚ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN THẾ-GIỚI, THUYẾT-THÀNH THIỆT NGÔN : NHỮ ĐĂNG CHÚNG-SANH ĐƯƠNG TÍN THỊ : XUNG TẤN BÁT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC, NHỨT-THIỆT CHƯ PHẬT SỞ-HỘ NIỆM-KINH

Nghĩa là : **XÁ-LỢI ƠI !** Trong Nam-Phương thế-giới thì có **NHỰT-NGUYỆT ĐĂNG-PHẬT, DANH-VĂN QUANG-PHẬT** khi con công-phu thì hai mắt con, bên trái và bên mặt, gọi là mặt Trời, mặt Trăng. Mặt trời là Điện lửa đỏ, mặt trăng là khí-điện lạnh, 2 thứ hợp nhứt chổi-lọi, thành ra một vị **ĐĂNG-DANH QUANG-PHẬT** cùng **ĐẠI-DIỆM KIÊN-PHẬT**, còn **TU-DI ĐĂNG-PHẬT** là ngay giữa tập-trung trước mặt con.

NHỰT-NGUYỆT ĐĂNG-PHẬT, DANH-VĂN QUANG-PHẬT thì con thấy hai thứ hợp lại chiếu ra màu điện trong sáng, ánh-ngời, nó hợp chiếu vào trong đồng nhơn (con người) trong con mắt con, hóa thành **TU-DI ĐĂNG-PHẬT**, thẳng-thần từ từ chiếu dọi ra, mũi con hít hơi vô nghe khỏe-khoắn, đó là **VÔ-LƯỢNG TINH-TẤN PHẬT** của Khoa-Học Huyền-Bí. Chư Phật lấy Lục-Tự Di-Đà là một thứ huyền-diệu hóa ra chất dưỡng-khí. Bởi thế các Đấng Chư Phật đều ở trong mình con, gọi một nước trong bản-thề rồi gom lại, tông-chỉ ấy vào lưỡi miệng của con để biết ăn, nói, miệng nói, tai thì nghe theo lời ta dạy.

Khi con công-phu xuất-hồn được tập nói, tập nghe những tiếng của Phật giáo-huấn con tu, thì một ngày một tới Khí-Điện càng trong-sạch, con càng sáng-láng hiểu hơn đó là một tông-chỉ Lục-Huệ đó con. Nhờ con tu thành-phần thì lục-căn lục-trần nó tu theo thành vị La-Hán. Hễ con thành Phật thì chúng nó cũng thành Phật theo con, hễ con làm việc thì chúng nó cũng làm việc theo con. Trọn một cái guồng máy, cũng do luồng điện-quang của 2 dây thần-kinh thông-tri các cơ-sở, điện chiếu rọi đều, thông-tri sáng-suốt gọi là niệm kinh hay là sở-hộ, thể-gian gọi là hộ-độ.

Niệm Phật là tông-chỉ, lúc công-phu nhờ điện-quang của Chư Phật chiếu xuống trình bày cho các vị La-Hán làm việc công-phu, gọi là niệm Kinh, niệm Kinh là làm việc.

XÁ-LỢI ƠI! Nào có phải nói đâu, còn hộ-độ, Phật nào hộ-độ. Con luyện-đạo công-phu pháp-lý, cần-mẫn, tùy sự sáng-suốt trí-não của con, thấy xa hiểu rộng, làm việc thông-hiểu mau-chóng, gọi là hộ-độ. Hễ làm việc đắc-thành thì trong đời là có lợi, có may. Còn Đạo thì có Huệ, hiểu chưa đó con?...

XÁ-LỢI PHẬT I TÂY-PHƯƠNG THẾ-GIỚI HỮU: VÔ-LƯỢNG THỌ-PHẬT, VÔ-LƯỢNG TƯỚNG PHẬT, VÔ-LƯỢNG TRÀNG PHẬT, ĐẠI-QUANG PHẬT, ĐẠI-MINH PHẬT, BỬU-TƯỚNG PHẬT, TINH-QUANG PHẬT. NHƯ-THỊ ĐẰNG HÀNG-HÀ SA-SỐ CHƯ PHẬT, CÁC Ư KỲ-QUỐC: XUẤT-QUẢNG TRƯỜNG THIỆT TƯỚNG BIẾN PHÚ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN THẾ-GIỚI THUYẾT-THÀNH THIỆT NGÔN: NHỮ ĐẰNG CHÚNG-SANH ĐƯƠNG TÍN THỊ: XUNG TÁN BÁT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC NHỨT-THIỆT CHƯ PHẬT SỞ-HỘ NIỆM KINH

Nghĩa là: Phật gọi Di-Đà Xá-Lợi con ơi! Tây-Phương Thế-Giới có **VÔ-LƯỢNG THỌ-PHẬT, VÔ-LƯỢNG TƯỚNG-**

PHẬT khi con công-phu luyện-đạo, phía Tây thuộc về phía sau lưng bên tay mặt, mé dưới lưng quần, có hai trái cật kết-liểu với xương sống, là chia đôi phân-tách nửa con mắt, nửa lỗ mũi, nửa lỗ tai, bên nào có cơ-sở làm việc bên nấy, là lừa-lọc khí-thanh, hợp tác chung-qui lọc thành thanh-khí chạy vào xương sống tung thẳng tới bộ đầu, thì Điện ấy gọi là : **VÔ-LƯỢNG THỌ-PHẬT** cũng cốt-giác của La-Hán làm ra.

VÔ-LƯỢNG TƯỚNG-PHẬT là cốt-giác của tánh, vía của con, gọi là bóng hồn.

VÔ-LƯỢNG TRÀNG-PHẬT là sự thấu-phóng chớp-nháng vô ra của hình-bóng để làm tông-chỉ của nó. Khi con tu thành-phần thì cũng gọi là : **ĐẠI-QUANG PHẬT, ĐẠI-MINH PHẬT** là cốt-giác của nó trước đó.

BÛU-TƯỚNG PHẬT là ảnh-hình bóng, tướng của bản-thê con, cũng là Phật.

TINH-QUANG PHẬT là về sự đi đứng, nằm, ngồi, cốt-giác của nó là luồng lửa điện hóa-sanh, gọi là Phật. Phật là Hào-Quang Điện-Lửa hợp với một vật-chất trần-thế, nhờ công-phu luyện-đạo, điện ấy hóa thành Khí, thành ra một Vị Phẩm Phật, muốn chỉ được nấy, hóa-hóa sanh-sanh. Bởi thế trong câu này nói : **ĐẰNG ĐẰNG HẰNG-HÀ SA-SỐ CHU-PHẬT.**

CÁC Ứ KỶ-QUỐC nghĩa là : Trong bản-thê của con gọi là một nước của Phật trên Thiên-Đàng, hễ con **PHẬT** thì tất cả đều **PHẬT**.

XUẤT-QUẢNG TRƯỜNG THIỆT-TƯỚNG BIỂN-PHỦ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN THẾ-GIỚI nghĩa là : Từ đây con đi tới Tam-Thiên Đại-Thiên Thế-Giới nước Thiên-Đàng, nhưng con phải mang bản-thê hình-bóng, rồi con mang các vị đó ở trong nước của con theo, trong bản-thê của con gọi là nước đó con. Khi con muốn hóa phép diệu huyền thì chúng nó sẽ làm việc tức khắc.

THUYẾT THÀNH THIẾT NGÓN : NHỮ ĐẰNG CHỨNG-SANH ĐƯƠNG TÍN-THỊ : XUNG-TÁN BẤT-KHẢ TU-NGHỊ CÔNG-ĐỨC nghĩa là : **XÁ-LỢI** ơi ! Trong bản-thê của con, hình-bóng đem theo trong đấy có cơ-quan ngũ-tạng, cơ-sở làm việc như bản-thê dưới trần, ăn, ngủ, ia, còn về công-phu luyện-đạo, thì cũng ngũ-quan trong bản-thê chúng nó là điển, có phép diệu-huyền của ta ban-hành, nhờ con công-phu luyện-đạo Pháp-Luân Thường-Chuyềa, lựa-lọc khí-thanh. Khí-thanh ấy là huyền-diệu ban cho nó, chúng nó là nó.

THUYẾT-THÀNH THIẾT NGÓN nghĩa là : Đồng-thời linh-hồn con nó muốn chi biến-hóa nấy, thì sự huyền-diệu đề sẵn cho con, cũng như ta ban của-cải cho con sẵn, có đủ mọi vật, muốn có là nó có, muốn không là nó không, khỏi giữ, khỏi cất, huyền-diệu ấy khỏi nhọc cho con nhiều.

XÁ-LỢI ơi ! Từ đây con không còn mơ-vọng của cải thế-gian, cùng tham muốn, bởi thế muốn sao được vậy. Nhờ con thức-tánh tu-hành công-phu luyện-đạo, cũng như sự làm việc dưới thế-gian, siêng-năng bền-bỉ mới có đủ các mọi món.

NHỮ ĐẰNG CHỨNG-SANH ĐƯƠNG TÍN-THỊ : XUNG-TÁN BẤT-KHẢ TU-NGHỊ CÔNG-ĐỨC NHỨT-THIỆT CHU-PHẬT SỞ-HỘ NIỆM KINH nghĩa là : **XÁ-LỢI** ơi ! Nay con tu luyện-đạo đã thành-phần, còn trong bản-thê của con, các Vị La-Hán ta cũng ban diệu-huyền, hóa-phép, khi con muốn chi được nấy, thứ Điển nặng hóa vật-chất hay là hinh thú, còn Điển nhẹ hóa màu-sắc hay là ngọc-ngà châu-báu, ta phú-thác cho con được đủ quyền trong nước cơ-sở của bản-thê con đề sanh hóa diệu huyền cũng như ta, đây là **VĂN-PHẬT**.

Còn phần **VÕ-PHẬT** phải lấy vật-chất của thế-gian, nhờ Điển-lựa thế-gian, cùng ma-tà qui-quái biến-hóa. Sự nhiệm-mầu biến-hóa của Chư **TIÊN**, hùng-cường mạnh-bạo, làm việc ở dưới thế-gian, biến-hóa tai nghe mắt thấy sự hiện tại của thế-gian.

Còn phần ta Pháp-Lý diệu-huyền dạy con tu đây là **VĂN-PHẬT**. Khi con thành Chánh-Quả, con đi đạo trên Thiên-Đàng, Tam-Thiên Đại-Thiên Thế-giới, sự huyền-diệu con muốn chỉ có bấy, cũng như ta ở trên Thiên-Đàng, đó là **VĂN-PHẬT** về linh-hồn đó con.

Còn **VÕ-PHẬT** thì bóng-vía, ma quỷ, người tu theo **VÕ-PHẬT** là Địa-Tiên, luyện hỏa-tặc, lửa tam-muội lấy làm diệu-huyền, đó là cốt-giác của nó, nó cũng nhờ ma quỷ hợp nhứt đê lo cho thế-gian mà thôi.

**XÁ-LỢI PHẬT ! BẮC-PHƯƠNG THẾ-GIỚI HỮU :
DIỆM-KIÊN-PHẬT, TỐI-THẮNG ÂM PHẬT, NAN-
TRỞ PHẬT, NHỰT-SANH-PHẬT- VÔNG-MINH-
PHẬT. NHƯ-THỊ ĐẰNG HẰNG HÀ SA-SỐ CHƯ
PHẬT CÁC Ứ KỲ-QUỐC, XUẤT-QUẢNG TRƯỜNG
THIỆT-TƯỚNG BIẾN-PHÚ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN
THẾ-GIỚI, THUYẾT-THÀNH THIỆT-NGỒN : NHỮ-
ĐẰNG CHÚNG-SANH ĐƯƠNG TÍN-THỊ : XUNG-
TÁN BẮT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC NHỨT-
THIỆT CHƯ PHẬT SỞ-HỘ NIỆM KINH**

Câu: **XÁ-LỢI PHẬT ! BẮC-PHƯƠNG THẾ-GIỚI HỮU :**
DIỆM-KIÊN-PHẬT nghĩa là : Phía Bắc thuộc về tay mặt, trái cật Phía mặt cốt-giác nó đê phân ranh bên trái, bên phải đê cho các La-Hán biết cơ-sở ranh-rấp đặng làm việc, ví như hữu **DIỆM-KIÊN-PHẬT** là vai-giác, đê chứng-minh công chuyện làm thuộc về luồng Điện Bắc-Phương Nhâm-Quý-Thủy trái-cật.

Còn **TỐI-THẮNG ÂM-PHẬT** cũng phụ-thuộc chia-sốt công-chuyện làm, ngày đêm là một thứ luồng điện cái trong bản-thê ta đê xúc-tiến cho **NAN-TRỞ PHẬT, NHỰT-SANH PHẬT** là vị La-Hán coi về bộ gan và bộ mắt bên mặt. Còn **NAN-TRỞ PHẬT, NHỰT-SANH PHẬT** thì cũng tiêu-biểu cho hỏa-tặc tam-muội đê làm hồn-thư thuộc về Vía. Vía là khí nặng của bản-thê.

DŨNG-MINH PHẬT là vị La-Hán này tiêu-biểu cho hồn thơ sáng suốt. Hồn thơ là một thứ lửa tam-muội hỏa-tặc nặng nề tội-lỗi, cho nên sự sáng-chói sắc đỏ mù-mờ bay từ từ, có khi mùa hạ nóng-bức, tối thì mưa dầm, trong mờ-mả phát lên một ngọn đèn hay là một ngọn đuốc, khi thì có hàng nhiều ngọn, do mấy vị này tiêu-biểu cho hồn-ma bóng-quế. **DŨNG-MINH PHẬT** nó cũng tiêu-biểu cho hồn-thơ, cũng các đấng ấy, thì mấy vị này hễ hồn hiền-từ tu-hành thì chức-phẩm La-Hán hay là mấy vị Phật này là phẩm-giá của nó.

Còn linh-hồn của bản-thê hung-bạo, gian-trá, tham-sân, thì các vị ấy hạ-từng công-tác làm ma, không được chức-sắc mà ta đã trình-bày cho Xá-Lợi biết, đề hoằng-hóa chúng-sanh để cho chúng nó hiểu, hễ hiền-đức thì được chức-phẩm, còn hung-bạo phạm-tội thì làm ma.

Còn câu : **NHU-THỊ ĐẰNG HẰNG-HÀ SA-SỐ CHƯ PHẬT** là : Các phẩm Phật ta kê ra đây là : **Trong bản-thê con người, cũng như một nước.**

Câu : **XUẤT-QUẢNG TRƯỜNG THIỆT-TƯỚNG BIẾN-PHỦ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN THẾ-GIỚI THUYẾT-THÀNH THIỆT-NGÔN** : nghĩa là Từ trên mặt đất thế-giới này, mỗi bản-thê con người đều có các vị-phẩm y nhau, nhưng mấy vị-phẩm này ưa chờ khi nước đục thả câu, hay là linh-hồn ra lịnh một làm ra mười, tội ít làm ra nhiều, ưa tham, sân, si, hiệp-đáp các người.

Câu : **NHƯ ĐẰNG CHŨNG-SANH ĐƯƠNG TÍN-THỊ : XUNG-TÁN BẤT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC NHŨT-THIỆT CHƯ-PHẬT SỞ-HỘ NIỆM KINH** nghĩa là : **XÁ-LỢI** ơi ! Con đã tiếp các đấng trên đó vui đâu chúc đó, làm cho phần nhiều tội-lỗi, cốt-giác bản-tánh của nó là hỏa-tặc tam-muội. Vậy khi con luyện-đạo Pháp-Lý này, con nên vâng lời **THẦY** đề giáo-huấn nó, nhưng **THẦY** biết chúng nó ở trong bản-thê của con, không có thể nào trừng-trị nổi, cho nên ngày nay **THẦY** đưa Pháp-Lý Khoa-Học Huyền-Bí giao-quyền cho con đề hoằng-hóa chúng-sanh.

KHOA-HỌC 6 CHỮ DI-ĐÀ.: Cốt-giác của nó là : **Pháp-Luân Thường-Chuyên** ta dạy người đệ thông-tri chúng nó, khi con biểu chúng nó nghe lời thời thời, bằng nếu nó bất tuân lệnh con, thì con được làm phép **Pháp-Luân Thường-Chuyên** mà răn-dỗ chúng nó, chúng nó bị ép-buộc mà không cãi chối, thì chúng nó được tòng-phục con và nghe lời giáo-huấn của con.

XÁ-LỢI ơi ! Con nhớ mà hoàng-hóa chúng-sanh đệ luyện-đạo, không nên quên Khoa-Học « **Pháp-Luân Thường-Chuyên** » này. **XÁ-LỢI** ơi ! Sự trừng-trị của hòa tam-muội, lục-căn lục-trần tất cả, nghe **Pháp-Luân Thường-Chuyên** của ta biểu người làm đây, là phép cai-trị Chánh đệ trừng-trị chúng nó, thì chúng nó phải kiêng-nê con.

**XÁ-LỢI PHẬT ! HẠ-PHƯƠNG THẾ-GIỚI HỮU :
SƯ-TỬ PHẬT, DANH-VÂN PHẬT, DANH-QUANG
PHẬT, ĐẠT-MA PHẬT, PHÁP TRÀNG PHẬT, TRÌ-
PHÁP PHẬT. NHƯ THỊ ĐẰNG HẰNG-HÀ SA-
SỐ CHƯ PHẬT CÁC Ư KỲ-QUỐC : XUẤT-QUẢNG
TRƯỜNG THIỆT-TƯỚNG BIẾN-PHÚ TAM-THIÊN
ĐẠI-THIÊN THẾ-GIỚI, THUYẾT-THÀNH THIỆT-
NGÔN : NHỮ ĐẰNG CHÚNG-SANH ĐƯƠNG TÍN-
THỊ : XUNG-TÁN BẤT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC
NHỨT-THIỆT CHƯ-PHẬT SỞ-HỘ NIỆM KINH**

Câu: **XÁ-LỢI PHẬT ! HẠ-PHƯƠNG THẾ-GIỚI** nghĩa là : **XÁ-LỢI** ơi ! Con có biết chằng ? linh-hồn của con, cốt giác của nó là một thứ **Điển-quang** khi con có tội-lỗi nơi Thiên-Đình, thì Hồn của con bị nặng là phạt, do nơi Niết-Bàn là bản **Hiển-Pháp** của Trời-Phật hóa-sanh, nó không tuân-vị ai, ngay-thẳng công-chánh, hễ khi nặng thì xuống phạm bị tội, còn khi nhẹ thì thăng-thiên (*lên phạm*).

Chữ **XÁ** là linh-hồn bỏ cho bản-thê.

Chữ **LỢI** là Như-Lai linh-hồn sáng-suốt, xuống nhập vào bản-thê, con được làm chủ các đấng La-Hán trong bản-thê con. Nay ta chỉ rõ cho con hiểu mà giáo-huấn chúng nó. Về phần bên tay trái, trong đó cũng có vị La-Hán cũng như bên mặt, nhưng khác hơn sở làm việc.

Câu **HẠ-PHƯƠNG THẾ-GIỚI**, cốt-giác của nó là gốc lửa tam-muội hỏa-tặc ở dưới lục-phủ, gọi là tạng-phủ. Lửa tam-muội này cũng có 5 thứ trực-đục, cũng huyền-diệu linh-nghiêm trong trần, cốt-giác của nó ở trong bản-thê chỗ **Tề-Luân Hư-Cảnh**, là cái rún ở giữa, còn 4 bên là **Tứ-Diệu-Đề**, nước hóa ra lửa, gọi là **Tứ-Hải**, giao quyền cho tánh-vía chủ-quyền cai-trị từ đó làm việc sắp xuống mà thôi, bao-lạ bên ngoài từ dưới lục-phủ, tại đây thừa-tiếp lên trên cho ngũ-tạng trung-thiên, rồi hợp cùng ngũ-tạng ấy nhờ Khí-Điện trên Tiên-Thiên Hà-Đào-Thành để dắt chúng nó làm việc cai-trị chống ngoại-xâm, thương-hàn, sốt-rét cùng ăn, ngủ, ia, để bồi-túc bản-thê cho được cường-tráng, sống lâu, sức-khỏe, để chờ khi con tu nó thừa-tiếp hộ-trợ theo con. Bản-tánh của nó là cốt-giác tông-chỉ là nhờ cái khí cha mẹ cấu tạo hóa-thành bản-thê nó, khi ấy lúc giao-cấu hợp-tác cùng thần-khí, hiền thì ít, hung thì nhiều cốt-giác của nó do nơi lửa-diễn luồng tinh tiến dưới trái đất, rồi nhờ cặn-bả dưới đáy trái đất hợp thành chất Điện (*acide naturel*) hóa ra một thứ lửa ngon, nóng bức khó chịu lửa ấy tung lên chiếu hóa thành mặt trời.

Khí-diễn ấy làm ánh-sáng dội xuống thế-gian, khí-diễn này nó thừa-tiếp cho con người hấp-thụ mới hóa-sanh bản-thê của con. Nó thuộc về cung **Chấn** (*ngư-ông-bồn*). Chân Ngư-ông-bồn, một phần liền là của trái đất, còn 2 phần nữa chia đôi tiếp-xúc trái-cật bên trái bản-thê của con, thừa-tiếp mặt trăng là gương-thủy, nó là một loại nước căn-bản hợp nhứt với Cung Chấn là lửa Tiên-Thiên. Nhưng phần ấy gọi là **Tứ-Diệu-Đề**, cũng có nghĩa là: **Tứ-Hải**.

TỨ-HẢI: là bốn chỗ có nước, nước là Khí-Điện để châu-lưu bản-thê, bởi thế gọi là Hạ-Phương thế-giới, chớ sự thật cốt-giác

của nó là đông-phương (mặt trời mọc) rồi chiếu điện-lửa xuống trần-gian, gọi là Hạ-Phương thế-giới, trong đấy có **SU-TỬ PHẬT**, **DANH-VĂN PHẬT**.

SU-TỬ PHẬT là cốt-giác của nó hung-tợn hùng-dũng là trọc-khí, lửa tam-muội hợp với **DANH-VĂN PHẬT**.

DANH-VĂN PHẬT là : Tánh nước, nó hay điều-hòa để can-gián **SU-TỬ PHẬT**.

DANH-QUANG PHẬT, **ĐẠT-MA PHẬT** : Cốt-giác của nó là Khí-Điện sáng-chói sắc đỏ bầm.

ĐẠT-MA PHẬT Tánh ưa ngưng-trệ đầm đầm, hung quá hung, hiền quá hiền, chậm quá chậm, cốt-giác của nó để thừa-giúp cho tánh vía hồn-phách làm chủ.

ĐẠT-MA PHẬT, **PHÁP-TRÀNG PHẬT**, **TRÌ-PHÁP PHẬT** : **XÁ-LỢI** ơi : Ta nói 3 Đấng này, vì chúng nó hung-dữ hùng-hậu, để cho 3 Đấng này gọi là : **Tinh, Khí, Thần**, khí-trực xuống đây để biến-hóa cho Vô-Tuyến Truyền-Hình, hợp với đồng-nhơn con mắt con cùng 3 đấng này Khí-Điện nhập vào Niết-Bàn, Khí xung lên để tập-trung cho Niết-Bàn sự tội-lỗi của con lúc ở dương-thế không thể chối-cải, cùng 3 đấng này, nhưng mà sự cũng chưa minh nên khi con gần thác ta cho 3 ngày để ăn-năn tội-lỗi mà nhìn-nhận, là nhờ có đồng-nhơn của con mắt gọi là vô-tuyến truyền-hình mách sự của nó.

Phép của Phật đưa ra công-bình chánh-trực không sót một máy-may nào, khi con hấp-hối ăn-năn, suy-gẫm từ lúc con thơ-bé, làm những tội-lỗi gì thì vô-tuyến truyền-hình này nó ghi tội-lỗi ấy, khỏi điều-tra, còn Niết-Bàn để xử-tội luân-hồi, ta nói đây sự truyền-án cho con để hiểu biết.

Câu : **NHU THỊ ĐẰNG HẰNG-HÀ SA-SỐ CHƯ PHẬT** : **XÁ-LỢI** ơi ! Bỏ-cáo này rõ cho Phật La-Hán bản-thê của con từ

trên tiên-thiên ngũ-tạng tới trung-thừa trung-tạng, hạ-thừa là tạng-phủ phải nghe lấy đó là TAM-THIÊN ĐẠI-THIỆN THẾ-GIỚI.

THUYẾT-THÀNH THIỆT-NGÔN là: Lời nói chơn-thật của ta truyền-bá.

NHŨ-ĐẰNG CHỨNG-SANH ĐƯƠNG TÍN-THỊ: XUNG-TÁN BÁT-KHẢ TU-NGHỊ CÔNG-ĐỨC nghĩa là: Cả thầy Lá-Hán cùng chúng-sanh, khi ta truyền-bá cho Xá-Lợi hiểu. Xá-Lợi được Lỵc-Huệ rồi thì truyền lại cho chúng nó hiểu, không làm tội-lỗi nữa.

XÁ-LỢI ƠI! Hôm nay ta đã trình-bày giữa Công-Đồng cùng chúng-sanh trong nước của con, để nghe những lời khuyên lớn dạy-dỗ của ta. Nếu chúng nó muốn một lòng một dạ tưởng ta để về cõi Thiên-Đàng thì đừng làm tội-lỗi, gọi là: **NHỨT-THIỆT CHƯ PHẬT SỞ HỘ NIỆM KINH**.

XÁ-LỢI ƠI! Từ đây con ráng gắng chí tu luyện cùng dạy-dỗ chúng-sanh trong nước bản-thê của con. Nhưng con cũng phải hoằng-hóa những người bạn-tác ở ngoài con, ráng lo tu hành đừng làm tội-lỗi nữa thì sau cũng về xứ Phật Thiên-Đàng.

XÁ-LỢI PHẬT | **THƯỢNG PHƯƠNG THẾ GIỚI HỮU** :
PHẠM - ÂM PHẬT, TÚ - VƯƠNG PHẬT, HƯƠNG-
THƯỢNG PHẬT, HƯƠNG-QUANG PHẬT, ĐẠI-DIỆM
KIÊN-PHẬT, TẠP-SẮC BỬU-HOA, NGHIÊM-THÂN
PHẬT, TA-LA THỌ-VƯƠNG PHẬT, BỬU-HOA ĐỨC
PHẬT, KIẾN-NHỨT THIẾT-NGHĨA PHẬT, NHƯ-TU-DI
SƠN-PHẬT, NHƯ THỊ ĐẰNG HẰNG HÀ SA-SỐ CHƯ
PHẬT, CÁC Ơ KỶ-QUỐC, XUẤT-QUẢNG TRƯỜNG
THIỆT-TƯỚNG BIẾN-PHÚ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN
THẾ-GIỚI, THIẾT-THÀNH THIỆT-NGÔN ; **NHŨ-**
ĐẰNG CHỨNG-SANH ĐƯƠNG TÍN THỊ : **XUNG-TÁN**
BÁT - KHẢ TU - NGHỊ CÔNG - ĐỨC NHỨT - THIẾT
CHƯ - PHẬT SỞ - HỘ NIỆM KINH

Chữ : *THƯỢNG-PHƯƠNG THẾ-GIỚI HỮU : PHẠM-ÂM PHẬT* Nghĩa là: Trưởng-Lão Xá-Lợi con ơi ! Trên thiên-không chỗ ấy là **HẮC-BÌ-PHẬT** ở để làm việc, nắm một luồng điện Cái, rung-động từ trung-thiên, khắp thế-giới xuống hoàn-cầu thế-gian, cùng xuống âm-phủ là Tân-Quản-Vương làm chủ.

Đó là **PHẬT-TỔ HẮC-BÌ-PHẬT** từ hồi độc-lập trời-đất. Trên thiên-không thì Phật-Tổ làm việc, cốt-giác của Ngài là Điện-quang, hồn của Ngài được lập-hiến. Chữ *PHẬT* gọi là người cầm đầu điện-quang có hào-quang. Còn chữ *TỔ* là tổ-chức để lập-hiến Trời-Đất, tổ-chức hiến-pháp thì có **PHẠM-ÂM PHẬT**.

PHẠM-ÂM PHẬT là : Cốt-giác Tánh-Vía của Hồn **PHẬT-TỔ** để làm việc từ chỗ tối đem lại chỗ sáng, để làm Hiến-Pháp rung-động cho mặt Trời, cốt-giác của mặt Trời gọi là *NHẬT-VƯƠNG QUANG-PHẬT*. **Âm-Dương** để hóa-sanh làm việc ban ngày thừa truyền nguơn-khí bao-la thế-giới, cai-quản các phẩm ngũ-hành.

TỬ-VƯƠNG PHẬT : Cốt-giác của nó là Khí-Dương biến Khí-Âm, thuộc về *NGUYỆT-ÂM PHẬT* cũng xoay-chuyển lúc ban đêm, thừa-hóa ngũ-hành, để rung-động Khí-dương hiệp Khí-âm, thừa-tiếp cho Phẩm *PHẠM-ÂM PHẬT* mới có sanh-sanh hóa-hóa như-vật cùng các nguơn-khí-âm biến dương, dương biến âm hiệp-nhứt hóa thành dưỡng-khí bao-la vạn-tượng. Nhứt thiết mỗi mỗi đều thừa-hành nguơn-khí, tiếp-xúc từ Âm-phủ là phần Khí-âm-địa, dắt-dẫn phối-hợp cho tất cả khí-âm hợp khí-dương hóa-sanh dưỡng-khí để nuôi côn-trùng vạn-loại.

Pháp-Lý có nghĩa là : Trên Thiên-Không, chỗ ở **PHẬT-TỔ** Ngài là linh-hồn ta, ở tại trung-tâm-hồn xoay-óc bộ đầu, chỗ ấy được hội Công-Đồng cũng gom-góp khí-điện tụ-hợp lại đó, để cho hồn ta truyền-bá chúng-sanh trang nước cùng thừa-tiếp trên Thiên-Không **HẮC-BÌ-PHẬT**.

Thừa-Tiếp gọi là : **XUẤT-HỒN**. Lúc Xuất-hồn điển-quang các nguơn-khí bản-thê, khí-trước biến thanh, nhập vào bộ đầu rồi gom các cực-thanh cực-tịnh làm cho Thần-Hồn của DI-ĐÀ bay đến Đức **PHẬT-TÒ**, gọi là **HẮC-BÌ-PHẬT** để đánh lễ Ngài. Nhưng khi lên, có luồng điển tiếp-xúc luôn để có sức trực-chỉ mau-lẹ, còn khi xuống cùng con đường trực-chỉ ấy mà nương xuống cũng mau-lẹ, không bao giờ lạc-lối của bản-thê DI-ĐÀ.

DI-ĐÀ ơi ! Con đi cứ đi, con về cứ về, không phiền-phức, không sự chi lạ, sự tỏ-chức khéo-léo của ta ngàn năm muôn-thuở không phai không đọt.

HƯƠNG-THƯỢNG PHẬT, HƯƠNG-QUANG PHẬT nghĩa là : Điển-khí hơi hương tại tập-trung trước trán ta, khi ta công-phu luyện-đạo thì Điển phát-sanh rồi, nghe mùi hương bay phưởng-phất trước mặt ta, mà mũi ta nghe mùi thơm bát-ngát cũng một vị Phật, có nghĩa là Điển. Điển này khôn khéo biết mọi việc, cốt-giác của nó là mấy vị La-Hán trong bản-thê ta, nhưng khi mấy vị ấy làm chức nào thì chức danh-phận sở ấy, vị La-Hán này gọi là **HƯƠNG-THƯỢNG PHẬT**.

HƯƠNG-THƯỢNG PHẬT để tiếp-xúc Điển trên Thiên-Đàng trình bày các thì giờ của bản-thê công-phu, nâng cao trình độ của mỗi chúng-sanh, lực-lượng tới đâu thì phát hào-quang cho thấy đến đó, nhờ Điển của Phật trên Thiên-Không phó thác cho ta truyền-bá cho môn-đệ, để sự khai thác bản-thê của môn-đệ, cho Điển được cực-thanh cực-tịnh, đến đức độ nào thì phẩm-giá theo đấy.

Trưởng-Lão Xá-Lợi Di-Đà ơi ! Nay con được thông-hiểu rất nhiều, ráng nghe và nghiên cứu 6 chữ trong Kinh DI-ĐÀ là Khoa-Học Huyền-Bí của ta truyền lại cho người, coi lấy để hiểu cung-phu luyện-đạo, hễ tu thì phải hành, hành-đạo là luyện-đạo, chớ nào dòm trong Kinh coi nói để mà chi, con nói hoài mà con không công-phu luyện-đạo. Nghĩa là : Con nói mà không làm, không làm là không hành đạo.

HƯƠNG-QUANG PHẬT có nghĩa là : Luồng Điện-quang trên Thiên-Không của **Phật-Tổ Ngài** để gieo xuống trần-gian cho các chúng-sanh tu-hành luyện-đạo để tiếp-xúc cho luồng-điện bản-thể của con người, cùng biến-hóa hợp-tác với **NHẬT-QUANG VƯƠNG PHẬT, NGUYỆT-QUANG VƯƠNG-PHẬT** là đôi mắt ta cũng là 2 Vị Phật coi và hành-khiển trong cơ-sở của nó, để trình-bày lực-lượng, sáng tới đâu trình độ đến đó, rồi nhờ có Điện **HƯƠNG-QUANG PHẬT** thưởng cho những lực-lượng điện cực-thanh cực-tịnh của chúng-sanh công-phu luyện-đạo, đó là sự thăng-thưởng của Phật bố-hóa cho chúng-sanh để tu-hành.

TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI DI-ĐÀ ơi ! Những ngày đêm con tưởng đến ta, là con nuôi-nấng tinh-thần của con, thì ta mới tiếp-xúc cho con được. Trường-Lão Xá-Lợi ơi ! Con đừng tưởng sự mơ-hồ trừu-tượng mà lăm-lạc đó con, hễ có học thì mới hay, công-phu cố-gắng mới giỏi, thì Điện càng ngày càng trong càng nhẹ, điện trực-thăng Thiên-Đàng càng ngày càng cao, điện này gọi **HƯƠNG-THƯỢNG** Phật đó con.

HƯƠNG-THƯỢNG PHẬT : Hương là mùi hương, khói bay thành Điện cho đến nước Thiên-Đàng và thiên-không để cho chư Phật thấu-đáo hiểu rõ những chúng-sanh nào cố-gắng tâm-thành. **Trường-Lão Xá-Lợi** ơi ! Tu chừng nào thì luồng Điện ấy bay cao chừng nấy, ví như loài chim ở chốn trần-gian, đương xọc-xạch học bay học nhảy là nghề chuyên-môn của nó, bay nhảy nhanh-nhẹn, bay gần mỗi cánh đậu, rồi tập nhiều ngày bớt mỗi cánh bay xa.

TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI ơi ! Bộ sách **DI-ĐÀ** ta đã truyền-bá cho người để mà cho chúng-sanh hiểu. Nhưng sao con không chỉ rõ Khoa-Học để cho nó công-phu luyện-đạo, truyền-bá cho mau thành-phần. Nhưng chúng nó ngày đêm nói hoải cuốn Khoa-Học của ta mà không làm theo Khoa-Học của ta, nói mà sao nên danh thành-phần đó con, phải học theo Khoa-Học, hành-đạo là phải làm công-phu thì điện-quang càng ngày càng rực-rỡ chói-lọi mới theo chơn ta được, gọi là thành Phật.

ĐẠI-DIỆM KIÊN-PHẬT nghĩa là : Đại-Diệm là hóa-diệm sắc-đỏ, cốt-giác nguyên-chất lửa-điễn trong bản-thê con phát ra, đó là vị La-Hán trong sở lá gan, ngày nay khiêm-chức **ĐẠI-DIỆM KIÊN-PHẬT**, đề phòng khi lên trên **PHẬT** nhận các phép diệu-huyền biến-hóa vô-song, mỗi việc đều do Điện-quang huyền-diệu biến-hóa cùng sanh-hóa mọi vật. Mọi vật là pháp-màu, muốn chi là thừa-ứng giống nấy.

TẠP-SẮC BÛU-HOA-NGHIÊM-THÂN PHẬT, đó là một vị Lá-Hán ở sở phổi bản-thê ta, nhưng con được tu-hành luyện-đạo thì nó cũng tu-hành theo con, phạm-tước tòng-quyền đề thừa-hành phạm-sự, cho con sai-khiến nó, làm huyền-diệu biến-hóa cho con.

TA-LA-THỌ VƯƠNG-PHẬT, BÛU-HOA ĐỨC PHẬT nghĩa là : Ta là nền-tảng, là một thứ Điện ở trong bao-từ thuộc đất (thđ) trước kia cũng vị La-Hán, nay con tu khá rồi thì vị ấy khiêm-chức **BÛU-HOA ĐỨC PHẬT**. **BÛU-HOA ĐỨC PHẬT** nghĩa là : đề hóa-sanh vật-chất có điện, nhưng có phép huyền-diệu vô-song.

Trưởng-Lão Xá-Lợi ơi ! Ví như tinh-linh con đi giữa đường, con vừa muốn ngồi nghỉ chơn, tức nhiên Khi-điễn ấy hóa-sanh, nào là tiện-nghi bàn ghế cho con được đề nghỉ-ngơi thông-thả, khi con đi chỗ khác thì Điện ấy biến mất, nhập vào thân con, đề mang phép-màu trong bản-thê con. **BÛU-HOA ĐỨC-PHẬT** có nghĩa nữa là : Luồng điện nước của một vị La-Hán ở nơi sở trái cật nơi bản-thê của con, phía tay mặt thừa-thừa tay trái, thứ này khiêm-chức **BÛU-HOA ĐỨC PHẬT** biến-hóa ra các thứ nước hoặc lạnh hoặc nóng tùy ý.

Khi con muốn uống rượu Bờ-Đào tửu thì có ve ngọc chén vàng trước mặt con sẵn bàn ghế tiện-nghi, đề tiếp-xúc cho con được muốn vãn thông-thả, rồi khi con đi, nó cũng biến vào bản-thê của con mang đi, nó cũng là một vị Bờ-Tát **DIỆU-PHÁP LIÊN-HOA** hành-thông hoán-võ, châu-tà phật-qui biến-hóa vô-song,

văn-võ kiêm-toàn, ví như gặp một vị tà hung, con hóa ra một dây thiết tả, để trói bắt chóng nó đem về Thiên-Cung nhiều vị Phật hành-kiến, giáo-huấn chúng nó trở nên một vị tà qui hiền, rồi nó cũng tu-hành trừ tội và lên chức hành-chánh.

KIẾN NHỨT-THIỆT NGHĨA PHẬT nghĩ là : Vị La-Hán này cốt-giác của nó là Ngũ-Uẩn, là Vị làm đầu của các La-Hán trong cơ-sở ngũ-tạng mà ra, nay khiêm-chức **KIẾN NHỨT-THIỆT NGHĨA PHẬT** đề hiệu trước tín-tức, trình bày cho ta biết, đề cho thần linh-tâm được biết vị bốc tiên-tri báo tín tức-khắc, đề có huyền-diệu biến-hóa, vị này là một thứ bộ máy điện-quang lạnh-lẹ, chớp-nháng tức-khắc, thông-tri đề cho con thừa-hành phạm-sự, làm việc đặc-kỳ sở-nguyện, từ dưới thế-gian trực-chỉ Thiên-Đàng.

TU-DI SƠN PHẬT nghĩa là : Một hòn núi TU-DI mà gom các Ngũ-Uẩn, ngũ-hành, ngũ-tạng, cốt-giác của nó là tại mí tóc trước trán con, khi công-phu điện lên tại đấy, hóa-sanh hào-quang, cũng xem thấy Bồng-Lai nơi Thiên-Đàng, bao-là thế-giới được thông-thạo, phi-hành, tiên-tri cốt-giác của nó là Ngũ-Uẩn thay vì Ngũ-Tạng. Ngũ-Uẩn này trực-tiếp luyện-đạo, khi thanh trực-thăng thấu đến TU-DI-SƠN, thừa-tiếp cho linh-hồn con được lên phạm một vị Tiên-Trưởng Bồ-Tát.

Sự biến-hóa của Tiên-Trưởng Bồ-Tát là nơi đây. Có câu : **Nhơn bằng chữ Sơn, chỉ-thị là Tiên. Chữ TIÊN là người có huyền-diệu hào-quang biến-hóa. Chữ SƠN là sơn-căn mí tóc, là Khí-Điện cực-thanh cực-tĩnh luyện-đạo gom đến đó, ở nơi trước trán ta tại mí tóc, khiêm vì chức TIÊN-TRƯỞNG BỒ-TÁT.**

TIÊN-TRƯỞNG BỒ-TÁT là một vị Tiên bên VĂN-PHẬT, vừa trực-tiếp lên phạm PHẬT, đề thừa-tiếp khi con luyện-đạo hóa thành một một thứ Điện cực-thanh cực-tĩnh trở nên một thứ thanh-khí trực chỉ Bồng-Lai, làm một vị phạm chơn-như, Chơn-Nhơn Tiên-Trưởng Bồ-Tát.

NHU THỊ ĐĂNG HẰNG-HÀ SA-SỐ CHƯ PHẬT CÁC U KỲ-QUỐC nghĩa là : Lúc ấy **THÍCH-CA** truyền Điền gọi kêu hồn **DI-ĐÀ**. Con ơi ! Con là một Chủ-Nhơn-Ông trước kia, nay con gần làm một vị Phật, một ngày gần đây con sẽ vào Niết-Bàn lên phẩm-chức **PHẬT**, thì các phẩm La-Hán dưới cũng lên phẩm cùng khiêm-chức để cho các cơ-sở làm việc dễ-dàng, thừa-hành phận-sự cho con sai-khiến chúng nó. Chúng nó là mấy vị La-Hán trong bản-thẻ con, chung-qui cùng các chơn-lông là dân-sự gồm tất cả một nước bản-thẻ người của con, để chờ khi con lên vị Phật, khi con có huyền-diệu rồi biến-hóa vô-song, nhờ mấy vị ấy làm việc cho con, con mới có thể làm một vị Bồ-Tát Trường-Lão Chủ-Nhơn-Ông.

Khoa-Học 6 chữ DI-ĐÀ ngày nay mà con lược được Pháp-Lý Vô-Vi mà ta đã hóa-sanh gieo-giống từ năm **1959**, khởi-sự để đợi thời-kỳ truyền-bá **Văn-Khoa** cho các chúng-sanh tu-hành, trước ngày giờ gieo-giống đây là khởi-hành cho các chúng-sanh nào được thức-tánh thành-công, để hoằng-hóa chúng-sanh đời sau.

Đời sau là đi đến năm **2.001** năm, thì Khoa Học này bủa khắp chư Châu Thế-Giới, cùng các phẩm đạo màu cũng phát-triển năm **2.001**, gọi là Đạo ra đời để giáo-huấn cho chúng-sanh dưới thế-gian, vì nhơn-vật trong thế-gian đã qua một giai-đoạn phát-triển văn-minh cổ-hủ thì giai-đoạn ấy hiện-triệt hóa tàn-bạo, đến năm **2.001** năm, thì sẽ hóa văn-minh tấn-bộ, thì Khoa-Học Huyền-Bí của Chư **PHẬT**, Chư **TIÊN** càng huyền-diệu hơn, rất cuộc chung qui của nó là **Khoa-Học Lục-Tự DI-ĐÀ** biến-chuyển để sửa dạy cho đời văn-minh ấy càng ngày càng sáng-suốt hơn.

Hiện nay Khoa-Học Pháp-Lý Vô-Vi này để sửa thất-tinh lục-dục, tham-sân là căn-bệnh mê trần của chúng-sanh theo đời thế-hệ nước của nó tùy theo mực nước của con người. Mực nước phẩm-lực của con người theo sự đo-lường của đường Thiên-Xích, thừa-khí sanh-sanh hóa-hóa nhơn-vật thời mới, trí như thế ấy mới tạo ra một cái Đạo-Lý, con người được tu hóa thành **TIÊN**, **PHẬT**.

TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI DI-ĐÀ ơi ! Ta đã truyền 6 chữ Khoa-Học DI-ĐÀ để luyện-đạo mà ra, hóa thành Chơn-Như. Từ đây trực-tiếp để gieo-giống gọi là (**Semer les grains**) trở nên một người hiền (**Un honnête homme**) nhưng cũng có câu chữ Pháp (**La vérité c'est vérité**) nghĩa là sự thật là thật.

XUẤT-QUẢNG TRƯỜNG THIỆT-TƯỜNG BIẾN-PHÚ TAM-THIÊN ĐẠI-THIÊN THẾ-GIỚI : Trường-Lão Xá-Lợi Di-Đà ơi ! Ta đưa ra những pháp tu-hành đây, cái cốt-giác của nó là tâm-tánh ngũ-tạng bản-thể của con người. Khoa-Học Huyền-Bí, mỗi sự nóng ở trong bản-thể là thứ Điện-quang trong nguơn-khí, đó là một bộ máy của con người ở thế-gian để nuôi bản-thể cho khôn lớn làm việc thế-gian.

Thế-gian là trần-gian, người càng ngày càng lớn, trí càng cao, trí càng cao thì càng hung-bạo, hễ hung-bạo thì xâu-xé giết lẫn nhau, để dành của cải lo cho ăn, ngủ, ỉa, sung-sướng, thì sự tham-lam ấy hóa thành mê-trần, lắm trần, cho đến đôi quên đạo-đời của Đức Khổng-Tử, mất nhơn, nghĩa, lễ, trí, tin, quên Vua-Tôi, quên Quân-Dân, quên Cha con, chồng-vợ, nòi-giống, quên Tông-chỉ cốt-giác, chỉ biết ta sống mà thôi. không hiểu ai sanh, ai nuôi mà sống, bởi thế không dung-bồi đức-hạnh.

Nay ta trực-tiếp truyền-thanh giữa đám đông người gọi là Chư-Quốc, ngồi tại giữa đây với con là Trường-Lão Xá-Lợi Di-Đà, thì con nghe trực-tiếp truyền-thanh nói ra cho chúng nó hiểu để gìn-giữ nước của nó.

Nước của nó là trong bản-thể của nó, khi nó hiểu biết 6 chữ DI-ĐÀ là thứ thuốc chữa bệnh Tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục, càng ngày càng tu càng tu càng thuyên-giảm dần ấy nếu luyện-đạo bền-bì hóa thành một vị Chơn-Như hiền-triết trở lại, tu càng ngày càng cực-tĩnh cho đến khi hóa thành Phật-Tử.

THUYẾT-THÀNH THIỆT-NGÓN : NHỮ-ĐẰNG CHÚNG-SANH ĐƯƠNG TÍN-THỊ : XUNG-TÁN BẤT-KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC NHỨT-THIỆT CHU-PHẬT, SỞ-HỘ NIỆM-KINH

nghĩa là : Trường-Lão Xá-Lợi ơi ! Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí Di-Đà ngày nay ta truyền cho người đây, để nói chúng-sanh nghe cho rõ-ràng hiểu biết sự thật, cốt-giác của nó là dây thần-kinh, Điện-Cái của bản-thể đi ngay xương-sống tới bộ đầu, để truyền-bá điện-quang cho bộ máy làm việc, rồi ta lấy Khoa-Học 6 chữ Di-Đà hợp với lục-căn lục-trần và lấy Ngũ-tạng là 5 ngọn đèn Khoa-Học, thuộc về Ngũ-hành, ngũ-tạng, gom tất cả, ta lấy 6 chữ DI-ĐÀ trị chúng nó hóa nên Điện-Khí, Vị Ngũ-tạng hóa Cơ-quan, rồi Điện nóng của Cơ-quan hóa thành Huyền-quang thông-tri, rồi Huyền-quang hóa thành Hào-quang Chơn-Như, trở nên vị Phật thắng Thiên-Đàng.

Đó là sự tụng-kinh luyện-đạo, dùng dây thần-kinh để làm cho Điện-quang mau chóng phát-triển, chẳng phải đọc kinh hay là tụng-kinh.

TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI DI-ĐÀ ƠI ! Con ráng thông-tri Điện ta, tận-tâm nói ra cho chúng nó hiểu để công-phu luyện-đạo, khi con hoằng-hóa chúng-sanh nào muốn thành Phật, thì phải công-phu luyện-đạo y theo lời ta nói truyền-bá cho người. Người được ra hiệu **NAM-MÔ A-DI-ĐÀ PHẬT** là Khoa-Học của người góp thành một cuốn kinh từ xưa truyền-bá cho tới nay, mà người không chỉ rõ tông-chỉ luyện-đạo cho chúng nó, để phát sách kinh cho nó đọc.

Nó đọc là nó học để nó hiểu mà thôi, nó không chịu hành-đạo, hành-đạo là luyện-đạo, cốt-giác của nó là **TINH, KHÍ, THẦN, Điện hơi nóng của nó**. Rồi ta truyền-bá cho nó công-phu luyện-đạo, nào là :

NAM - MÔ : là Soi - Hồn.

A - DI : là Pháp - Luân Thường - Chuyển.

ĐÀ - PHẬT : là Định-Thần, làm cho thần-hồn rõ biết, sáng-suốt, đó tông-chỉ tu-hành luyện-đạo mà thành Phật. Sự gom góp chế hóa lấy Điện trần đem lại Vô-Vi hiệp Thiên-Đàng, thắng-giáng vô-vi huyền-bí trở thành một Vị Phật, có phép tác huyền-diệu an-hưởng đời đời, là nhờ sự công-phu luyện-đạo của chúng-sanh trở nên một vị Phật.

Nghĩa là có Thiên-Đàng mới có Thế-gian, rồi người thế-gian trở lại làm Phật ở Thiên-Đàng, để làm việc, là nhờ sự công-phu luyện-đạo Khoa-Học Huyền-Bí này để cho người học làm Phật là Điện-quang, hồn của người hóa thành một vị Phật ở Thiên-Đàng.

XÁ-LỢI DI-ĐÀ ƠI ! Trên Thiên-Đàng là tất cả những khí-điển, là một thứ hơi điển mà thôi, không không, nghĩa là : Không vật-chất thì hồn người cũng là điển, còn xác thì chết bỏ trả cho đất.

TRƯỜNG-LÃO XÁ-LỢI ƠI ! Vì như một khóm mây là một khóm khí-điển nặng-nề hóa thành mây, nó tụ-hợp rồi biến ra, cũng lay-động theo gió, ví như gió thì có động mà không hình vật. Tóm-tắt những vật-chất nào ở thế-gian không thể lên Thiên-Đàng, nếu vật-chất mà muốn cao lên cho biết Thiên-Đàng, thì vật-chất ấy nặng-nề rã tan cũng như mây khói.

Ta chỉ đây rõ-ràng những vật-chất thế-gian trả lại thế-gian, còn Khí Tiên-Thiên của Thiên-Đàng trở lại Thiên-Đàng. Sự thiệt ta nói thiệt, nào hề nói dối. **TRƯỜNG-LÃO XÁ LỢI DI-ĐÀ ƠI !** Ráng nghe lời nói của ta truyền-bá đây để hoằng-hóa chúng-sanh dạy Đạo.

XÁ-LỢI PHÁT ! Ư NHỮ Ỗ VẮNG HÀ, HÀ CỔ DANH-VỊ : NHỨT-THIỆT CHƯ-PHẬT SỞ HỘ NIỆM KINH. XÁ-LỢI PHÁT ! NHƯỢC-HỮU THIÊN NAM-TỬ THIÊN NỮ-NHƠN, VẤN THỊ KINH THỌ-TRÌ GIÁ, CẶP VẤN CHƯ PHẬT DANH GIÁ, THỊ CHƯ THIÊN-NAM TỬ, THIÊN-NỮ NHƠN, GIA VI NHỨT THIẾT CHƯ PHẬT, CHI-SỞ HỘ-NIỆM, GIAI-ĐẮC BÁT THỐI-CHUYÊN Ư-A-NẬU ĐA-LA TAM-MIỆU TAM BỒ-ĐỀ

Nghĩa là : Lúc ấy **TRƯỜNG-LAO XÁ-LỢI** đánh-lẽ **PHẬT** bạch rằng : Trong lúc chúng-sanh được tưởng Phật, trong thì-giờ phút-khác, chúng nó gần chết như thế nào ? hay là những thiện-nam tín-nữ, cùng đồng-nhi mới sanh ra rồi thác Cha Mẹ nó tưởng

Phật, như nó mới sanh đâu có mê trần mà làm tội-lỗi. Hay là hấp-hối chết, trong một phút tướng Phật bạch PHẬT-TÒ như thế phải làm sao ?...

Lúc ấy PHẬT-TÒ truyền Diển cho Di-Đà nói **XÁ-LỢI con ơi** ! Những tội-tình người mới sanh cùng hấp-hối, phút-khắc mà tướng đến ta, thì ta rước linh-hồn nó, gọi là : **TAM-MIỆU TAM BỒ-ĐỀ**. Đến Niết Bàn sẽ chiếu Diệu-Pháp PHẬT, coi tội-lỗi thế nào, ít thì ta cứu, nhiều thì vào Niết-Bàn, còn những tai-noãn mới sanh và thác, Cha Mẹ nó tướng đến ta cùng không tướng, thì ta cũng Từ-Bi bác-ái để cứu-độ chúng-sanh, nhưng trong đây cũng còn các Vị-Phật làm việc về sanh-sanh hóa-hóa cũng đồng-thời giúp-đỡ.

XÁ-LỢI ơi ! Chuyện ấy còn nói nhiều công-chuyện lắm, hơi đâu mà lo xa, mỗi việc đều có chư Phật làm việc, nhờ PHẬT-TÒ lập-hiến, đâu đâu có huyền-diệu diển quang minh-truyền để làm việc giúp cho tất cả, để thừa nhận các linh-hồn diển-quang sơ-sốt.

XÁ-LỢI con ơi ! Ta đây là Đức **THÍCH-CA MÂU-NI**, phút-khắc thì-giờ năm luồng-diển này rung-động, để cho các hàng Phật-tử làm việc, thật nhọc-nhẫn lắm đó con, thì-giờ phút khắc của ta đây không bỏ qua tí nào để cứu-vớt Tam-Miệu Tam Bồ-Đề, từ thế-gian, trung-thiên cho đến thiên-không, 3 cõi ấy 3 luồng sóng-diện đều phải thông cảm minh triết còn làm việc cực-hạnh cực-tĩnh để làm việc, cốt giác của nó là Tam-Miệu Tam Bồ-Đề, gọi là 3 luồng diển-lửa hóa-sanh 3 luồng sóng-diện. Diển lửa có nghĩa là Tam-Miệu Tam-Bồ-Đề, là 3 luồng sóng-diện. Chữ Bồ-Đề là tí-tí mắc-miếu, hay là như hạt chuỗi có gút mắt để dành khâu-thành cùng phát-thanh, tiếng có trầm-bồng.

XÁ-LỢI ơi ! Con khó thấu-đáo lắm, luồng diển này nó cũng ăn với luồng diển thế-gian mà người phạm làm việc cũng thế.

THỊ CỔ, XÁ-LỢI PHÁT ! NHỮ ĐẲNG GIAI ĐƯƠNG TÍN-THỌ NGÃ NGŨ CẬP CHƯ PHÁT SỞ THUYẾT

Nghĩa là : XÁ-LỢI con ơi ! Tóm-tắt công ăn việc làm từ thế-gian lên Thiên-Đàng cùng người ở thế-gian mà tu-hành luyện-đạo cũng do nơi 3 luồng sóng-điện, cùng các máy-móc đương thời thế-gian vật-chất cùng ngũ-tạng, cơ-quan bản-thể từ dưới đất tới trên Thiên-Không, cốt-giác của nó là 3 luồng sóng-điện, gọi là **Tinh, Khí, Thần** truyền-bá dây điện phân làm 3, từ mặt đất lên Thiên-Không. Còn người cũng phân 3 giai-đoạn theo công-phu, đầu, mình và tay chơn, cũng thuộc về điện-quang là lẽ chánh, rồi gom lại luồng Điện-Cái.

XÁ-LỢI PHÁT ! NHƯỢC-HỮU NHƠN DĨ PHÁT- NGUYỆT, KIM PHÁT-NGUYỆT, ĐƯƠNG PHÁT- NGUYỆT, DỤC SANH A-DI-ĐÀ PHÁT QUỐC GIẢ, THỊ CHƯ NHƠN ĐẲNG GIAI-ĐẮC BẮT THỐI- CHUYỂN Ư A-NẬU ĐA-LA TAM-MIỆU TAM BỒ. ĐỀ Ư BÍ-QUỐC

Nghĩa là : Lúc ấy **XÁ-LỢI** đánh-lẽ **PHẬT** bạch rằng :
Như người mới vào tu-hành mà có lòng thành-tâm tưởng đến Đức
PHẬT như thế nào ?...

XÁ-LỢI ơi ! Trước có người tưởng đến ta, đương ngồi công-phu hay là làm những công chuyện chi mà tưởng đến ta, hoặc Nam hay Nữ, già hay trẻ, thì Điện ta vẫn chứng-minh chớ nào bỏ, hoặc là công-phu luyện-đạo từ đức-tánh, điện hồn của nó cũng được cảm-ứng nhiều hay là ít tùy theo lực-lương của nó. Đó là sự khộ đầu nếu người nào tu lâu, có công-quả thì có **Mâu-Ni-Châu**, hằng giờ, phút, khắc, điện của ta cũng bảo-dưỡng chúng nó, nuôi-nấng và trợ-cấp chúng nó. Dầu sao đi nữa ta cũng không nản lòng, là vì phận sự của ta hồng-hóa **LỤC-TỰ DI-ĐÀ KHOA-HỌC**, đề cứu những người mê trần trong thế-gian, thì giờ

phút-khắc ta không thể bỏ được. Nhưng ta : Truyền điển đó thời những chuyện chi cũng làm việc theo Điển mà thôi, thì Điển-quang của ta là **Tinh, khí, Thần**, 3 luồng dây điển này để cứu Hồn-Vía cùng bản-thể của nó.

THỊ CỔ XÁ-LỢI PHÁT I NHỮ ĐẰNG GIAI ĐƯƠNG TÍN-THỌ NGÃ NGŨ CẬP CHƯ PHẬT SỞ THUYẾT

Nghĩa là : **XÁ-LỢI** ơi ! Những Điển là cốt-giác của ta truyền-bá, đào-tạo sự động-địa ăn nói thâu phát, thì chúng-sanh cũng như ta, nếu muốn thành Phật thì ráng theo chơn ta, trước kia ta cùng hàng Chư Phật cũng vậy, nhờ sự tu-hành học luyện theo chơn **Phật-Tổ HẮC-BÌ-PHẬT**, độ cho ta cùng hàng Chư Phật mới được luồng điển-quang trở nên sáng-suốt, thành-phần người có hào-quang là **PHẬT**.

XÁ-LỢI ơi ! Ráng nghe lời ta căn-dặn dạy bảo đó con.

**XÁ-LỢI PHÁT I NHƯỢC HỮU NHƠN DĨ PHÁT NGUYỆT,
KIM PHÁT-NGUYỆT; ĐƯƠNG PHÁT-NGUYỆT, DỤC-
SANH A-DI-ĐÀ PHẬT QUỐC-GIÁ, THỊ CHƯ NHƠN
ĐẰNG GIAI ĐẮC BÁT-THỐI CHUYỀN Ư A-NẬU
ĐA-LA TAM-MIỆU TAM BỒ-ĐỀ Ư-BÌ QUỐC-ĐỘ**

Nghĩa là : Lúc ấy **DI-ĐÀ TRƯỞNG-LÃO XÁ-LỢI** đánh-lẽ bạch Phật : ví như đương-thời cô-nhi mới sanh mà tâm-thần nó tưởng Phật hay là những người mới vào qui-y cũng thế, còn những người tu luyện-đạo được một ít lâu hay là tu lâu công-quả nhiều, Phật độ cách nào ?...

XÁ-LỢI -ơi ! Những việc con nói đây, trình-độ của chúng nó, nhờ luồng-diễn Thiên-Xích. Như chúng nó trên Thiên-Đàng tội ít, thì xuống thế-gian tâm hồn điển nó nhẹ, còn người trung tu luyện-đạo hay là người tu đã lâu thì đường Thiên-Xích cần một

phần nặng là tội-lỗi, hay mới tu phát-nguyện còn phần phước đức nhẹ tội, tu lâu thì nhờ Thiên-Điển đo-lường về Điển-quang. Phật làm sự công-bình bác-ái khấu-trừ tội lỗi phước đức bình phân; hễ khí trọng thì phát nặng không lên cao được, còn khí nhẹ thì lên cao hơn, ấy gọi là phước-đức thăng-thương.

XÁ-LỢI ƠI! Lúc người mới tu thì xuất-hồn dưới thấp còn dày công-phu luyện-đạo thì xuất-hồn lên cao. Khí-diễn nặng hay nhẹ thì cũng là luồng Thiên-Xích của Trời phân-định công-bình. Bởi thế ta không hộ-độ được, sự giúp-đỡ là khai-hấn cho diễn thông bản-thê, rồi tùy lực-lượng tu-hành bay cao cùng thấp.

XÁ-LỢI ƠI! Luật-pháp tu-hành không thiên-vị, hễ người tu được bao nhiêu thì thưởng bấy nhiêu. Bỏ thế, người thế-gian hay nói : PHẬT là Đại-Từ Đại-Bi, không thể hộ-độ được. Hộ-độ là làm giùm cho rộng-lượng tha-thứ. **XÁ-LỢI ƠI!** Nào thiên-vị được đó con.

NHUỘC DĨ SANH, NHUỘC KIM SANH, NHUỘC ĐƯƠNG SANH. THỊ CỐ, XÁ-LỢI PHÁT

Nghĩa là: Xá-Lợi ơ! Phải hoàng-hóa chúng-sanh, khuyên chúng-sanh phải siêng-năng tu-hành luyện-đạo cho mãn-cán, cùng trông đến Phật là luồng-diễn khai-thông, cũng như một người thợ máy đập ga chuyển máy cho máy được khí chạy thông-đồng rồi mới di-chuyển, hễ di-chuyển thì tự-chuyển, đó là sự tu-hành nguồn-cội của nó.

Luyện-đạo phải cho thông Khí-diễn, nếu mệt-nhọc mà bỏ qua, công-phu tí-tí thôi, sợ mệt xác-thân, nào thành chánh-quả, đều ấy ta nào cản-trở được, hễ học thì hành luyện-đạo cho được thông khí-diễn mới xuất-hồn được. Còn tu-hành sợ mệt xác-thân, mê trần rồi, kẻ lăm công-phu, không xuất-thần được là vì chúng-sanh còn mê-muội, ưa thân mình, phiền trách than với Phật sao được, rồi lại sanh cái tánh phá người tâm-đạo, cùng người thiện-chí cũng sanh lòng ghét-gẫm, kêu-ngạo bi-đòi, thành người trần đó con.

**CHƯ THIỆN NAM-TỬ, THIỆN NỮ-NHƠN,
NHƯỢC-HỮU, TÍN GIẢ ƯNG ĐƯƠNG PHÁT-
NGUYỆN SANH BÍ-QUỐC-ĐỘ. XÁ-LỢI PHÁT**

Nghĩa là : Xá-Lợi ơi ! Nào là thiện-nam-tử cùng thiện-nữ-nhơn nói rằng ! Chúng nó là hiền, không làm tội-lỗi, đến khi chúng nó thác thì Phật sẽ rước về Thiên-Đàng thật là dễ lắm đó. **XÁ-LỢI** ơi ! Con hiền cho, hễ hiền thì làm là đức không tội-lỗi, thế-gian thì bồi-đức cho con cháu. Còn sự tu-hành về phần hồn tội-phước là con tu cho con để làm Phật, cho đến đời chúng nó Phân-bi kêu-réo con om-sòm, biểu con độ, thì ta biết con là một người hiền-đức biết tu, cũng muốn giúp cho chúng-sanh. Tóm-tắt nếu con muốn giúp cho chúng-sanh thì phải khuyên nó tu hành luyện đạo đó thôi.

**NHU NGÃ KIM-GIẢ XUNG-TÁN CHƯ-PHẬT BẤT-
KHẢ TƯ-NGHỊ CÔNG-ĐỨC, BỈ CHƯ-PHẬT ĐẲNG
DIỆC XUNG-TÁN NGÃ BẤT-KHẢ TƯ-NGHỊ
CÔNG-ĐỨC, NHI TÁC THỊ NGÔN**

Nghĩa là : XÁ-LỢI ơi ! Ví như con mà phân-bi Điện-quang của ta, hay là ta phân-bi với **HẮC-BÌ PHẬT-TỔ**. Sự công-phu bền-chí dày-dặn mức nào theo độ nấy, tùy theo độ-lượng cùng các chư Phật, cộng-đồng bình-đẳng bác-ái, cũng tùy khi-điểm mà phân cao thấp là nhờ khí nặng cùng nhẹ, tự mình tu-luyện học đạo.

XÁ-LỢI ơi ! Cũng có nhiều chúng-sanh có tánh mê-trần, tham-lam phân-bi, tội sao không bằng Ông, mà xét lại hỏi ra nhiều khi bỏ qua không tu-hành, tu-hành có ít muốn nhiều sao được, tánh ấy là tánh trần đó con. **XÁ-LỢI** ơi ! Không nên mê-trần, hãy nghe lời ta dạy bảo.

**THÍCH-CA MÂU-NI PHẬT NĂNG-VI THẬM-NAN
HI-HỮU CHI-SỰ, NĂNG Ư TA-BÀ QUỐC-ĐỘ NGŨ
TRƯỚC ÁC-THẾ: KIẾP-TRƯỚC, KIẾN-TRƯỚC,
PHIỀN-NÃO TRƯỚC, CHÚNG-SANH TRƯỚC,
MẠNG-TRƯỚC, TRUNG-ĐẮC A-NẬU ĐA-LA TAM-
MIỆU TAM BỒ-ĐỀ, VỊ CHƯ CHÚNG-SANH
THUYẾT-THỊ NHỨT-THIỆT THẾ-GIAN NAN TÍN
CHI PHÁP**

Nghĩa là: Lúc ấy Đức PHẬT THÍCH-CA phán rằng: Ôi khổ thật là khổ trong thế-gian mê-trần, làm điều tội lỗi: ưa dục-lợi, giết người và hại người vì chữ tham-lam ham-hố, phú-quí vinh-huê, cùng muốn cho mình thắng-lợi, rồi biểu ta hộ-độ làm sao được.

XÁ-LỢI ƠI! Bởi thế bọn Tu-La phản-ác, chúng nó là Địa-Tiên vô-đạo để giúp cho đời, cho đời là thế-gian, đó thôi. Còn thế-gian là cõi trần, người ở trần mê-trần, không lo phần hồn để dưỡng phần xác, Thần-hồn là tâm-hồn linh-hồn, còn tánh-vía là xác-thật của trần sanh ra, thì sự ham muốn mê-trần, làm tội-lỗi nhiều đều bi-đi mới đem của cải lễ-vật lo cúng Phật cho nó làm thắng-lợi thế-gian thì sự tội-lỗi linh-hồn nào biết, vì thế ấy phải đầu thai muốn kiếp lần-quần cõi thế-gian mà thôi, khi hồn đâu nhẹ được mà lên Thiên-Đàng.

Còn bọn Tu-La phản-ác, thừa nước đục thả câu, lấn-áp Văn-Phật là Thần-Hồn, rù-quyển theo bọn nó mê-trần, cho đến tội chúng nó làm trộm cướp mà gọi chư Phật hộ-độ nó cho thắng-lợi, hễ làm khá, đến ơn cúng-quảy.

XÁ-LỢI DI-ĐÀ ƠI! Con là người bán-thề ở trần, nay con được gần thành-phần Phật-Đạo thì con được hiểu ở trần, cho đến đổi niệm Phật mà đi ăn cướp ăn trộm, giết người, rồi cũng gọi Mô-Phật hộ-độ con, thì sự ấy có Tu-La là Thầy Tồ

đề giúp cho người ở trần theo nghề chuyên môn của nó. Khi sống làm việc cho trần, còn thác cũng muốn đầu thai lên làm việc trần nữa. Đồng thời Thầy Tồ không xét kỹ giúp cho bọn hung ác rồi bị tội liên-can. Khi phạm tội thái-quá thì vào Niết-Bàn rồi bị sanh-sanh hóa-hóa, có khi làm được con người thế-gian là may-mắn, hay là vi-trùng ác-thú, cực-khổ đầy-đọa rồi tha-nha thiết-xi.

XÁ-LỢI PHẬT ! ĐƯƠNG-TRI NGÃ Ư NGŨ-TRỰC ÁC-THỂ HÀNH THỦ NAN-SỰ ĐẮC A-NẬU ĐA-LA TAM-MIỆU TAM BỒ ĐỀ, VI NHỨT-THIỆT THẾ-GIAN

Nghĩa là : XÁ-LỢI ơi ! Từ Thiên-Thượng nhơn-gian cũng có ngũ-hành khí-thanh cùng khí-trực, khí-trực thuộc về loại ma-qui, cùng ngũ-tạng trực của người là ngũ-hành, nhưng chúng nó cũng có tam-hồn tam-vía trong thế-gian thì phần nhiều.

THUYẾT-THỦ NAN-TÍN CHI-PHÁP THỊ VI THẬM- NAN. PHẬT THUYẾT THỦ KINH DĨ, XÁ-LỢI PHẬT ! CẬP CHƯ TỖ-KHEO NHỨT-THIỆT THẾ-GIAN : THIÊN, NHƠN, A-TU-LA ĐẢNH, VẤN- PHẬT SỞ THUYẾT HOAN-HỈ TÍN-THỌ, TÁC-LỄ NHI - KHỨ

Nghĩa là : XÁ-LỢI ơi ! Người trong thế-gian, tham gian, hung-dữ, bi-đi, thì sự ngu-xuẩn, ngu-mê, bởi thế cho nên nó không tin Phật-Pháp. Ta cũng lấy lòng từ-bi bác-ái thương những linh-hồn các chúng-sanh ấy, nhưng ta hằng ngày tu-luyện, Đức **THÍCH-CA PHẬT-TỔ** truyền-bá cho ta những phép-mẫu hoằng-hóa đây, đề dạy thiện-nam tín-nữ ở dưới thế-gian giữa đám đông người đây, ta vừa tịnh đề cho luồng điện của ta thừa-tiếp Điện Phật-Tồ đề nói ra cho các người hiểu rõ mà tu-luyện-đạo.

Bởi thế mới có quyền kinh gọi là : **A-DI-ĐÀ KINH**, đề truyền-giáo pháp-môn khoa-học huyền-bí, sửa-soạn sạch-sẽ,

rủa-ráy cho linh-hồn các chúng-sanh trở nên một thù địch linh-hồn hiền-lành, nhưng chúng-sanh nào nghe theo phép Khoa-Học Huyền-Bí của ta, thì trở nên một người hiền-lành sáng-suốt, ta cũng hoan-hỷ rước linh-hồn nó đi về cõi Thiên-Đàng, lời ngay lẽ thẳng không vì một ai, dầu cho tội đến thế rồi đánh-lẽ năn-ni làm sao cho được đó con, hễ chúng-sanh nào mê-trần, hung-hăng thái-quá, bi-đi, không được vào Niết-Bàn, qui đất linh-hồn ấy đi. Ôi ! thật là khổ cho linh-hồn chúng nó lắm.

Mắt ta thấy vị qui-xứ đất đi, lòng ta cũng cảm-động, thấy nó đánh-lẽ ta mà năn-ni. Ôi ! làm sao cho được đó con. Lúc ấy ta ăn nói làm sao bây giờ thôi chúng bây đi cứ đi.

PHẬT-THUYẾT : A - DI - ĐÀ KINH

Nghĩa là : Lúc ấy Đức PHẬT-TÒ THÍCH-CA MÂU-NI gọi ta phán rằng : phải biên cho nhớ những lời của PHẬT-TÒ 6 chữ Giáo-Khoa cùng lời nói ghi vào bộ sớ, gọi là quyển sách nhật-ký nói về đây thân-kinh, diễn quang bởi, thế mới có quyển Kinh A-DI-ĐÀ đây để truyền đời cho chúng-sanh nào có thiện-chí thức-tánh Chơn-Như, khi tu-luyện-đạo phải nhớ làm những Khoa-Học của ta để cố-gắng thì linh-hồn ấy được theo về Thiên-Đàng nối gót chơn ta.

VĂNG-SANH KHUYẾT ĐỊNH CHƠN-NGÔN

Nghĩa là : Chú VĂNG-SANH... là truyền án, đọc-án, để cho linh-hồn cùng giác-tánh, Các Đấng PHẬT-TIÊN làm ra Hiến-Pháp, phú thác cho **NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ**, từ thế-gian đến âm-phủ phải tuân pháp-luật hiện-hành.

Pháp-luật này ban-hành từ ngũ-hành, ngũ-quan cùng ngũ-giác, giác-tánh cho đến đời tam-hồn TỶ-KHUU đẳng-đẳng các phẩm
tuân luật-lệ hiện-hành, hễ khi có tội mà nghe luật-lệ thì được

án-năn thức-tánh tội-lỗi của nó. Nếu nó biết tội-lỗi nhận-dịnh rồi, khi nó vào Niết-Bàn hoặc là khám-giam, hoặc là đầu thai mà đày đi lưu xứ, nó cũng biết tội của chúng nó làm ra, chúng nó phải chịu lấy, không dám cưỡng-lý nữa mà thêm tội-lỗi.

Đây là án-luật của nó về sự tội-lỗi, ta sẽ phân rõ-ràng kỹ-lưỡng từ lời nói gọi là câu chú : Khi chúng-sanh nào hấp-hối, hay là thanh-linh từ-tội, đề nghe Chú **VĂNG-SANG** đọc án này thì chúng nó ăn-năn hiểu biết những đường tội lỗi.

Trương-Lão Xá-Lợi Di-Đà ơi ! Khổ ôi thật khổ cho linh-hồn chúng nó, chữ si-mê mà ta làm sao giúp-đỡ cho được khi có tội.

**NAM-MÔ A-DI-ĐA BÀ-ĐẠ. ĐA THA-DÀ ĐA-ĐẠ
ĐA-DIỆT ĐẠ-THA. A-DI RI-ĐỒ BÀ-TÌ. A-DI RI ĐA
TẮT-ĐAM BÀ-TÌ. A-DI RI-ĐA TÌ-CA LAN-ĐẾ. A-DI
RI-ĐA TÌ-CA LAN-ĐA. DÀ DI-NỊ DÀ DÀ-NA
CHỈ-ĐA CA-LÊ TA BÀ-HA**

Câu **NAM-MÔ A-DI-ĐA BÀ ĐẠ** : Nghĩa là :

Chữ **NAM** là điển-lửa. Chữ **MÔ** hợp điển Thiên-Không. Chữ **A** là do nơi thận-thủy ở trong mình bản-thể con người là trái-cật. Chữ **DI** là lửa-diễn Tinh, Khí, Thần, do nơi làm tội-lỗi bao nhiêu thì điển chạy tới bao nhiêu.

ĐA THA DÀ ĐA ĐẠ : nghĩa là : Tội-lỗi nó làm bao nhiêu thì đường Thiên-Xích điển sẽ chạy đến mực-thước của nó. Cũng như cái máy Hàn-Thử-Biểu là ngày đêm chăm-chú, do nơi câu : **ĐA-DIỆT ĐẠ THA**.

A-DI RI-ĐỒ BÀ TÌ : nghĩa là : **A** là cái **THẬN** trong bản-thể, là một thứ Điển-Cái gọi là Tiêu Thiêu-Địa trong bản-thể

đề hoạt-động điện chạy bộ máy Niết-Bàn. Vì như đôi mắt ta là một phép Vô-Tuyến Truyền-Hình, bản-thể ta làm chi nó chiếu nấy. Còn 2 lỗ tai là máy thu thanh, chúng ta đề nghe bộ óc là Chủ-Nhơn-Ông ở đề sai-khiến, đề cho miệng nói ra những điều chi tội-lỗi, đó là máy phát thanh.

Sự tội-lỗi bao-la, di dẫu, làm việc gì, ra sao, đều có chiếu điện vào máy Niết-Bàn không sai-sốt. Máy này đâu cũng có vị Phật chứng-minh trong mình ta.

Câu: *A-DI RI-ĐA TẮT-ĐAM BÀ-TÌ*: nghĩa là: Chữ *A* là bộ-phận trái cật, nó là một thứ điện nước châu-kru bản-thể, cùng làm chủ cái máy Miết-Bàn. Chữ *DI* là gom về Tinh, Khí, Thần.

TINH là tinh-ba vật-chất, thuộc về chơn Vía đề hoạt động.

KHÍ là thuộc về bộ máy trí-não đề truyền-bá, hội-hiệp trái tim, gan, phổi, gom các điện này lên bộ đầu thừa hành cho 2 lỗ tai cùng cái miệng đề nói.

THẦN là thần-hồn chơn-điển của bản-thể, gọi là Chủ-Nhơn-Ông hay là Xá-Lợi.

Chữ *RI-ĐA* là sự hoạt-động của máy ngũ-tạng truyền-bá ngũ-uẩn.

A-DI RI-ĐA TỶ CA LAN-ĐẾ: nghĩa là: Chữ *A* là trái cật thận-thủy điển-quang. Chữ *DI* là tinh-thần của bản-thể, thay vì cơ-quan ngũ-uẩn xung lên bộ đầu, nơi trí-não của bản-thể. Chữ *RI-ĐA* là máy điện chạy chuyển theo lực-lượng. Chữ *TÌ* là điển chạy theo luồng máy.

CA-LAN ĐẾ thuộc về hồn là Chủ-Nhơn-Ông, làm Vua sai-khiến. nhưng sự tội-lỗi bất-ngờ, bởi thế Chủ-Nhơn-Ông không hiểu được tội-lỗi, dẫu khi Tiên Phật đến khi có tội mới biết được. Nếu chúng ta biết tội nhận-định được, thì ai là người có tội.

Bởi thế Niết-Bàn khó hiểu được. Nếu hiểu được tội-lỗi ấy là **phàm** Tiên Phật nhưng còn sa-đọa thay!

A-DI RI-ĐA TÌ-CA LAN-ĐA : là : Chữ **A** là bộ trái **cật**, là một thứ điện nước, hợp với chữ **DI** là **Tinh, Khí, Thần** là Điện Thượng, trung, hạ trong bản-thê ta.

HẠ : là hòa-tặc, điện lửa tam-muội làm nhiều tội-lỗi, cũng do nơi **Tinh, Khí, Thần** bản-thê.

TRUNG : tại lục-phủ, lục-phủ là sự cố-sát, tra giết người cùng thú vật máy này nó cũng phải gom lên nhim nhận tội-lỗi của nó.

THƯỢNG : là phần cơ-quan ngũ-tạng thông-tri ngũ-uẩn bộ đầu cho máy **Nhân, nhĩ, tỳ, thiệt, thân, ý** làm việc từ phút-khắc nhận định.

DÀ DI-NỊ DÀ DÀ-NA : nghĩa là : **XÁ-LỢI** ơi ! Những chuyện chi, con khởi sự hung-dữ, gieo gió gặt bão trong **Niết-Bàn** nó có con mắt dọi bóng soi-sáng, gọi là **Vô-tuyến truyền-hình**, nào là lỗ tai thấu-thanh, miệng phát-thanh, trị tội-lỗi không sai-sót một tí nào.

CHỈ-ĐA CA-LỆ TA BÀ-HA : nghĩa là : **Niết-Bàn** là máy Điện chạy không ngừng trong bản-thê ta. Những phụ-thuộc hay là lệ-thuộc đều đều đi ngay, không sót, không thê chối cái tội-lỗi ấy.

DI - ĐÀ KINH - TÁN

Chữ **DI** là điện **Tinh, Khí, Thần**, 3 đấng hợp lại thành ra một điện hào-quang, trực tiếp luồng điện Chánh gọi là **dây thần-kinh**. Dây thần-kinh hợp-tác các thứ : nào dây gân nhỏ-nhặt mặt lưới bao khắp thân-thê ta. Chữ **RI** là chỉ rõ phước tội, mở máy của **Niết-Bàn** đem lại cho ta nhìn-nhận tội-lỗi.

TÂY-PHƯƠNG GIÁO-CHỦ. TỊNH-ĐỘ NĂNG-NHON.
TỨ-THẬP BÁT NGUYỆ-ĐỘ CHÚNG-SANH. PHÁT-
NGUYỆ THỆ HOÀNG - THÂM, THƯỢNG - PHẦM
THƯỢNG-SANH, ĐỒNG PHÓ BỬU LIÊN-THÀNH

Nghĩa là : Lúc ấy Đức DI-ĐÀ giảng-nghĩa về Kinh VĂNG-SANH đã rồi, nhưng Đức DI-ĐÀ ngồi tịnh nghe Điển-quang PHẬT-TÒ truyền-bá thêm, phán rằng : **DI-ĐÀ con ơi !** Con làm một vị Phật ở chốn Tây-Phương của Phật. Con nguyện-độ chúng-sanh theo lời ta dạy, con có nhớ chưa ?... Lời con phát-nguyện, con muốn sự tu-hành của chúng-sanh dưới thế-gian này bằng như sự tu-hành của con, thì con ráng cố-gắng theo lời con nguyện.

Đây là chỉ thêm mấy vị Phật trong mình con, lúc con chưa tu thì nó cũng nhiễm trần, hễ con là ma quỷ thì nó cũng là ma quỷ. Ngày nay con tu được làm một vị Phật, thì nó cũng làm một vị Phật theo con để làm việc. Hễ con dữ thì nó cũng dữ, còn con hiền thì nó hiền theo, nhờ con dạy dỗ nó. Mấy vị này ta cho con được biết hiện tại ở trong mình con. Ta làm phép Niết-Bàn Văng-Sanh để cho thấy rõ Chơn-Như của nó. Ngày nay sự vui-sướng thông-thả của nó cũng như con, nó cũng biết tu-hành làm việc như con, vui-vẻ vô cùng, nó không xúi con làm như trước, những điều tội-lỗi.

NAM-MÔ AN-DƯƠNG QUỐC CỤC-LẠC GIỚI DI-ĐÀ
HẢI-HỘI VÔ-LƯỢNG QUANG NHƯ-LAI

Nghĩa là : DI-ĐÀ con ơi ! Con biết luồng Điển **NAM-MÔ** là dây dẫn lửa hợp với lần điển Thiên-Không trên nước Thiên-Đàng ta, rồi nó hợp với những vị Phật để làm việc bản-thể con, mấy vị này ngày giờ phút-khác vui-vẻ làm việc, tánh-ý ngày nay khác thường.

VÔ - BIÊN QUANG NHƯ - LAI

Vị Phật này làm việc cho luồng Điện sáng chói để bảo dưỡng trong bản-thể của con, sự biến hóa muốn chi được nấy, do nơi cặp mắt thần của con.

VÔ - NGẠI QUANG NHƯ - LAI

Vị Phật này thừa-tiếp thượng điển của ta, đem đến vui-vẻ, từ-bi, không chấp nhứt, do nơi lá gan.

DIỆM - VƯƠNG QUANG NHƯ - LAI

Vị này khi điễn ta truyền-bá xuống, bắt từ trên làm việc cho tới dưới, điễn lửa Tam-Muội là Tinh, Khí, Thần, ấm đều sáng chói, hiền từ không dữ nữa.

HOAN - HỖ QUANG NHƯ - LAI

Vị Phật này đều vui-vẻ, hoan-hỷ do nơi trái tim bản-thể của con.

NAN - TƯ QUANG NHƯ - LAI

Vị Phật này không lo không buồn, không giận, do nơi trí-não hồn bản-thể của con, vì nó đã biết tu-hành rồi.

VÔ - XỨNG QUANG NHƯ - LAI

Vị Phật này từ khi tu-hành, không phách lối theo trần nữa, do nơi tánh-ý của bản-thể con.

VÔ-BIỆN QUANG NHƯ-LAI

Vị Phật này làm việc không ngần-ngại đề trực-tiếp bản-thê con, đó là hoi-hóp.

VÔ-ĐỐI QUANG NHƯ-LAI

Vị Phật này nghe truyền-bá đầu, làm đó, không sai một tí, do nơi lá lách bản-thê con.

THANH-TĨNH QUANG NHƯ-LAI

Vị Phật này tự trong-sạch, phán-đoán bình thường, làm việc không đốc-xú, công-bình tùy theo Niết-Bán Vãng-sanh do nơi trái-cật bản-thê của con.

TRÍ-HUỆ QUANG NHƯ-LAI

Vị Phật này làm cho sáng-suốt bộ đầu của con, do nơi điển óc bản-thê của con.

BẮT-ĐOẠN QUANG NHƯ-LAI

Vị Phật này thúc-dục cho điển máy ngày đêm không ngừng, là ngũ-quan do nơi ngũ-uẩn bản-thê con.

SIÊU NHỰT-NGUYỆT QUANG NHƯ-LAI

Vị Phật này là gan cùng phổi, điển ấy hợp-tác điển-nóng điển-nguội mặt trời mặt trăng, do nơi đồng-nhơn con mắt bản-thê của con, đề chiếu những tội-lỗi con làm, nó là một thứ truyền hình vô-tuyến điều-khiển, làm chủ máy Niết-Bán, cũng là sự suy-gảm tội-ác.

Điều phước-đức hợp với lỗ tai, miệng, mắt của con, do nơi điển ngũ-uẩn làm tròn một bộ máy này gọi là Niết-Bàn, Chánh bản-thê con.

Khi con cỡi mào qua Phật-Pháp dưới thế-gian, con làm những điều chi tội-lỗi cùng phước-đức, thì nó chứng-quả Tiên-Thiên, Hậu-Thiên trong bản-thê của con, lúc ở dương-thế không chối-cãi. Bởi thế do chữ **VĂNG-SANH KHUYẾT-ĐỊNH CHƠN-NGÔN**. Phép điển này phước-đức hay tội-lỗi đều có hiện tại trong bản-thê con làm ra, dầu cho Tiên Phật cũng đồng thế thôi.

TÁC-GIÁ TỰ - THUẬT

*Diệu-Pháp DI-ĐÀ nghĩa cao-sâm,
Biết Đạo nghe qua phải lác dầu,
Thực lý từ đây lo gắng chí,
Pháp-mầu linh-nghiệm **MẦU-NI-CHÂU**.*

Giải Bộ Kinh DI-ĐÀ này ngày 10-12 dương-lịch (1964)

Tác-giá : **ĐỒ-TUẦN-HẬU**

BỒ-DI KINH DI-ĐÀ

Chúng tôi là ĐỖ-THUẬN-HẬU giải bản DI-Đà của PHẬT đưa ra từ xưa kia. Đến nay DI-ĐÀ là một cuốn Kinh quý báu sâu-xa, ước lối 1.800 năm, truyền-bá tới ngày hôm nay để cho các bạn tu-hành được suu-tâm những lời của Đức DI-ĐÀ rất sâu xa mầu-nhiệm, nhưng nó phân giai cấp, nào là học cao hiểu rộng là thượng-cấp và trung cấp với những người thiếu học. Hễ cao thì biết nghĩa lý cao sâu, bậc trung thì hiểu theo bậc trung, còn bậc thấp là thiếu học, cũng được hiểu trong trí thức của họ.

Chúng ta đồng-thời được hiểu chữ Từ-Bi Bác-Ái của PHẬT, nghĩa là Phật thương tất cả chúng-sanh, không bỏ một ai. Bởi thế khi chúng tôi giải Kinh này thì chúng tôi hiểu ý PHẬT, phân từ đời thượng-nguon, trung-nguon và hạ-nguon như dưới đây.

Vi người thượng-nguon, hèn ở trên trời bị lỗi mới sa vào thế-gian, trần-tục, thì những bậc người ấy tánh còn chơn-tâm, lúc ở Thiên-Đàng chưa nhuốm trần, thì Phật cho câu tâm tức Phật, hễ người được có tâm tu-niệm thì Phật chứng quả Bồ-Đề.

Còn về trung-nguon, cũng có phần nhiều cư-trần, ham vui-vẻ, ít ham muốn tu-hành thì càng ngày càng nhiễm mê luyến trần-gian, nào là tham, sân, si, phú-quí, quyền-thế, người hiếp người, hung hăng hại lẫn nhau, hiếp-đáp nhau, dành xé nhau cho vừa ý muốn, cũng có một phần mê trần, đồng-thời cũng tưởng tới sự tu-hành, một phần ít vậy thôi, nhưng những người ấy bị sự hiếp lẫn, rồi thực-tánh tu-hành, nào là lập Chùa Chiền, am tự để tu-hành mà không hiểu trên Thiên-Đà g có 2 thứ Điện. VĂN-ĐIỂN là điện PHẬT, còn Điện của NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ là VÕ-ĐIỂN.

Còn dưới thế-gian cũng có điện là điện trượng hỏa-tặc hung-hãn giết người. Điện này để giúp cho người làm ngũ-sắc kim,

đề nấu chất ăn cho chín, đề nuôi-dưỡng bản-thê. Hỏa-tặc này phá-hoại, nóng bức khó chịu, hại người không thể tưởng tượng. Còn phần nóng ít hơn thì gây ra tham-lam bi-đi, cũng làm ra cái tánh con người hung-hăng giết hại, tham-lam, giựt của cái đề cho mình sung-sướng, người hà-hiếp người.

Còn bực hạ-thừa, còn nhiễm-trần hơn nữa, qui-quái sâu-xa, mưu cao kế dày, đề lừa-bịp những người dốt-nát, hiền-lành, cùng người thất-học, thì do nơi sự bắt-buộc của thời đợi.

PHẬT Ngài làm Kinh DI-ĐÀ ra đề cho người tu-tâm dưỡng-tánh, nghĩa là: Sửa là sửa tâm sửa tánh, nhưng trái lại sửa tâm là có nghĩa dùng Điển-quang trên Thiên-Đàng đề sửa điển của bản-thê ta đề trực-tiếp cùng gián-tiếp điển của Phật.

Điển-Dương là thần-hồn trở lại hiền, đó là Chủ-Nhơn-Ông, trước kia hồn ở Thiên-Đàng bị tội-lỗi mới xuống làm chủ của bản-thê. Còn Điển-Âm thuộc về Vía của trí-ý Cha Mẹ cấu-tạo bản-thê, tánh-nết của nó ưa oán-ghét ngầm, cố ý nhớ hoài-hoài, âm-mưu lừa-bịp, cố-sát, ân-ác, còn bề ngoài thì vui-vẻ, khuyến-dụ con người theo chúng, đề hại người trong trần-gian, lăm điếu tham-lam xấu-xé. Người trần-gian, tưởng rằng chúng nó thật-thà, theo bọn chúng mà không hiểu bề trong, mà chỉ hiểu bề ngoài mà thôi.

Bởi thế PHẬT Ngài cho KINH DI-ĐÀ dạy 3 Pháp-Môn là: SOI-HỒN, PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYÊN và ĐỊNH-THẦN, đề sửa Tâm, Căn, Tỳ, Phế, Thận của bản-thê con người, lấy Điển trong bản-thê của con người trần-thế đề hợp với điển của PHẬT. Sửa đổi tâm-tánh con người ở trong ngũ-tạng cùng chơn tay đều có điển hung-ác, pha lẫn với điển của Phật đề tu trang cho bản-thê cho người được trở lại như người xưa, thì người trần-gian mới có thể hiền-lành trở lại minh-mẫn, sáng-láng, rồi chúng nó xem-xét lại mới biết rõ sự tham-lam, lừa-bịp, bi-đi, rồi nó biết hơn sự thật ngay lành.

Trong KINH DI-ĐÀ, PHẬT NGÀI nói : PHẬT tức tâm, tâm tức PHẬT, đó là Phật dạy người sơ thi, hễ có tâm tưởng Phật là Phật, còn từ trung chí hạ-thừa thì bị nhiễm-trần, không được minh-lý, rồi chúng nó lấy những câu Kinh trên đây của Phật, mới cắt-nghĩa cho chúng lầm-lạc.

Ngày nay chúng tôi hiểu thật sự là đời Hạ-Nguơn phần nhiều con người quí-quái, xấu-trá, thì câu Kinh Tâm tức Phật ngày nay nhờ 3 Pháp quí-báu của Phật truyền, sửa lại tất cả châu-thân con người minh-triết hơn. Theo như người sơ thi, hễ có tâm tưởng Phật là thành Phật. Ví dụ như một Ông dốt không hiểu chi hết, rồi lên núi thắp nhang lạy Trời Phật cầu xin cho được linh-tánh, để xuống trần-gian sửa-chữa bệnh, họa-phù bằng giấy Vàng chữ Sơn, vì sự dốt nát không hiểu câu Kinh câu Chú nào, rồi cũng hô : Con cô Xanh nhảy quanh hòn đá, chờ nước cạn ăn cá, ăn tôm, thì chúng nó xét-đoán, bởi vì Ông Thầy ấy có tâm, rồi Phật Tiên cũng cho Long-Thần, Hộ-Pháp giúp đỡ cho Ông Thầy trị-bệnh đó mau hết, lành bệnh do nơi ma-quỉ khuấy-phá, cùng tà-tâm của bệnh sanh ra. Thì chúng nó suy-nghĩ là Ông Thầy có tâm tưởng Phật, rồi Long-Thần Hộ-Pháp giúp-đỡ, đó là VÕ-PHẬT làm mấy chuyện ấy do nơi tánh-vía của Ông Thầy.

Còn đây chúng tôi tu về phần hồn, là VẤN-PHẬT, ý-nghĩa chúng tôi thấy Phật Ngài dạy làm 3 Pháp-Lý, sửa tâm-tánh cho hồn trở lại Thiên-Đàng chớ không muốn ở thế-gian.

Vậy xin các bạn được hiểu trong cuốn Kinh A-DI-ĐÀ là chỉ rõ Đức Phật Ngài dạy-bảo phải sửa điển cho chơn-tánh, do nơi ngũ-tạng bị điển trần từ Thượng Trung và Hạ-nguơn của bản-thể con người bị nhiễm-trần nhiều.

Nay nhờ được PHÁP-LÝ VÔ-VI KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ của Phật, mà chúng tôi được thông-minh kiến-tánh, những lời Kinh của Phật dạy-bảo, để cho ngũ-tạng chúng ta được yên-lành, không bận-rộn, nhờ điển của Phật pha-lẫn với Điển của ta, mới được rõ Kinh DI-ĐÀ rất sâu-xa huyền-diệu.

Ngày 25 tháng 11 năm Ất - Tỵ
(17-12-1965)

Thưa các Bạn,

Khi chúng tôi phân-lý tông-chỉ Cuốn KINH A-DI-ĐÀ đã hết nghĩa-lý DI-ĐÀ rồi, nhưng chúng tôi viết ra thêm một quyển « VẤN-ĐÁP ».

Quyển này tự nói ra không phải Điển, theo ý chúng tôi muốn để các bạn hiểu sự vấn-đáp để mở mang thêm cho người công-phu luyện-đạo. Chúng tôi muốn tường-tận về sự công-phu luyện-đạo để cho các bạn dễ hiểu lý kinh thiết-thật của chúng tôi, muốn làm cho nền Đạo sáng-chói hơn, cùng thương các bạn. Chúng tôi chẳng biết lấy chi dắt dẫn cho người thiện-chí, vì thế ấy, chúng tôi phải lập nên quyển VẤN-ĐÁP để xem cho hiểu lý Kinh cùng công-phu cho tỏ-rạng hơn.

Các bạn ơi! Đây là cõi thế-gian, chúng ta ở mảnh đất phù-sanh này, dương-gian hay là dương-trần, thì bị tăm tối mù-mịt nó lôi-cuốn phải bị mê-trần. Khi chúng ta thức-tánh muốn về quê xưa chốn cũ là Thiên-Đàng, thì có sự tu-hành để chường linh-hồn cho được minh-triết. Nhưng trong thế-gian có nhiều Đạo ra đời, Đạo nào cũng Chính-Đạo, nhưng các bạn suy đi nghĩ lại hoài hoài mãi mãi coi đờng, nào về Thiên-Đàng cho giản-tiện gần-gũi hơn. Nên chúng tôi thừa-lập quyển VẤN-ĐÁP này để dắt-dẫn sự tu-hành phát-triển hơn lấy lời nói thiết-thật, thêm ý-kiến cho các bạn dễ thấu-đáo không nghi-ngờ, phải hay là không phải, thì chúng ta nên coi để mở trí, dắt-dẫn đường tu trực-chỉ đến Thiên-Đàng.

Ồ! thật là khó, vì Khoa-Học Huyền-Bí Thiêng-Liêng của Phật khó hiểu được, nhưng vì chúng ta ở thế-gian thì thấy trong thế-gian có hình thức vật-chất.

Còn tu tìm đường lên Thiên Đàng là chỗ Thiên-Không thì làm cho tầm mắt và ý-chí ta không thấy và không thấu-đáo, bởi thế không bờ không bến, thấy thì không thấy, tin thì khó tin, nào ai biết được. Bởi thế trong câu Kinh có nói: **Đạo là tu-du chi đạo**, vô bờ bến, các bạn thiên về bên nào thì tu về bên nấy, tóm-tắt có một nẻo dài hay là vắn, mau hay là chậm, khó mà hiểu được, bởi thế các bạn bán nghi bán tín, vì trong tâm còn lộn-xộn, còn bê-bối, không được hiểu rõ Chơn-Như.

Vậy xin mời các thiện-chí nếu muốn về nhà Phật thì nên xem quyền Kinh **DI-ĐÀ** cùng **VẤN-ĐÁP** là tông-chỉ của nó, rồi các bạn theo Pháp-Lý Vô-Vi Huyền-Bí của Phật, ráng tu luyện-đạo, trong một năm rưỡi cũng chẳng xa, chẳng kém thì giờ, miễn cố-gắng công-phu, trước hết thấy Hào-quang của Phật ban cho mình, cùng linh-hồn của chúng ta phóng ra một đóm lửa sáng-chói, đó là linh-hồn của bạn từ trán phóng ra, rồi bay đi Thiên-không, ban đầu bay gần biển mắt, càng ngày càng bay xa, nhưng bay lên trên thiên-không, không hạ xuống đất, chỉ rõ là linh-hồn về Thiên-Đàng Châu **PHẬT**, cũng thấy quê cảnh Bồng-Lai Nhược-Thủy của Tiên, thì lúc này chúng ta được thấy **Mâu-Ni-Châu** thì chí ta hiểu là có đường lên Phật.

Thưa các bạn! Chư thiện-nam tín-nữ, cùng các em đồng-nhi nam-nữ cố-gắng công-phu cho linh-hồn về cõi Phật, tuy xác hãy còn ở trần, còn hồn được xuất ra bay bổng trên Thiên-Đàng, rồi mới hiểu biết sự chân-thật của chúng tôi, vì lòng bác-ái đối với các bạn tu-hành thiện-chí.

Sự tu-hành thuộc về khí-điển thiên-liêng, cố-gắng công-phu là được, nhưng chúng tôi không thể nắm tay bán-thẻ của bạn mà bay đũa bay bướng trên Thiên-Đàng cho được, buộc lòng chúng tôi phải dịch quyền **KINH DI-ĐÀ** để các bạn thương-thức hiểu biết, hơn nữa chúng tôi thừa-tiếp quyền **VẤN-ĐÁP** này Bồ Di giúp cho các bạn, để được tường-lãm am-hiểu Pháp-Lý cho dễ bề công-phu luyện-đạo.

Đến đây chúng tôi xin chào các bạn thiện-chí, cùng xin
tha-thứ những điều thô-sơ của chúng tôi.

PHẦN II

PHẬT HỌC VẤN ĐÁP

Công-danh phú-quí bất như nhân,
 Cực-khổ nghèo giàu há dám than,
 Mang gậy Kim-Cang về bốn-giác,
 Thăng đường thẳng lối đến Tây-Phang.

Tây-Phang vạn-lý khổ nài bao,
 Góp gié ngàn phương mới thấy sao,
 Bệnh, tử, lão, sanh, nào sá kể,
 Pháp Thần do Phật thẳng bay cao.

Bay cao xuống thấp tự nơi mình,
 Thanh-lộc Diễm Hồn mới phát-minh,
 Trước biển Thanh nhờ công chuyên-pháp,
 Quốc-hồn kêu-gọi hỡi sanh-linh.

TỰA

Hôm nay chúng tôi được chung nhau đề viết quyển **VẤN-ĐÁP** cho các bạn được hiểu rõ về ý-nghĩa Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí của Chư-Phật cùng Chư-Tiên về việc: Tà là hữu-vi hay là duy-vật, còn Chánh là vô-vi, không không.

Chúng ta hay lầm-lẫn không không mà có, có có mà không. Tiên cùng Phật, sự tu-hành bực Tiên rồi tới Phật, thì duy-vật rồi biến duy-tâm, còn trần thì ráo-riết, ngày nó đi rất đổi mau, hết đời Thượng-Nguơn, Trung-Nguơn, rồi tới Hạ-Nguơn, thì trong 3 nguơn cộng lại là **1.800 năm**.

Khi trong đời người cùng nước lộn-xộn, thì chúng ta nên biết, Trời Phật cũng như người thế-gian, khi gần đến sang thế-kỷ, thì cũng sanh loạn-lạc trong các nước, thì đời đạo đều đảo-điên tất cả bầu-trời thế-giới, đây là ngày hôm nay năm **1966**, bạn cũng biết cho.

Đúng **2.000 năm** là hết đời hạ-nguơn sang thượng-nguơn, thì tất cả các nước đều lộn-xộn, thành-bại hưng-vong. Còn những người đời là dân trong nước thì bị điêu-đứng khó-khăn, nếm đủ chua, cay, chát, đắng, mặn, nồng, phần nhiều vì chỗ ấy. Những phần Đạo là người Hiền, cũng chịu ảnh-hưởng chung, nên ai ai cũng muốn yên-tĩnh, bằng-an vô-sự mà thôi.

Sự xáo-trộn lời-cuốn, cái lạnh dữ lộn-lạc trong nước, không khác nào trời đất mới mở, người không tu lo làm ăn, còn có một phần hung-dữ tàn-bạo, thì càng hung-dữ tàn-bạo lừng-lẫy hơn. Hiền-lành hung-dữ đều xáo-trộn, trong lúc ấy hiền muốn hiền hơn, hung-dữ muốn lừng-lẫy hơn, cũng có một phần vô-phước vô gia-thê, vô bờ bến, làm cho cực-diêm trong đời, sự hung-dữ lừng-lẫy hơn mới sanh loạn-ly hỗn-độn, thì chúng ta nên biết

cho nước nào cũng có nhân-viên can-dự. Còn gia-đình cũng như trong nước, Cha đối với con, Chồng đối với vợ. Chồng vợ cha con đều lộn-xộn, quên đạo-lý.

Bởi vậy chúng tôi muốn phân rõ đời-đạo song-tu. Đời là cho gia-đình vinh-viern, từ thượng chí hạ, từ Ông Ba Cha Mẹ con cháu, ngôi thứ chuyền đê hiếu-hạnh vi-tiên mới thanh-binh.

Còn Đạo thì muốn yên-tĩnh đê tu theo ý muốn của người, đê làm Phật, Tiên, không muốn ở trần, không thê nào thoát khỏi, bởi vì chúng ta bản-thê còn ở nhân-gian, cũng có nhiều người ai ai cũng đều muốn tu, bỏ thê-gian. Trong thê-gian biết rằng : Khó, cùng, cực, nhọc, muốn cho rảnh-rang cho đời của mình, nhưng làm sao cho khỏi chốn trần-gian ? Bị mạnh hiếp yếu, mạnh là quật-cường, yếu là hiền-lành, rồi muốn tầm đạo đi tu, tu thì cũng khó lắm, làm sao phân cho đưọc cái giả cùng cái chơn, thì giả chơn phần nào cũng có đưong-vương trường-bản trong trần đê lợi dụng. Còn người chơn thì ở trần rất sợ hãi, mà tránh làm sao cho khỏi.

Còn tu đê tránh trần-gian, lo làm Tiên Phật, không tranh-danh đoạt-lợi, còn nhiều người ích-ký, lấy vài thừa che mắt Thánh, làm đêu đối-trá cho sung-sướng trong đời, hiểu mà không nói, còn nói mà không hiểu. Ôi ! Thê-sự vi-nhân nan, buộc lòng chúng tôi lấy sự bác-ái phê-bày, chỉ rõ sự tu-hành. Phật thì có hàng Phật-Tử, Trời thì cũng có âm-dương, người thì có phu-phụ, còn Điện thì có Điện nóng cùng Điện lạnh, trong đời thì có ngày đêm, đó là âm-dương. Nhưng âm-dương hợp thành, gọi là hợp nhứt, đê cho hóa-hóa sanh-sanh, bây giờ chúng ta muốn cho hung trở nên hiền, hung là duy-vật vô-biên, còn hiền là vô-vi Văn-Phật.

Đây chúng ta muốn tu thì phải biết Phật Tiên thì có vô, có vãn, rồi mới hợp nhứt huòn vô. Hợp nhứt huòn vô là thừa. Vô hóa Vãn, thì chúng ta luyện-đạo phải biết bên Vô-Phật, phải lấy duy-vật làm gốc.

Duy-vật là cốt-giác luyện-phép huân hình, ví như biến-hóa di-sơn, thì chúng ta phải lấy một cục đá nhỏ (là duy-vật) mà thuật biến ra một hòn núi cao chón-chở, cốt-giác của nó là hòn đá, là duy-vật, mỗi việc đều nhỏ biến lớn, huyền-ảo qua một thời-gian rồi huân nhứt, tồn lại cục đá là cục đá. Nhưng các bạn biết cho, cục đá ấy biến-hóa cho cục đá, phép-màu linh-nghiệm thành ra một trái núi, huyền-ảo huân nhứt một thời-gian, phép ấy gọi là tà-thuật rồi huân lại các đá nhỏ mà thôi.

Nếu cục đá nhỏ ấy bị người giựt hay là phá tan, hoặc đoạt được, thì phép ấy không linh-nghiệm nữa, gọi là huân-hư, thấu phép, hay là phép hư.

Vô Phật hay là Vô Tiên thì lấy duy-vật biến-hóa nên hình, đó là ảo-thuật hay là tà-thuật. Còn chúng ta muốn tu nơi Văn-Phật là lẽ chánh tự-nhiên, thì chúng ta phải tu lấy phần hồn gọi là lẽ chánh, thuộc về luồng Điện Cái, Còn luồng Điện lạnh trước thuộc về Tánh-Vía, hay méa men động-chạm, lấy sự-vật hại người hay là làm khó cho người.

Ồi ! Trong thế-gian, tưởng Phật nào như Phật ấy, Tiên nào như Tiên ấy, không phân lẽ Chánh-tà, Đồng-thời chúng ta cũng tu duy-vật và vô-vi, xáo trộn không phân-biệt. Cho nên chúng tôi hợp ý phân tách ra cho rõ, nào là VĂN, nào là VÔ-PHẬT.

VĂN là vô-vi, tu phần hồn, thừa-tiếp điện trên Thiên-không xuống, còn VÔ-PHẬT thì lấy cái Vía mà thừa-tiếp Điện lạnh của trần-gian rồi hợp-tác để cho hồn trí-thức sai-khiến, sự linh-nghiệm hiện tại thế-gian, làm chi được ấy. Còn người trong thế-gian bị nhiễm-trần, tham muốn ưa linh-nghiệm, làm đâu được đấy.

Còn VĂN-PHẬT thì lo cho phần hồn được làm Tiên-Phật ở Xứ Thiên-Đàng không trở lại thế-gian.

Nay hồn chúng ta muốn trở về chốn cũ quê xưa để tinh-ngộ hưởng sự sung-sướng Thiêng-Liêng ở chốn Thiên-Đàng, thì không

hoạt-động lấy duy-vật xảo-trộn, tất cả đều lấy chữ không không yên-tĩnh, tom-góp Điện bản-thể trong mình hườn-qui hợp-nhứt, làm cho hồn đủ sức-mạnh dồi-dào.

Hồn là một luồng Điện Chánh làm chủ bản-thể ta, nhờ Điện trong bản-thể qui-tự hợp-nhứt, hùng-dũng vô-cực vô-biên để qui-tự như vậy, trở về Thiên-Đàng, gọn-gàng mau mắn hơn, nhưng ta thì cố-gắng công-phu luyện đạo dày chặt, bắt từ đầu của bản-thể là chỗ hồn ở, tập cho hồn sáng-suốt lấy pháp tu để lọc trước-khi trở nên thanh tại bộ đầu, rồi lấy điện thanh của tay chơn và các điện phụ, cũng lọc trước biến thành hợp lại hóa nên hình. Phải bền bỉ cố-gắng làm pháp tu thì mới gom hồn cùng Vía được.

Vía là ngũ-tạng tay chơn, tất cả những vật gì động dạng là Vía, lấy thanh-khí của bản-thể cùng tay chơn gắn lên tiên-thiên bộ đầu. Khi chúng đủ đầu mình tay chơn, công-phu luyện-đạo cho dày công, trước mới biến thanh, thì xuất-hồn về Thiên-Đàng cũng không lâu.

Vì như Lương-Si-Hàng (gọi là Lương) tu theo Pháp Nhà Phật là Pháp-Lý Vô-Vi mà ngày nay chúng ta lượm được, đã vẫn-tất được xuất hồn bay về Trung-Thiên, rồi trở về trần nhập vào bản-thể, thì sự tham-lam hung-hăng bi-đi của bản-thể LƯƠNG trong thế-gian đâu còn nữa, bởi vì hồn Chủ-Nhơn-Ông của LƯƠNG cố-gắng Tu-hành, nào là lục-căn lục-trần của Tánh-Vía sai-khiến, xưa là hung-dữ tham-lam. Nay hồn của LƯƠNG được lên Thiên-Đàng thấy sự tà Chánh rõ-ràng, mới dạy cho Vía cùng lục-căn lục-trần tu theo hồn, thì Tánh-Vía không bao giờ còn hung-dữ tham-lam nữa, trở nên người hiền-triết, thì hồn cùng Vía tự-nhiên trở nên lành, khỏi coi sách dạy trong thế-gian, hay làm lành lánh dữ.

Hề Chủ-nhơn-Ông Hồn được hiền từ, thù được khí thanh, còn Vía cùng lục-căn lục-trần phụ-thuộc, phải nương theo Hồn, thì tất cả trở nên lành, vì nhờ pháp màu-nhiệm của Phật

được lọc khí-trực hóa thanh, thì hồn của LƯƠNG cùng Tánh-Vía trở nên hiền, thì các bạn biết cho, hồn vía được hưởng khí-thanh của Trời thì sự hiền sẵn có.

Các bạn màng chi sách giáo-hóa của trần đề răn dạy phải làm lành lánh dữ, lành là thanh-điển Thiên-Đàng, còn khí-trực là dữ của trần-gian, sách này đề dạy cho người chưa tu ở trần-gian hiểu biết. Còn người ta theo điển này, hằng ngày công-phu lũa-lọc khí-trực hóa thanh, thì làm sao mà không lành, đó là pháp tu huyền-diệu của Phật, Ngài dạy chúng ta luyện-đạo hề cố-gắng tu được HÀ-SA hay là MÀU-NI-CHÂU thuộc về khí-thanh không nhiễm-trần, thì bạn biết cho, không lộn khí-trực được.

Khi đục trực là hung-hăng, tham-sân, theo Pháp có nghĩa là phân-tách ra (*détacher*) không lộn-lạo, thì ta luyện chừng nào tánh ta không tham-sân, càng ngày càng thông-minh, khỏi lo coi sách của Không-Tử giáo-hóa, tự nhiên người tu trở nên lành là nhờ Điển thanh không hợp-tác với Điển trực-trần, nên chúng ta không cần dấn tâm hay là luyện-tánh, nhờ Pháp Huyền-diệu của Phật đưa ra khỏi lo chi.

Tới đây chúng tôi làm cái Mục-Lục này nói sơ cho các bạn tu-hành xem qua tường-lãm.

Sau đây chúng tôi xin có mấy lời VẤN-ĐÁP chỉ rõ về nền tu cho các bạn, không lầm-lẫn lộn-lạo, vì các bạn bị trong gia-đình hay là thời-gian lôi-cuốn, làm cho chúng ta mờ-mịt loạn-trí bởi sự lo cho trần vì gia-đình, rồi làm cho lộn-xộn không phân-tách được, nên chúng tôi lập những lời VẤN-ĐÁP đề cho mình cái Đạo Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí của Phật, để hiểu cái chơn-lý tu-hành làm Phật làm Tiên.

Hễ hiểu rõ rồi, thì sự tu của tu ta đâu có mất phần nào, xin các bạn hãy xem TỰA này rồi suy-nghĩ để hiểu tâm-lý và Pháp của Nhà Phật, thì sự tu-hành của chúng ta càng ngày càng cao

thượng. Hơn nữa chúng ta nên đề đời đạo song-tu, phải làm tròn nhiệm-vụ.

Đời là Tam-Cang Ngũ-Thường phải gắng cho tròn đề đối với kẻ xa người gần, cùng hàng xóm cho yên-tĩnh, làm lấy ăn đề tu, diệt sự tham muốn trong đời của ta còn sống đây. Còn về phần linh-hồn, via cùng tánh ý thì chúng ta được suy-nghi bình-tĩnh, yên-tĩnh, phân-tách cho luồng-diễn được thông, giao-tiếp từ dưới cho đến bộ đầu, để cho Hồn-óc thông-tri, thì trí-tuệ ta được Huệ là nhờ nơi Pháp PHẬT là « SOI - HỒN » làm cho thông-nhĩ, nhi, tỳ, thiệt, thân, ý.

NHÂN là con mắt ta phải bình-tĩnh, yên-tĩnh, nhắm lại cho kín, không giao-động, rồi chơn ý ta được giao-tiếp khi diễn trên.

NHĨ là lỗ tai ta, nhờ ngón tay cái bịt lại kín, không giao-động, thì tất cả luồng diễn phía dưới bản-thân ta được thông, không bị nghẹt.

TỶ là lỗ mũi ta, lấy hơi thở cho được thuần-nhiên êm-ái, bình-thường, không nặng không nhẹ.

THIỆT là lưỡi ta, co lên chơn răng, chót' lưỡi kẻ nứu, răng cắn-khít lại, thì cửa vị nó được thông tri nơi não gân chơn răng, lọc các chất như là: Chua, cay, chát, đắng, mặn, nồng, trở thành thứ nước ngọt gọi là cam-lồ, để giúp cho hồn trí của ta an-hưởng thiên-nhiên và thông-minh chánh-trực, vì mấy thứ ấy là một thứ thuốc bổ làm cho tinh-thần tráng-khện, thì hồn mới được mạnh-mẽ siêu-thăng.

Cũng có thể tu-luyện được lâu, nước Cam-Lồ thành đặc, rồi vị và cổ ta thấy một viên-thuốc tròn-trịa như thuốc-tễ chạy xuống cuống-họng vào thân ta gọi là HƯỜN DIÊN HỔNG.

HƯỜN DIÊN HỔNG làm có ích cho ta sống lâu, cũng có thể gọi là thuốc Trường-Sanh. Thuốc này được hưởng nghe

mùi thơm chất ngọt, để giúp cho ta sống lâu và không nhiễm vi trùng thương-hàn, tránh bệnh thời-tiết tâm-trạng, có sức khỏe dồi-dào, linh-hồn được sáng-suốt, để hiểu quá-khứ vị-lai.

THẦN là minh-mây của ta, phải ngồi cho ngay-thẳng yên-tĩnh, thì Điện mới thông-tri không bị-tuyệt, thì tánh ta được thuận-lương để thừa-tiếp cho ý ta, phụ-trợ các não gân cho thông thì Vía ta được an-hòa, cải-tính diệt danh, cái chơn-ý không nhiễm-trần, không tham-sân, Vía được sung-túc dồi-dào, thì mới hợp-nhứt với Hồn là trí óc của ta, cho đủ lực-lượng. Hễ Điện mạnh thì phóng lên cao, còn Điện yếu thì thấp gọi là Định-Thần, thì thần-khí cùng Hồn mới được giao-thiếp khí-diễn trên Thiên-Không trực-tiếp cùng gián-tiếp, thì lúc ấy hồn chúng ta được thông-tri thế-gian cùng Thiên-Đàng.

Từ bực Phật, Tiên, Thần, Thánh, cũng nhờ khí-diễn này mà làm Phật Tiên. Còn các Ma dữ cũng nhờ Điện trần như người còn sống tại thế-gian này, nếu chúng được tinh-ngộ tu-hành thì thành Phật, Tiên, Thần, Thánh cũng như ta. Còn bực ma-qui không tinh-ngộ thì khí-diễn trần bị mê-trước nhập vào đất hóa rau cỏ cây-cối, đó là luật của Trời đất ban-hành, xử bá-đao chúng nó đời đời kiếp kiếp, cũng sống mà bị đau khổ mãi mãi.

Nhờ người trần nuôi-dưỡng sẵn-sóc tưới nước cùng giết-hại nó, chịu đau-đớn mà không chết. Ví như rau cỏ mà chúng ta ưa trồng vun phân tưới nước rồi cắt ăn, nó cũng bị đau-khổ chảy mủ-máu, rồi chúng nó mọc chồi đâm tọc ra rồi cũng bị cắt nữa, luật thiên-nhiên gọi là xử bá-đao.

Đến đây chúng tôi khuyên các bạn tinh-ngộ cùng cố-gắng để làm cho bực Chơn-Tiên về Thiên-Đàng, trong lúc chúng ta còn sống đây thì chúng ta được một phần nào hồn được tinh-ngộ hơn các ma-qui, không bao giờ mất bực Thần, Thánh cùng Chơn-Tiên.

Đến đây tôi xin tạm ngưng để chỉ rõ chúng ta là người ở thế-gian thì đời làm việc cho đời, nào là : Vua, Quan, Dân, thế-sự bao-la, tại sao tánh ta khác thường hơn người. Người ở thế thì làm việc cho thế, sao lại chúng ta tinh-ngộ, cải-tính, diệt danh để tu-hành theo Tiên-Phật ? Vì chúng ta thấy trong trần có nhiều việc, mạnh hiếp yếu, tham-những, sân-si chúng ta chán trần không lẽ hữu thác, để sống mà chịu nhục, bực tức ấy phải tìm Đạo tu, để cải-tính diệt danh, không nhiễm trần nữa, nhưt nguyện theo Tiên Phật mà thôi, mới tìm Đạo đi tu.

Khi chúng tôi được vào đường tu mà không hiểu lý-do của sự tu-hành cũng bực mình, buộc lòng chúng tôi phải làm lời **VẤN ĐÁP** để chúng ta hiểu ý của nó, cho nên chúng tôi ngôn-luận làm lời **VẤN-ĐÁP** này để cho các bạn thông-tri, cho dễ-dàng sự công-phu luyện-đạo.

Vấn - Đáp

VẤN : — Sự hiện tại trong đời, Vua, Quan, sang trọng, giàu-có, thông-thá, kẻ yêu người vì, mà bạn bỏ đi tu theo vô-vi là chuyện không thấy, mờ-ám, sự không bạn cho là có, như vậy có phải trái với thế không ?...

ĐÁP : — Sự phú-quí vinh-hoa trong thế-gian này chúng ta hiểu lắm rồi, vì chúng ta bị tham, sân, hi, nộ, ái, ố, dục, lòng-cuốn, cũng bị từ trên hiếp lẫn xuống, động-chạm phiền-phức cũng phú-quí vinh-hoa, khi thác cũng ra ma. Còn các vật-chất ở thế-gian, chúng ta còn sống xài đồ, khi thác không có đem theo được, bạn biết cho đó là giả-dối. Còn bạn nói chuyện không mà cho rằng có, thì tôi chỉ cho bạn thấy, bạn nên lấy tâm-lý mà xét lại : Hễ cái nhà thì có chủ nhà, cái Trời thì có chủ Trời, gọi là NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ, đó không mà có.

Còn cái có mà không là bạn còn sống, làm quan giàu có, khi bạn thác là mất, của để lại thế-gian cũng chức-vị của bạn cũng ra ma, nào có quan dân gì nữa, đó là cõi thế tạm mà thôi.

VẤN : — Ông Phật là gì bạn có biết không ?...

ĐÁP : — Ông Phật là người cũng như ta, nhờ sự tu-hành sâu nhập khí-điện nhiều, khí-điện có sức mạnh đủ lực-không, thì bộ đầu Ông ký có Hào-Quang gọi là Ông PHẬT. Khi Ông sống nhờ sự tu-hành, bộ xác gọi là thác, nhờ linh-hồn là khí-điện của Ông được sống trường-cửu ở Thiên-Đàng, không xuống

thế-gian. Trên Thiên-Đàng mọi việc gì cũng dùng Điện mà thôi, không vật-chất.

Thiên-Đàng thì có Điện, còn thế-gian là vật-chất cùng xác người. Vật-chất xác người hóa ra đất, nếu bạn không tu thì xác bạn thành đất, hồn thì luân-hồi thế-gian đời đời kiếp kiếp. Còn bạn tu thì xác bạn bỏ lại thế-gian trả cho đất, còn hồn thì thăng lên Thiên-Đàng, còn Vía của bạn tu theo hồn là khí-thanh. Vía thuộc về khí-trực, gom các lực-lượng của Phụ-tinh Mẫu-huyết ở tại trần, khi Cha Mẹ giao-cấu gọi là khí-âm khí-dương phối-hợp, là thai-noãn. hình vóc của bạn biết cựa-quậy, động-dậy, tham-sân, cũng giống theo tánh ý của Phụ-tinh, Mẫu-huyết cái chất của Cha Mẹ thế-gian làm sao thì sự tội-lỗi nặng-nề đề tạo thành chủ tạm bản-thể của bạn, biết ăn, ngủ, ia tham-sân, vô trí độ, đó là một cái cơ-quan bản-thể, khi bạn tu thì Vía phải tu theo, nhưng nặng-nề chậm-chạp.

Khi bạn thác thì Vía cũng là một thứ điện-âm, rồi nhờ sự tu-hành hồn của bạn trực-tiếp cùng gián-tiếp lựa-lọc khí-trực hườn thanh, Ví như hồn nhẹ mười, thì Vía được sự trực-tiếp giáng-tiếp ấy. Trong mười phần nhẹ của hồn thì Vía được bảy phần mà thôi. Vía ấy không đi một lượt theo hồn, còn ở trong xác chết của bạn đúng 100 ngày thừa hưởng sự yếu yếu, minh-minh, mới được trực-thăng Thiên-Đàng do nơi hồn của bạn tu mà bỏ-túc cho Vía.

VẤN : — Tu-hành là gì ?...

ĐÁP : — Tu là Tu trang, lấy khí-điện trực biến thanh, lựa lọc nào là khí ngũ-tạng, phân tách riêng cơ-sở. Cơ-sở nào theo cơ-sở nấy, không làm việc chung, tập cho trí-não ta bình-tĩnh

an-khuong gọi là Chủ-Nhơn-Ông, gọi là Hồn. Còn Ngũ-tạng phân-tách nghĩa là : TÂM. (trái tim), thì nguon-khi của trái tim không lộn-lạo chung-chạ, rồi nhờ Điện của Phật mà ta được thâu-thập. Còn lá gan, bao-tử cũng phân-tách vân vân...

Pháp của Phật là : SOI-HỒN, làm cho trái tim cùng gan, khí-diễn nhẹ-nhàng, rồi khí-diễn ấy chạy theo gân tại nơi giữa xương-sống của bạn, trong vô-vi gọi là HIỆP-TÍCH, Hiệp-Tích là chỗ đùm gan ruột dính nơi xương-sống rồi chạy theo dây gân thẳng tới bộ đầu. Trong mấy sợi dây gân ấy, diễn trái tim, diễn lá gan mạnh-bạo, nhờ diễn đó soi mạnh thì sợi dây gân ấy được thông, diễn làm việc mau chóng.

Các cơ-sở ngũ-tạng này, diễn thừa-tiếp cho Thần-Hồn Chủ-Nhơn-Ông, làm cho Ngũ-tạng ta an-tịnh. Điện chạy theo sợi dây gân thừa-hành bộ đầu, không còn trực đực ngăn-cản làm việc mau chóng êm-ái thì diễn ấy giúp cho Thần-Hồn trí-óc ta thông-minh sáng-suốt. Khi chúng ta nhớ tới sự tu-hành, thì diễn ngũ-tạng trực-tiếp nhanh chóng tức-khắc.

Bởi thế bạn LƯƠNG nói cùng tôi, vừa nhắm mắt là phóng tới Trung-Thiên, sự lạ-làng ấy ví như nhà dây thép đánh điện, dầu đường xa cách mấy, thì diễn đem lại cũng gần. Cũng như truyện xưa, Tê-Thiên Đại-Thánh nhảy trên Thiên-Không mau chóng.

Còn chữ TRAU là mỗi dây gân chỗ nào bị-nghệt thì nhờ sự PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYÊN, phép của Phật dạy ta công-phu. PHÁP-LUÂN có nghĩa là : Thúc-dẩy ngũ-tạng làm việc mau chóng cùng dẹp cạn-bã của sợi dây gân diễn chạy thông, không bị ngăn-cản.

Chữ DỒI là dồi-dào, thông-thương rành-rẽ cho các mối dây gân của ngũ-tạng, làm việc nhanh-nhẹn mau chóng, cũng có nghĩa là Thông-Khi.

Chữ *SỬA* là chúng ta phân-tách ngũ-tạng, khí-diễn phần nào có khóm để làm việc của nó không lộn-lạc.

Chữ *ĐÔI* là : Từ Cha Mẹ giao-cấu kết thai-noãn ta, các bộ máy ngũ-tạng theo nẻo dây gân, diễn này cần dùng ăn, ngủ, ia, hờn giận, sân-si cho bản-thê mà thôi. Nhưng người tu cải-tạo lấy các diễn thanh của sự ăn, ngủ, ia đem vào chỗ khác, chỗ nào sợi dây gân lên bộ đầu là chỗ trí-óc ta để trực-tiếp với khí Thiên-Không. Bản-thê thì có ngũ-tạng là bộ máy của phàm, cũng có diễn trực mà thôi, ta nhờ **PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYỀN** của Phật lọc lừa Khí-Điện trực để làm việc cho bản-thê ăn, ngủ, ia. Còn thanh thì lên cơ-sở bộ đầu là Ngũ-Uần.

NGŨ-UẦN là : 2 mắt, 2 lỗ tai, cùng mũi miệng, sở nào theo sở ấy, ví như lá gan thuộc về 2 mắt, còn miệng mũi thuộc về khí-diễn bao-tử. Khí thanh thì trực-thăng nơi miệng, mũi, còn khí-trục thì làm việc cho bộ máy ăn, ngủ, ia tiêu-hóa vận-động.

Nhưng các bạn biết cho, sự sanh-sanh hóa-hóa khí-diễn khi chúng ta công-phu luyện-đạo, được thấu phần Điện thanh, còn sự tiêu-hóa hằng ngày của bản-thê, diễn-trục ấy không đúng lực-lượng, thì nhờ sự hô-hấp, thở ra vào thấu diễn dưỡng-khí của Trời cùng thán-khí để bồi-bổ cho ngũ-tạng bản-thê của trần, thì hằng ngày thấu-thập như vậy rồi trực hóa thanh gọi là sanh-sanh hóa-hóa.

Trong thế-gian nói : Trời nuôi ta là Điện mà chúng ta đang hô-hấp đây, hễ diễn thiếu thì bỏ-túc. Người tu công-phu có lợi cho phần hồn, diễn đầy đủ, có sức mạnh để phóng lên Thiên-Không, đó là Trời giúp diễn cho ta, cho xác bản-thê của chúng ta làm việc cho khỏe-khoẻ hàng ngày. Còn linh-hồn được sáng-suốt là nhờ sự công-phu của chúng ta.

PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYỀN lấy thanh bỏ trực lại cho ngũ-tạng bản-thê, thì thanh-khí lên bộ đầu ta, đủ lực-lượng

thông-minh sáng-suốt mới biến-hóa pháp-mầu, thì chúng ta được làm việc Chơn-Tiên.

Có câu Phật nói rằng : **Ngã-thị chúng-sanh, chúng-sanh thị-ngã**. Nghĩa là : Ta như chúng sanh, chúng-sanh cũng như ta, nghĩa xuôi là : Nếu chúng ta tu, cải tánh mê trần thì tánh trở lại như xưa, vì trước kia hồn ta ở tại Thiên-Đàng. Hồn là khí điển thanh, nhưng ta biết rằng : Ta bị lỗi, mới đầu-thai xuống trần để đền tội, mới chịu nhiều điều khổ não nhục-nhã. Nay chúng ta hồi-tâm cải-tánh cho hồn ta khi thác được tiêu-diêu tự-tại. Hiện nay ta nhứt định không đầu-thai trở lại thế-gian nữa.

VẤN : — Xác là gì ? ...

ĐÁP : — Xác là xác-thịt Cha Sanh Mẹ đẻ nuôi đến lớn ở trong trần-gian phải nhiễm-trần vân vân ...

VẤN : — Hồn là gì ? ...

ĐÁP : — Hồn là một điển-quang của **HẮC-BÌ-PHẬT** đã lập-hiến, nào là điển của mặt trời là khí-dương cùng điển của mặt trăng là khí-âm, hợp với 28 Vì Sao cùng ngũ-hành, nhưng điển nào làm việc chạm-trễ thì sa xuống trần-gian hợp cùng thán-khí, rồi hợp với khí-âm khí-dương của bản-thể con người, thừa theo giống đực cùng giống cái, chung với nguơn-khí hợp thành thoai-noãn nguyên-khối.

Nguyên-khối ấy do nơi điện-quang của Hồn làm chủ-trương, còn phụ-thuộc điện ấy thuộc về khí âm-dương giao-cấu của loại đực cùng cái, hóa nua sanh-sanh. Người cùng loài vật cũng đồng bao-la trời đất. Hiên-Pháp cũng lấy cái luật tuần-huàn hợp-nhứt, rồi nhờ khí-tụ của ngũ-hành để nuôi-dưỡng Hồn cho được đủ sức-khỏe tráng-khien.

Còn vía là tánh-chất của loại đực cùng loại cái hợp-nhứt trong đó có hai thứ. Loại đực thì nóng-giận hung-hăng, hùng-dũng, còn loại cái thì hiền-từ chậm-trễ, không nhanh-chóng, ác-độc, cũng nhờ khí-điển của không-khí hợp với thán-khí của loài đực cùng loài cái, nhờ dưỡng-khí nuôi-dưỡng chúng nó, khí-điển chúng nó được làm việc cho xác-thân, bản-thể vật và người, khi thai-noãn hợp thành người ra khỏi mình của loài cái, thì người ấy được nhờ dưỡng-khí cùng thán-khí, điển ấy làm việc tinh-nhuệ, để cho bản-thể thừa-hưởng sự mạnh-bạo, mập-mạp, ngoài thì nhờ dưỡng-khí để được sống trường-cửu. Bản-thể càng ngày càng lớn lên, được thông-tri, sống-thác đau-khổ. Mạnh thì vui-khỏe cười, động-địa, còn đau thì khổ, khóc-lóc.

Tóm-tắt, trong bản-thể người thì có hồn là một thứ điện-quang trên Thiêng-Liêng, gốc của Lập-Hiến, nào là Hiên-Pháp là mặt trời mặt trăng, sao, ngũ-hành, chỉ lẽ chánh khí-điển hiên-pháp cực-thanh thì còn ở làm việc. Còn khí-điển nào trược, nặng, làm việc chậm-trễ, thì điển ấy sa xuống trần-gian gọi là hồn.

Còn Vía do nơi tánh của khí-dương của loại đực rồi hợp-nhứt cấu-tạo của loài cái. Loại cái cũng có tánh-chất 2 thứ khí này, gọi là Vía, chỉ rõ hể loại đực tánh hung-bạo, còn loại cái tánh hiền-từ hay là gât hiềm, hợp-nhứt thành ra tánh-vía của bản-thể hóa-sanh nòi-giống ấy, làm việc phụ-thuộc cho hồn.

Hồn là một đấng Thiêng-Liêng do khí-trược của Thiên-Đàng, của Phật Trời gọi là hồn. Khi hồn sa xuống, nhập vào bản-thể của con người cùng vật, nhưng từ Thiên-Đàng cùng trần-gian

đều có sự hóa-hóa sanh-sanh hưởng-ứng, nhưng trần-gian thì cũng có đủ như trên trời. Trên trời thì có mặt Trời mặt trăng, để làm việc ngày đêm với các vì sao, còn trần-gian thì có đèn pha đèn điện, kể chung tất cả điện tiên-thiên trên Thiên-Đàng cùng điện của trần-gian là lửa-điển phụ-thuộc mà thôi. Trên trời thì có lửa-điển trong tốt do HẮC-BÌ-PHẬT lập-hiến. Còn dưới trần-thế thì có điển-lửa của khí-trực, do trái đất hóa-sanh. Trong trái đất có khối đá, trong chất khối đá là một thứ nhót của cát. Cát, thứ tốt, màng màng của nó sanh ra loài kim-khí, khí nhót đã thành khối gọi bằng đá.

Đá được hưởng khí mặt trời chói rọi, hợp với thân-khí là khí đất, thành chất lửa-điển, khi lấy 2 cục đá chọi nhau, hóa thành chất điển-lửa trực. Bởi thế khi chúng ta phân-tách, mới biết lửa nào của Thiên-Đàng, còn điển nào trực đực của đá cát cùng nước nhót chung-đụng thành khối gọi là điển-lửa đực của trần-gian gọi là điển-âm. Bởi sự hợp-tinh của Niết-Bàn là mặt trời xây-chuyển, hệ chất nào được hợp Ngũ-hành là số 5 gọi là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ hợp với 4 cộng là 9, số 4 là : Đông, Tây, Nam, Bắc.

Khi số 5 của Niết-Bàn sa xuống thai-noãn số 4 gọi là 9 thì hợp-tác thành ra một thứ hồn điển Thiêng-Liêng, gọi là hồn của bản-thể con người, ví như trong Niết-Bàn 1 với 8 là 9, 7 với 2 gọi là 9 vân vân...

Niết-Bàn sanh-sanh hóa-hóa, lấy số 9 hợp 1 gọi là hợp-tác, số 5 thuộc về Ngũ-Hành, số 4 thuộc về Tứ-Phương, khi điển của luật-pháp thông-tri có nghĩa là : Trời đất cùng người gọi là 3 đấng, và hợp với chơn tánh loại đực loại cái gọi là 4 đấng, có khi người ta nói : Vía Trời Vía Đất, hay là Thiên-Địa hiệp-nhứt, trong khi điển hồn trí hợp-nhứt khoa-động, gọi là trí-thức văn, còn về tánh-ý, phiền-não sân-si hợp-nhứt gọi là tánh-vía của Cha Mẹ, cấu-tạo ra bản-thể con người ở trần-gian.

Tóm-tắt chi rõ về hần vía của hiến-pháp, từ khi Phật là **HẮC-BÌ-THẬT-TỔ** độc-lập rồi, hóa ra nào là mặt trời, mặt trăng, sao, rồi bầu-cử khí-thanh hợp với khí-trực của Thiên-không hóa-sanh bậc thứ nhì là **NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ**, gọi là cõi trần-gian, thứ ba là các vì sao, phương-hướng mới hợp chung cả lập làm hiến-pháp. Ai là chủ-trương thế-gian gọi là Phật-Tổ **HẮC-BÌ-PHẬT**, còn Trời là **NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ** để chứng-minh cho các đấng làm việc. Còn 28 vì sao làm việc phụ-thuộc, chuyên ngưng-khí để nhuế-khí ra hợp với thán-khí thành dưỡng-khí, hệ thông thì đủ sức-khỏe con người, còn bịt nghẹt thì mệt-nhọc.

Đến đây chỉ rõ cốt-giác của Hồn và Vía do nơi nguyên-nhân của Trời Phật và người sanh ra.

VẤN : — Công-Phu điển giao-hợp như thế nào ? ...

ĐÁP : — Công-phu điển giao-hợp có nghĩa là : Chúng ta là một người bị tội xuống trần-gian, thừa hợp với thai-noãn của Cha Mẹ hóa-sanh ta, về phần Vía thì tánh vía của Cha Mẹ truyền-bá hợp-nhứt cho bản-thể. Còn hồn ta thì ở Thiên-Đàng bị tội xuống trần-gian. Bởi Niết-Bàn tùy theo số 9, theo khoản nói trước, nhập vào thai-noãn, không có bao-giờ sai-sót chút nào, để cho khoa-học huyền-bí của luật-pháp Tiên Phật tu-hành.

Khi điển-quang của ta trong Niết-Bàn sa xuống. Ví-dụ : Điển của ta số 6 tội-lệ như thế nào, thì trong thai-noãn số 3 gọi là 9 phạch về tội vạ. Sách Tử-Vi của thế-gian cho là căn-mạng hay là tánh-mạng hợp với hào-quang lọc hay là nô-lệ thật-sự, tội bao nhiêu phải đền phải trả, sang-giàu cũng là nô-lệ, còn bản-tiền cũng nô-lệ.

Tất cả những người thế-gian bị sự tối-lỗi sa-thầy của Thiên-Đàng đầy xuống làm cho linh-hồn ta chung với xác-thịt, phải cực-khổ để đền-tội vạ ấy.

Tóm-tắt thế-gian là chỗ tù-tội, không khác nào đảo Côn-Nôn, đền tội đến khi mãn-hạn, mới được trở về.

Ví như chúng ta thức-tánh, ngồi công-phu luyện-đạo theo vô-vi pháp-lý, thì chúng ta thấy một đường điện sáng trên Thiên-Không sa xuống, rõ-ràng rực-rỡ ánh-sáng như màu nắng dội vào, khi chúng ta ngồi thấy trên bộ đầu có một hột Mâu-Ni-Châu bay vo-vàn trước mặt ta, rồi bay ngay lên hợp với điện của Thiên-Không trực-tiếp cùng gián-tiếp, điện-hồn của ta với điện trên Thiên-Đàng, tục gọi là Hào-quang, khi ấy hai điện hợp-nhút, đàng sau bộ đầu ta chiếu tới một màu ánh-nắng như mặt trời dội, tục gọi là hào-quang của Phật, để tiếp cho linh-hồn chúng ta, rồi chúng ta công-phu như vậy thường đêm bền-bì thì hào-quang ấy hợp-tác chiếu-diệu lên thanh-thiên, gọi là da Trời xanh, rồi tu bền-bì hơn nữa, trực-tiếp điện dội tới Thiên-Đàng, có khi cũng thấy Bồng-Lai tạm.

Bồng-Lai tạm là : Giữa tầng thanh-thiên, có nước-nhược non-bồng gọi là sông, núi, nước. Khi chúng ta thấy được đôi ba lần, bạn tu tưởng là Bồng-Lai thiệt, té ra Bồng-Lai tạm. Phật cho chúng ta biết là một cái đề đầu, rồi cũng công-phu như vậy, ngạc-nhiên chúng ta không thấy Bồng-Lai tạm nữa, chỉ nghĩa là : Phật cho biết chúng ta hãy cố-gắng công-phu bền-bì, một ngày gần đây sẽ cho thấy Bồng-Lai thiệt, là chỗ Thần Tiên ở.

Sự diễn giao-hợp cùng linh-hồn của trần-gian được thấy giả hay là thiệt, thì khi-diễn của trên dưới của ta công-phu cùng diễn Thiên-Đàng là thấy Bồng-Lai giả tạm gọi là diễn giao-hợp, thì lúc ấy ta thấy trong mình khốc-khoản nhẹ-nhàng và trong ý chí chúng ta thông-hiểu huyền-diệu của Phật, rồi biết sự không

không có có, không mà có gọi là huyền-diệu. Khi chúng ta công-phu mà thấy được như vậy, thì trong ý-chí của chúng ta càng sáng-sắc cố-gắng công-phu để thấy hiểu biết, rồi sự sáng-sắc của ý-chí ta thúc-đẩy sự tu-hành không chán-nản.

VẤN: — Điện-quang là một thứ điện lửa không hình-dạng như lửa thông-thường dưới trần-gian, làm sao biến-hóa có hình-dạng của bản-thể linh-hồn là đầu, mình, tay, chơn, cùng ngũ-tạng, sự tu-hành biến-hóa ra thể nào xin cho biết?...

ĐÁP: — Đây nói về sự biến-hóa huyền-diệu của Phật đưa ra, ví như các bạn siêng-sắc công-phu, trong bộ đầu, lỗ tai, mắt, mũi, miệng thì đều có điện, thì phần nào theo phần nấy. Điện mắt, miệng, mũi, lỗ tai cùng chơn-tóc, kẽ-răng, cùng điện bộ đầu hợp-tác mới biến ra hình-dạng y như xác-thân của Cha Mẹ ta sanh.

Ví như sự biến-hóa về vật chất, có mà không, không mà có thuộc về vô-vi, đây tôi xin chỉ rõ các bạn tường-lãm. Ví-dụ như cái máy chụp hình của thế-gian, thế-gian thường ăn-cấp điện của Trời Phật làm ra gọi là cái máy chụp hình trong tối rồi có đèn rọi sáng, thấy mặt mày ta, cũng như khi-điện mặt trời có ánh-sáng chiếu dọi sự đen tối, tóc, tai, miệng, mũi, chiếu chất điện đen ấy hóa thành hình-dạng, còn chỗ nào trắng thì da thịt tron, không hình-dạng.

Thì sự tu-hành công-phu luyện-đạo, hồn của chúng ta là điện, nhưng lúc đó thâu góp miệng mũi, bởi thể cái điện bóng đen tối, trong sách Thánh có nói: Hắc-Bạch phân-minh, rồi điện-quang chiếu-diệu rọi-dạng, chỗ có thì có, chỗ không thì không. Ví như bộ đầu có tóc, tai, mắt, thì điện đen ấy chiếu rõ, đó là sự tiến-hóa.

VẤN : — Minh, tay, chơn, diễn biến-hóa như thế nào ?...

ĐÁP : — Chúng ta nhờ sự công-phu SOI-HỒN, có nghĩa là : Làm cho hồn chúng ta được phóng ra khỏi bộ đầu là nhờ phép của Phật gọi là PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYỀN làm cho diễn chạy theo mấy sợi dây gân từ dưới chân cùng vận-động hai cánh tay cùng ngũ-tạng ta đều run-rẩy bởi hơi thở khí-diễn trong mình ta chạy thông các gân mạch, thuyên-chuyển thúc-đẩy cho diễn châu-thân ta xúc-tiến, chạy thẳng lên trên bộ đầu vào Cửu-Khiếu, ngay giữa xoáy-óc ta, làm đầu mối 9 sợi dây gân chung-đụng mà luồng diễn chạy đến, không ngã đi, nhờ sự thuyên-chuyển thúc-đẩy diễn-lửa hồn ta tung phát khỏi ra, thì trong 9 sợi dây gân của bộ đầu ta phóng ra một luồng diễn-lửa của bộ đầu gọi là hồn trí-não ta, còn Vía thuộc về chơn tay, ngũ-tạng là khí thuần-lãnh.

Khi-diễn thuần-lãnh thuộc về khí âm để phụ-thuộc cho phần xác Vía ta, do nơi trái-cật bên phải làm chủ-nhân-bà, cũng có khí-diễn tay chơn ngũ-tạng phụ thuộc cho Vía để sai-khiến làm việc cho trần.

Tánh của Vía ưa thối-mắc, hồn-giận, sân-si, mới sanh khí thuần-âm, không khác nào một thứ than lửa vùi tro nóng tuy là ít, mà lâu chừng nào thì nóng sẽ nhiều hơn lửa ngọn, càng ngày càng gia-tăng để thúc-đẩy động-địa, nô-đùa, mạnh-bạo, sanh ác-nghiệt, diễn ấy thúc-đẩy cho Vía là Chủ-Nhơn Bà càng giận-dối sân-si hơn, để xúi cho khí-dương làm theo, vận-động thúc-đẩy, hung-hăng, hi-nộ, ô-ái, sân-si, hợp nhau làm sự hung-ác. Có nghĩa là Vạ hung-ác xúi Chồng nô-đùa, làm ác-cảm cho bản-thê, trong thể-gian gọi là người trần.

Có câu : **Cư-trần nhiễm-trần**, thì sự hung-dữ thất-tinh lục-dục càng ngày bị mê-trần, làm cho người phải hung-ác hơn. Bởi thế khi chúng ta thức-tỉnh, biết rõ rằng : Sự nhiễm-trần,

minh có tánh hung-hăng, rồi bị sự hung-hăng hùng-dũng hơn của người khác, càng ngày càng hung-bạo, rồi bị mạnh hiếp yếu, cùng Hiển-Pháp của nước nhân-viên đè bẹp không công-bình, vì ý-kiến người mà xét-xử cho người. Sự oan-trung nó kéo cho kẻ tham-quan ô-lại, vì tham tiền-bạc, chuyện phải cho là quấy lấy lời khôn pháp-luật sửa mũi-mấn, tục gọi là : Lấy vải thưa che mắt Thánh.

Bởi thế chúng ta nhờ sự hiếp-đáp bi-đi ấy mà thức-tánh, cho nên chúng ta được rõ về trần-thế. Bởi thế chúng ta vào pháp-lý làm theo phép của Phật về SOI-HỒN, PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYỀN cho điễn chạy lên bộ đầu là chỗ ở làm việc việc của Hồn, gọi là **Chủ-Nhơn-Ông**.

Chúng ta công-phu luyện-đạo làm cho ngũ-tạng của ta, điễn chạy thẩu-đáo lên đầu, thừa-tiếp thúc-đầy cho tay chơn ta các thành-phần, điễn ấy xung lên bộ đầu, thì trái-cật âm của ta phía bên mặt, điễn xung lên gọi là âm-dương hợp-nhứt, thừa-tiếp cho ngũ-tạng là loại lục-căn lục-trần. Lục-căn có nghĩa là trong ngũ-tạng có 5 phần âm cùng 5 phần dương điễn-khí, trong đấy có một cái thanh-điễn của thần-hồn làm chủ lục-căn, gọi là 5 với 1 gọi là lục-căn, còn lục-trần là 5 thứ điễn của ngũ-tạng hợp với 1 khí-điễn âm của Vía hay là khí-điễn của Chủ-Nhơn-Bà để làm đầu ngũ-tạng âm, nghĩa là 5 với 1 là lục-trần.

Lục-căn lục-trần đặng làm chủ cho điễn bộ-hạ là tay chơn, thừa-linh Chủ-Nhơn-Bà là trái-cật âm, điễn-khí nguội, cho Chủ-Nhơn-Bà phán-đoán công ăn việc làm cho lục-căn lục-trần, gọi là ngũ-tạng. Còn điễn quân-lính, cũng có thể gọi là điễn tay chơn hợp thành để xúc-tiến cho Hồn và Vía làm việc, thừa-tiếp bên trong cùng làm việc bên ngoài, mỗi mỗi đầy đủ.

Khi chúng ta luyện-đạo, thì Chủ-Nhơn-Ông và Chủ-Nhơn-Bà là Hồn với Vía, không khác nào một vị Vua cùng Bà Hoàng-Hậu, quan là ngũ-tạng, quân là tay chơn, còn da lông là lính hay là dân trong bản-thê ta.

Có câu nói : Nước giàu dân mạnh, Vua Quan thông-thả.
Còn nước nghèo thì Vua Quan dân-sự đều khổ-sở.

Bởi thế Hồn Vía của chúng ta làm chủ của bản-thể gọi là nước của ta, thì nhờ sự cố-gắng công-phu của ta.

Công-phu là một trường-thi để phóng đầy điển-quang trong mình ta cùng Hồn Vía được gom lên Thiên-Đàng thì cũng như ở thế-gian gọi là trường-thi.

Bởi thế chúng ta phải cần công-phu luyện-đạo, nhờ sự công-phu bền-bì, kỹ-lượng cho các thứ điển bản-thể ta cùng Hồn Vía bay nhảy gọi là xuất-hồn, từ da xanh của Trời sắp lên Thiên-Đàng là 32 tầng với một tầng thế-gian âm-phủ chung nhau kể một, cộng là 33 tầng. Hễ tu công-phu luyện-đạo, theo đạo theo pháp-lý, hễ công-phu cho dày thì quả mới cao.

Chữ Quả là trái hay thành-phần khi người công-phu luyện-đạo, công-quả bao nhiêu được thành-phần hồn vía điển-quang ta nhẹ nhiều bay cao. Còn tu-luyện đạo thấp, non thì điển lên cấp thấp (không phải về sự thấp cao giàu nghèo như thế gian) do nơi sự công-phu luyện-đạo cực-thanh cực-tịnh bền-bì, trí-ý nghiên-cứu, làm cho điển tung-lên cao, cho điển-hồn chúng ta cao thấp tùy theo công-đức mỗi người, tối sáng thông-hiểu, tội-lỗi về tiền-căn hậu-quả nặng hay là biếng-nhác công-phu, ít Pháp-Luân Thường-Chuyển.

Có nghĩa là : Điển lọc sơ, không được thanh-khiết thì điển Hồn Vía bay thấp, do nơi Hiển-Pháp của mặt trời đã nhứt định, hễ khí nhẹ thì bay cao, khí nặng thì bay thấp, sự mau hay là chậm cao thấp do nơi công-phu cùng căn-quả thành-phần của người. Còn tu là cội-phúc do hồn chủ-trương còn Đức do nơi bác-ái, gọi là thương-yêu, nhân-từ, hay là từ-tâm, do nơi Vía thành-phần làm ra. Nhưng người tu chúng ta được rõ biết hai chữ Phước-Đức là Hồn Vía thành-phần.

Tu là cội-phúc thuộc về Hồn điển cao thấp, khí điển Chánh, cực-thanh, cực-tịnh gọi là cội-phúc. Còn phúc của Vía, Hồn được chia xốt cho Vía về cội-phúc, phải giáo-huấn cho Vía tu-hành. Còn Vía giáo-huấn cho ngũ-tạng, ngoài da, trong xương cùng các nẻo chơn lông là quân-lính, dân-sự trong nước ta.

Điển ngoài thuộc về ngũ-tạng cùng ngũ-hành biến-hóa ngũ-sắc, gọi là quân-y, cùng hóa-hóa sanh sanh vạn-vật. Ví như khi xuất-hồn, muốn có ngũ-sắc, quần áo thế nào, thì nhờ Vía cai-quản biến ra. Còn ngũ-tạng lục-căn lục-trần biến-hóa pháp-mẫu như : Rỗng, rắn, lân, phụng để cõi thì do nơi ngũ-tạng lục-phủ, gọi là lục-căn lục-trần, để tiếp-xúc cho Vía làm chủ-trương thay đổi. Vía biến ra hay phán ra, còn lục-căn lục-trần cũng được chắc-chắn, làm chủ xua đầy điển cho hóa ra, gốc của nó là chất ngũ-tạng thành-phần.

VẤN : — Pháp-Môn luyện-đạo, chữ Tịnh hay là Định-Thần ra thế nào ?...

ĐÁP : — Chữ Tịnh là tinh khí-dương, chữ Định là ý-định phẳng lặng cho phần hồn, khi ta ngồi luyện-đạo, ngay xương-sống thẳng-rắn từ dưới lên tới bộ đầu, 2 cánh tay khép khít nách, ngồi như thường (bỏ kiết-già) để cho thông-thả, điển chạy từ dưới xung lên bộ đầu, ngồi như vậy làm cho điển trở nên mạnh không bị cản-trở.

Có câu : **Biển cho lộng mình-châu mới hiện, lòng cho riêng mới gọi là thần.** Lúc ấy thân ta đã an-tĩnh rồi, thì điển chạy trên bộ đầu tung ra, tục gọi là thấu hay là phóng, điển ấy hợp với thần-hồn, thứ nhưt là hà-sa. **Hà-Sa** là khí lộn-lạ trời đất mới mở thì có một nhóm tí-tí nhỏ nhỏ bay qua trước mặt ta, ý ta xem thấy mù mờ, đóm lửa nhỏ tí-tí bay qua

lại trước mặt ta là sự hợp-nhút cấu-tạo của bản-thể cùng diễn tiến-thiên nhiên nháng ra, cũng như đôi vợ-chồng xác-thịt của Cha Mẹ giao-cấu, có Hồn cùng Vía bản-thể ta. Cha Mẹ gần nhau hợp-nhút, gọi là hợp-tinh hợp-lý, đem hết sự hợp-tinh hợp-lý ấy gom cho thai-noãn.

Sách Vô-Vi có nói : **Nhứt Điện Hà-Sa Nhứt Quang-Minh** : nghĩa là : Một đóm lửa bằng hột cát, sáng chói muôn dặm, khi luyện-đạo trong 6 tháng thì có Hà-Sa, công-phu lâu 18 tháng chừng ấy mới hợp-tinh hợp-lý qui-nhút, rồi khí-điện Hà-Sa mới gom lại hóa ra hạt **Mâu-Ni-Châu**.

Trong Vô-Vi có nói : **Khí-điện kiết-tụ thành thai**. Nhưng mà vô-vi đề cục thai dưới bụng, kể rún là đúng 16 điềm, mỗi điềm là 2 năm, cộng 32 năm hay 32 tuổi. Nhưng chúng ta nghĩ lại trong trần, đời của ta có **100 tuổi** khi chúng ta có đôi bạn ra đời, lập nên gia-đạo, ít nhất là 38 tuổi hay là 40 tuổi có khi người bê-trẻ, việc đời ràng-buộc là 42 tuổi, vừa xong thế-sự, lập căn-cơ cho đời của ta hết 42 năm rồi, cộng với Pháp Vô-Vi luyện-đạo của Nhà Phật truyền-bá cho người luyện-đạo vừa được thức-tánh tu-hành.

Đời hết 42 năm, còn Đạo-Pháp Vô-Vi hết 32 năm nữa cộng chung là 74 năm, có nhiều người tâm trần, trong 74 năm hay 76 năm, bị trần lời-cuốn nạn-tai, lao-lực kèm hãm cho đời, mà trong đời người sống lâu chừng 100 năm mà thôi, nhưng chúng ta xét lại sự giao-cấu đào-tạo lao-lực hết 35 năm mới được ra đời, cộng chung lại đời và đạo là 75 năm rồi. Có câu : **« Thế thượng nan phùng bá-tuế nhưn »** nghĩa là : Đời người chưa được 100 tuổi là thác. Bởi thế chúng ta nghĩ lại khi chúng ta tu công-phu luyện-đạo đối với số 100 năm nào có đủ, làm sao mà nên vị Tiên Phật cho được đề đi đến Thiên-Đàng thì là chết mất xác rã. Nào được thọ hưởng phần nào. Thời ! Thế-sự giai hư-hĩ, nào được chức Tiên Phật chi đâu.

Nay đã đến đời Hạ-Nguơn, đây là năm 1966, thì sẽ sắp có 2.001 khởi đầu Thượng-Nguơn, thì trong trần xáo-trộn loạn-ly, cũng có khi trong đạo nói đời Hạ-Nguơn là đời Mạt-Kiếp chết-chóc đã nhiều, bão-tổ phong-ba nguy-hiểm giặc-giã lừng-lẫy sự lộn-xộn cho đến nỗi con lạc Cha, chồng lạc Vợ, thêm sự xáo-trộn vô nhân-đạo, con không thừa lệnh Cha, không nhớ nghĩa Mẹ cúc-dục ơn sâu, chồng quên vợ nào kẻ chi đâu, rồi giết lẫn nhau.

Hôm nay chúng tôi lượm được Pháp-Lý Vi-Vô Khoa-Học Huyền-Bí của Phật ra đời để gieo phần Đạo của Phật Tiên, để cho người thức-tỉnh trong dương-thế, tu-hành vắn-tắt hơn, trong 10 năm được xuất-hồn đi đến cảnh Tiên nhà Phật rất nhanh-chóng, đương-nhiên chúng ta tu, công-phu luyện-đạo bền-bì, trong 10 năm có lẽ được đến Thiên-Đàng đánh-lễ Phật.

Các bạn ơi ! Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí của Phật muốn cho người sớm thức-tỉnh cho kịp đời Hạ-Nguơn đây trong lý-tưởng của tôi thì đã gần hết đời Hạ-Nguơn. Kể từ khai-thiên lập-địa đến nay đã 2.000 năm rồi, mà Phật Thích-Ca Di-Đà khởi hấn đến đời này là năm 1966 cũng gần 2.000 năm. Trên Thiên-Đàng Chư Phật thấy, nào là người thức-tỉnh tu-hành, nào là người trần-thế lao-lực, làm ăn xáo-trộn, mất cả nghĩa-lý sâu-xa, loạn-ly không nhơn-đạo. Phật Tiên mới đưa ra một Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí để cho người luyện-đạo vắn-tắt hơn.

Tôi viết ra quyển VẮN-ĐÁP này để cho các bạn hiểu Pháp-Lý Vi-Vô Khoa-Học Huyền-Bí của nhà Phật đưa ra mà tôi lượm được.

Khi tôi lượm được Pháp này, trong 10 năm tôi công-phu được Xuất-Hồn, thì sự vắn-tắt này cho người thức-tánh luyện-đạo mau chóng hơn xưa, vì trong lúc Hạ-Nguơn, gần tới Thượng-Nguơn, Phật theo nguồn Đạo xuống thế-gian cho chúng ta tu-hành luyện-đạo cùng gieo-giống kế-tiếp căn-bản, ví như nghĩa Đạo, gọi là Ương-giâm nói-giống. Thì trước hết chúng ta muốn

trồng cây, phải gieo giống đê cho cây phát-triển . . . Đê lập đời Thượng-nguồn cho kịp kỳ Đạo-hạnh ra đời.

Theo sự chúng tôi hiểu biết, việc Đạo là khởi lập một cái vườn Địa-Đàng, xưa kia khởi đầu người cùng Hồn Vía phần nhiều hiền-từ an-lành, tu mau chóng. Có câu : **Nhơn Chi-Sơ, Tánh Bồn-thiện**. Người mới sanh ra trong đời Thượng-Nguồn cùng Trung-Nguồn thì gốc căn-bản của nhà Phật gieo xuống được hiền-lành, ít hung-ác, rồi lần lần càng ngày càng đông thì càng hung-ác, xáo-trộn, khôn-lành qui-quyết hơn.

Cho nên hôm nay chúng tôi được thấy Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí của Phật, sự tu-hành dễ-dàng mau chóng hơn trước, vả lại khởi Chùa, Miếu, cùng tụng kinh-kệ, khởi tốn tiền mua nhang đèn, khởi chay giới, nghèo giàu tu cũng được, ít tốn công hơn nhưng cho người sốt-sắng, vì gia-đình mà phải bị lao-lực, khổ-sở nghèo-nàn, cho khởi tốn kém tiền-bạc, về sự tu-hành vẫn-tất hơn, đê cho có ngày giờ phương-tiện, khởi thức-mắc tham-xiết, hơn chút giờ rảnh trong khi ban đêm công-phu luyện-đạo, chừng 2 tiếng đồng-hồ rồi thì nghỉ, tùy theo những bực nghèo giàu đói khó, gia-đình bận rộn, cũng có ích cho nhân-loại.

Người tu gọi là Bần Đạo, không đủ tiếp-xúc cho gia-đình, đê tu tâm dưỡng-tánh, cùng luyện-đạo ngày giờ vẫn-tất hơn, Đời-Đạo song-tu cho phương-tiện. Nhưng sự dễ dàng đây mà người trong thế-gian, đời thì nhiều, thức-tánh là đạo có ít trong muôn một.

VẤN : — Còn bản-thê ta có bổ-ích chút nào không ? . .

ĐÁP : — Khi chúng ta công-phu luyện-đạo, đó là lo cho phần Hồn được trảy sang Thiên-Đàng trước nhất. hơn hết cũng có thể cứu khởi bệnh mới-mệt, thương-hàn, sốt-rét trong cơ-thê.

Rồi kể chúng ta Định-thần, công-phu đỡ ngủ cho mê-mẩn. Mê-mẩn là phá Mê đem lại cái tỉnh. Phá Mê là lo cho cái Vía không mê-trần, mẩn là mẩn-cẩn, nghĩa là quá siêng-năng để thúc-dây cho Vía đi theo cùng ta là Thần-Hồn.

Sự thúc-dây của ta làm cho điển-âm điển-dương hiệp-nhứt, không kể sự-nghiệp nhà cửa. Sự-nghiệp nhà cửa là bản-thê, không kể đến, có nghĩa là : Ly-gia cắt ái, thì lúc ấy ta quên thân-thê ta, mới được Hồn và Vía trảy sang Thiên-Đàng.

Hồn điển lửa đỏ, còn Vía là màu xanh, sắc đỏ thuộc về điển-dương của Hồn gọi là Chồng, sắc xanh điển-âm là Vía gọi là Vợ, còn nhà là bản-thê, sự-nghiệp, sắc vàng là âm của đất. Trong công-phu luyện-đạo lâu ngày thì **Mêu-Ni-Châu** sắc đỏ vàng, đỏ vàng hợp-nhứt thành đỏ, còn xanh trắng hợp-nhứt thành xanh, thuộc loại khí-diễn bản-thê bên ngoài. Khi Hồn Vía gom lại phóng ra cũng gọi là ly-gia, bỏ hình thê ta cũng gọi là cắt-ái, không nhớ đều chi, thế-gian kêu là chết mất. Ngủ Mê là phá Mê, bay cao là thức-tỉnh điển, ta trong nom dòm thấy **Mêu-Ni-Châu** gọi là minh, tỉnh.

Tại sao ta khờ-khạo, ngu-xuẩn học cái chết để làm gì?... Chúng ta chết là chết giả, theo lúc công-phu để thúc-dây cho Hồn trảy sang Thiên-Đàng. Trong lúc công-phu khi chúng ta thức-tỉnh lại thì Hồn Vía nhận bản-thê, chúng ta được hưởng dưỡng-khí 15 phút, là khí trung-thiên, gọi là thuốc Trường-Sanh, thì điển ta đem thuốc ấy vào bản-thê gọi là Dược-Vương Trường-Sanh Lưu-Ly Quang-Phật, thuốc này để đỡ-dưỡng cho Hồn và Vía với tinh-thần trong bản-thê ta được khỏe-khoắn, sức-khoẻ dồi-dào để chống thương-hàn ngoại-xâm, cùng bệnh sốt-rét, đó là bệnh vi-trùng thương-hàn khí-độc của nắng, gió, mưa 'thuộc' loại tán-khí. Khi ta yếu-sức mới sanh thương-hàn, sốt-rét, nhưng ta nhờ công-phu luyện-đạo, được thừa-hưởng dưỡng-khí tiên-thiên, gọi là trường-sanh bất-lão, Dược-Vương Lưu-Ly Quang-Phật, thuốc này để chống giặc ngoại-xâm, gọi là thương-hàn, sốt-rét, nhức-mỏi, thuốc được trừ cho bản-thê ta khỏi bị đau ốm.

Thuốc dưỡng-khí là Luru-Ly Quang-Phật, nhờ sự công-phu thừa-hưởng dưỡng-khí đem vào cho bản-thể, thì chúng ta ít bệnh-hoạn đau-ốm, mới được sống lâu an-dưỡng cho bản-thể ta, cùng tinh-thần ta được tráng-khien, hùng-dũng thông-minh hơn trước, không ràng-buộc lo-lãng sự đời, mới gọi là đời-đạo song-tu, tu thì không bệnh-hoạn đau ốm, mới sống lâu mạnh-mẽ cho bản-thể.

Chúng tôi nói ra đây là sự chắc-chắn bảo-đảm cho các bạn dễ hiểu. Tu hữu-ích có lợi-danh thông-minh hơn, không bị chúng trong trần lừa-bịp với mình gọi là : Thức-tính minh-tâm. Chớ tu mà yếu-ốm, huynh bị nhục-thác, nghĩa là : Da vàng thêm bệnh sanh ra ốm-yếu, nếu tu mà có bệnh và ốm-yếu khờ-khạo, bị người trần-gian lừa-bịp, không bổ-ích cho chúng ta, nào ta có tu theo Pháp-Lý làm gì ?...

Các bạn hiểu biết cho : Tu có bổ-ích là : Sống lâu không đau ốm cho bản-thể, thông-minh, sức-khỏe hơn người, mới bổ ích lợi-danh cho đời.

VẤN : — Như-ý là thế nào ?...

ĐÁP : — Chữ như trước kia Hồn ta ở Thiên-Đàng gọi là Như-Lai, có nghĩa là : Mới đến vào bản-thể ở trong miếng đất dương-thế là mảnh đất phù-sanh, nhờ khí-bẩm sở cầu vật-lực sở-tế của Cha Mẹ cấu-tạo, nắn nên hình ta biết ăn, ngủ, ia, hờn-giận sân-si hung-bạo, hợp-tinh hợp ý của trần, sanh bản-thể ta ra, sanh cho trần thời làm việc cho trần, mới sanh hung-hăng bạo-tợn.

Còn Hồn ta Thiên-Đàng xuống nhập vào bản-thể gọi là Chủ-Nhơn-Ông, nào có hung-hăng bạo-tợn bao giờ, trước kia ở

Thiên-Đàng tánh ta là hiền-triết, là Chủ-Nhơn-Ông không tánh trần, Sa xuống trần-gian nhập vào bản-thê bị tánh via lôi-cuốn, rù-ren, u-ám mê-muội, đã bị lối còn lối thêm, vì sự nghe lời của Via thúc-đẩy.

Ta là Hồn, gọi là thẳng-ý, còn via ở gần, khẩn-khích bên ta, làm cho ta mê-mẩn cuộc trần, càng ngày tội-lỗi dôi-dào hơn, Via rù-ren làm theo ý của nó, gọi là ý-tứ hung-hăng, không đem lại cái Chơn-Như, càng ngày càng mất. Chơn-Như có nghĩa là hiền-từ như trước, cũng gọi là như-ý.

Nay là hồi-tâm thức-tỉnh, mới tầm đạo tu-hành, là muốn bỏ cảnh lôi-cuốn, khờ-khạo, u tối, tù-đày, ý-thể hiệp cô, hèn-hạ, ô-nhục mới thua trần về sự hung-hiệp, nay ta hồi-tâm thức-tánh, luyện-đạo công-phu theo Pháp-Lý Vi-Vô Huyền-Bí của Phật, tu-luyện đạo càng ngày càng rõ hơn, tu-luyện-đạo được bỏ tánh trần, đem lại Hồn Via ta trở nên minh-mẫn, mới gọi là như-ý của Hồn ta khi trước.

Hiện nay ta muốn bỏ trần-gian lên Thiên-Đàng trở về cảnh cũ quê xưa, cái tánh diệt danh, cái tánh là dạy tánh Via là Vọng tu-hành theo ta, là Chơn-Như bỏ dũ theo lành, thì đề dắt-dẫn Via và Hồn ta, gọi là cái tánh diệt danh lên Thiên-Đàng theo chốn cũ quê xưa của ta là Chồng của Via được trực-chỉ Thiên-Đàng gọi là khí-âm khí-dương hiệp-nhứt.

Đây là ta quyết công-phu luyện-đạo tu-hành, không muốn ở trần-gian mà bị lừa-bịp.

Chúng ta đồng nguyện xuất-hồn về Thiên-Đàng cảnh Phật, không bị trần-gian lôi-cuốn, nên ta viết ra quyển VẤN-ĐÁP này để cho các bạn xem qua đủ rõ, hợp-tình hợp-lý, đề rõ căn-bản, các bạn để công-phu luyện-đạo hơn.

Còn các bạn hỏi về Kinh-Sách theo xưa về Cờ-Son-Môn thì chúng tôi thiếu-trí, vì sự chuyên môn khoa ấy chúng tôi ít lắm. Vì như chuông mõ, bồ-đề của nhà Phật người tu khi trước bày ra, hay Hồn cùng Vía ngày xưa, chúng tôi không thấu-đáo. Hiện nay chúng tôi trình-bày sự thấp-thỏi Hồn Vía cũng tu-hành luyện-đạo, có sao nói nấy. Xin các bạn thứ lỗi cho.

Bồ - Di

VẤN : — Tại sao kêu là Điện ? ...

ĐÁP : — Trước kia ta ở trong thai-noãn, trong thai-noãn gốc nó nhờ khí-dương loại đực của Cha ta, loại cái là Mẹ ta, khi giao-cấu thì có chất lỏng nhớt, khí của loại đực là Cha ta, chất ấy nóng, có tánh hùng-cường, hung-tợn hùng-dũng, còn Mẹ ta thì chất lỏng nguội, chất ấy gọi là khí mát, khi Cha Mẹ cấu-tạo hợp-nhứt gom lại cả hai, tất cả nào là trí-ý, tư-tưởng hợp-nhứt, hợp-tánh, hợp-tinh, hợp lý-trí, hợp ý-tánh có thể cấu-tạo cả hai khí lỏng chung-hợp hùng-dũng, sức-lực đem lại chất cốt-giác, nào là da thịt xương máu cả hai chung lại, Khí-Chủng hai bên hóa thành hợp-nhứt, đặc lại trở nên một cục máu, hóa-sanh thai-noãn, thì hằng ngày Mẹ ta nuôi trong lòng Mẹ ta. Ngoài thì nhờ hơi thở ấy dưỡng-khí của Trời Đất mới hóa máu thịt nên hình-tượng gọi là bào thai.

Bào-thai ấy nhờ tất cả tinh-thần hai bên của Cha Mẹ thấm cho cục máu, mới có mắt mũi và tay chơn, biến-hóa vô-cùng vô-tận.

Sự hợp-nhứt của Cha Mẹ, khí-hóa hai bên, sang-sốt đầy đủ, rồi hóa ra ruột, gan, phèo, phổi, ngũ-tạng. Khi cấu-tạo gọi là

Nguyên-thì (khởi đầu) thì thấy sóng-gió là hơi thở hùng-dũng, tất cả gom góp sức-lực của Cha Mẹ, gọi là bảo-tố nguy-hiêm, lấy tất cả nguyên-chất khí nước hai bên chất ấy gom lại, khí thành máu mới nên hình, cốt-giác của khí thành máu có ba thứ : Máu trong thịt kể xương gọi là máu đỏ, cùng bầm, để điều-động thừa-tiếp ngũ-tạng và bên ngoài, còn máu nhót màu trắng trong, để thừa-tiếp cho da cùng các chỗ chơn lông chống-cự vi-trùng ngoại-xâm cùng ghê chốc, đốt-xẻ, nhờ máu ấy mau lành.

Còn ngũ-tạng ruột, gan, da lông, tóc, cũng nhờ tất cả nguyên-chất của Cha Mẹ, hơn nữa cũng nhờ Cha Mẹ và Khí âm, khí-dương, lúc ấy hai bên đồng mệt-nhọc. Thở là gió hợp với dưỡng-khí. Trời đất ở tại dương-thế, hợp cùng thân-khí của Trời Đất. Khi thai-noãn ấy lần lần hóa-sanh ra hình-dạng, ví như một chiếc tàu có đủ máy-móc.

Rồi thai ấy ở trong bụng Mẹ, có đủ ruột gan và tay chơn, thành ra một thứ máy-móc của chiếc tàu, biết bạo-động và từng theo hơi thở vô ra của Mẹ, thì trong thai-noãn có huyết-mẫu, khí của Cha Mẹ chia sót đó hợp với khí hạo-nhiên cùng thân-khí của dương-thế trong Trời Đất để nuôi người, cây-cối và loài-vật. Các loại cùng chúng ta đều có tánh-chất, gọi là khí Hạo-Nhiên của Trời và Đất.

Khi Mẹ hoài-thai 9 tháng thì thoai-noãn đủ nguyên-hình, biết ăn, ngủ, ỉa, khi lọt lòng thì bản-thể ta có nhiều nhót bao xung-quanh để nuôi-dưỡng cho đủ sức thông-thả cự-quay, nhót ấy làm da lông thông-đồng hình-thê, rồi loại cái là Mẹ ta thở vô thở ra tập cho thai ấy làm theo khi ta ỉa đái cùng ngũ-nghe, cùng làm việc nương-chịu theo loại cái là Mẹ.

Trên đầu có chất nhót trắng bao phủ, nhót ấy là khí-diễn của Cha trước kia dư lại tồn-tại chất ấy để bổ-túc cho đến khi sanh ta ra. Trái lại trong lúc người Mẹ thai-noãn, thai được 6 tháng, thì thai ấy nhờ một chất diễn Thiên-Đàng sa xuống

nhập vào hơi thở của Mẹ, rồi hợp-tác làm chủ Thai-noãn, biết ăn, ngủ, đi, động-địa tay chơn từ ấy đến 9 tháng 10 ngày, thai ấy biết cựa-quậy, khóc la đau-ốm, nhức-mỏi đủ điều, bởi thế khi ta khỏi lòng Mẹ, nào là hô-hấp khóc la cựa-quậy càng ngày càng biết đủ điều như Cha Mẹ, mới thành con người ta.

Con người ta nhờ trí-thức ở trên trời sa xuống gọi là Hồn, còn tánh-tình là khốc, cựa-quậy tay chơn, vọt nhảy là tánh ý của Mẹ.

Trong kinh nhà Phật nói: Ta vốn là ta, gọi là căn-bản, căn-bản gọi là khí-điển, Hồn của ta trên Trời sa xuống từ lúc Mẹ ta có thai-noãn trong 6 tháng, làm chủ-bản gọi là trí, ý, hồn, tánh, tình là Vía. Nhưng cũng có sự phụ-thuộc vốn của Cha Mẹ ta là Khí cấu-tạo, rồi hợp thành một cái vốn khí-điển của Thiên-Đàng sa xuống nhập vào thai. Bào-thai này nhờ có nguơn-khí chất lỏng của Cha Mẹ tạo thành, gọi là khí bẩm sơ-câu, vật-lực sơ-tế.

Vốn điển này của Cha Mẹ ta giúp cho, gọi là Tinh-Khí, tánh vía của Cha Mẹ ta giúp cho. Còn Điển Hồn trên Thiên-Đàng sa xuống nhập vào bản-thê gọi là Hồn, vốn ở Thiên-Đàng, vốn gọi là Giống.

Tóm-tắt: TINH vốn của Cha. KHÍ vốn của Mẹ. THẦN vốn của trên Thiên-Đàng sa xuống, nói chung là: **Tinh, Khí, Thần**, gọi là Ta, vốn là Ta.

Ta vốn là Thần-Hồn trên Thiên-Đàng sa xuống, cũng gọi là Căn-bản. Căn-bản là vốn gốc Hồn trên trời sa xuống làm Chủ bản-thê. Bản-thê gọi là căn, cha mẹ cấu-tạo trước khi, còn bản là vốn điển ở Thiên-Đàng sa xuống, nhập vào ở chung với bản-thê, kết-tụ thành hình-dạng con người, cũng gọi: Ta vốn là Ta.

Cho nên tôi là Tác-giả giải đều ấy chung cho tất cả con người ở thế-gian đều có Hồn trên Trời sa xuống làm Chủ-Nhơn-Ông.

Đó ai biết Lão là ai?... Người trong thế-giới hay ngoài Càn-Khôn. (Ta vốn là Ta)...

Người đủ tri thức gọi là Hồn, còn ta là người ở thế-gian, Cha Mẹ ta sanh ra.

Đến đây chấm dứt lời BỒ-DI của tôi sót-sinh, xin các bạn thứ cho.

Đây nói về khi chúng ta xuống trần, nhờ sự sanh-sanh hóa-hóa của Trời Phật lập nên loài người. Loài người chất của nó là nhót, nhót tựa như nhót mù của cây, hợp với khí-diễn của Ngũ-Hành, do nơi nắng, mưa, gió, nước, khí ấy động nơi nước, là một chất lỏng làm ra, rồi gom nhót hóa nên hình tại dưới nước, cũng không khác nào trước kia Phật độc-lập làm ra Hiến-Pháp.

Các bạn nên xem-xét, muốn hiểu chất gốc của nó là thứ nhót cũng như Phật độc-lập cõi Trời, thì các bạn được hiểu sâu-xa nguồn-cội khí-chất sanh ra người. Nhưng các bạn được hiểu cho, bầu-trời, thế-giới, chư-quốc, sanh ra người khí-âm, khí-dương đồng-thời Tạo-Hóa, hể âm là âm, dương là dương, gọi là gái hay là trai một lượt, không có lộn như loài vật.

Khi sanh được nên người, diễn-âm theo âm, diễn-dương theo dương, rồi đến kỳ đực cái muốn hợp-nhút, kêu là gieo-giống thêm. Sách Thánh kêu là : Đến kỳ cặp-kê, đực cái hợp-nhút, gây-tạo, cấu-tạo hóa nên thai-noãn, đặng gây đẻ giống loài người dưới thế-gian này.

Đực cái một cỡ hợp-nhứt, gọi là nguyên-thì. Cho nên không lộn-xộn loạn-luân như loài thú, không gieo-giống bậy mà sai chủ-nghĩa. Bởi thế Đức Thánh-Nhơn Ngài nói: Điểm điểm, đích đích, bất sa-di. Nghĩa là: Nhỏ nhỏ, giọt giọt, chẳng xa dôi. Cũng có nghĩa: Chồng vợ Cha con đều đi đúng chủ-nghĩa, khi giao-cấu sanh con, khóm này đối với khóm kia cũng một loài người, phân-tách có phe-đảng chòm-xóm, rồi khóm này đực hay là cái, đực cái hợp-nhứt, hườn-qui với khóm khác, kết-tạo gọi là vợ-chồng.

Bởi thế cho nên loài người có chủ-nghĩa, không loạn-luân xáo-trộn bậy, người khác hơn vật là chỗ ấy, lúc đó mới có những người lớn hơn, cao-thượng hơn, gọi là đời Bàn-cổ sơ-khai. Trời đất cho đấng này cứu-thế dạy đời, linh-nghiệm lương-phương, muốn chỉ có nấy.

Lúc ấy Đức Chúa trời mới gọi các Thánh Thiên-Thần truyền-tin cho Đức Mẹ là MARIA, Nữ Đồng-Trình hóa-thai, gọi Chúa Cứu-Thế tên là GIÊ-SU (Jésus). Đồng thời trong các khóm loài người trong thế-gian có 4 phương-hướng, gọi là 4 phương 8 hướng. Bốn phương là: Đông, Tây, Nam, Bắc,

Nam cùng Bắc trấn, rồi Nam căn Đông cùng căn Bắc còn Tây thì Chánh phương Tây, cũng gọi Tây trấn. Nam cùng Bắc gọi là hướng. Trong 4 phương 8 hướng này đều có cây-cối hoa-quả vạn-vật cùng loài người.

Trong loài người thì có PHỤC-HI, HUỖNH-ĐẾ, CHÂU-VĂN-VƯƠNG, KHÔNG-TỬ, là các Đấng 4 Thánh-Nhơn để giáo-hóa loài người, rồi tới Đức-Chúa GIÊ-SU (Jésus) phát-minh sau để cứu-thế dạy người, gọi là Đạo Gia-Tô, rồi các Thánh ấy bắt từ phương-hướng trấn dạy loài người, lúc này thì có người làm chủ-trương, để giáo-hóa các Đấng Đạo Thánh, mới phân nhơn, nghĩa, lễ, trí, tín, mới chia ranh-rấp trong thế-gian, phía nào làm chủ để dạy loài người theo phương-hướng nấy gọi là Vua, rồi

sắp đặt quan, dân cũng có thể gọi là Đạo-Nghĩa, mới sanh ra nghĩa Đạo, chia các hướng, nhưng lúc ấy, chia làm 2 Châu, Châu-Âu và Châu-Á, Châu-Âu thì có Thiên-Chúa-Giáo. Còn Á-Châu thì có Vua Phục-Hi cùng Thánh-Nhơn làm chủ dạy Đạo.

Từ đó đến nay mới có Đạo-Nghĩa luân-thường khắp cùng Âu-Á, các loài người đều thông-minh sáng-suốt hơn.

Đạo-nghĩa luân-thường là Đạo-Đời, đồng-thời Đức Thích-Ca ra trước để dạy Đạo Phật, giáo-hóa DI-ĐÀ, kể đó giảng-sanh phía Tây-Phương cho Bà MARIA Nữ Đồng-Trinh, gọi là Đức Chúa Giê-Su cứu-thế. Cứu-thế là dạy đời. Khi Chúa Giê-Su bị tử-nạn tại Thành Jérusalem, lúc ấy dân phân làm 2 phe gọi là: Giu-đêu, bắt Đức-Chúa Jésus vắn nạn vắn vắn...

Đây là những lời sơ-lược của chúng tôi phân những đời người thế-gian, để hiểu biết đạo-đời. Đời là người, người là bản-thể, cũng gọi là Tiểu-Thiên-Địa. Tiểu-Thiên-Địa là có Trời Đất, mặt trời mặt trăng là 2 mặt cùng mây lẫn vào, còn gió là lỗ mũi cùng miệng và lỗ tai, khi chúng ta mệt thì chúng ta nghe ò ò gọi là bão-bùng nguy-hiêm, lòng ta bê-bối, cái máy âm-dương, ăn, ngủ, ia, vì khí âm-dương ngoài trời không thuận gọi là bê-bối bản-thể.

Bởi thế không thuận trong trời đất, sanh ra con người có tật bệnh, tham, sân-si, tranh dành vô đạo-đức, rồi có hại cho thất-tình, mới buồn, rầu, sầu, não, ham muốn, thì loài người tất cả trong thế-giới bởi tham-sân, tranh-dành của-cái, cùng lẫn ranh nước, để cho nước mình thông-thả, dân-sự bằng-an, nước này lẫn nước kia, gọi là lộn-xộn loạn-ly.

Bởi thế, Trời Phật phân ra năm, tháng, ngày, giờ, tam-nguon tứ-quí.

Trái lại Nguon đầu sơ-sanh gọi là Thượng-Nguon, mỗi Nguon có 600 năm, rồi tới Trung-Nguon thì người phát-minh,

trong phát-minh ấy có sự tốt-xấu chen lẫn, tốt là hiền-đức, minh-trị, còn xấu là bạo-tợn, ăn-hiếp người gọi là Trung-Nguồn 600 năm thứ hai. Kế đó khởi đầu Hạ-Nguồn thì người càng ngày càng hung-hăng hơn nữa, đây là rốt Hạ-Nguồn khởi Thượng.

Năm nay là 1966, đã gần tới rốt Hạ rồi tới Thượng. Hạ là 2.000 năm, tính còn lại 34 năm thì đúng 2 000 năm. Bởi thế con người loạn-ly bạo-tợn, người giết người, chồng giết vợ, cha giết con, thượng hạ không tôn-ty, lễ-nghĩa biến đổi, thì chúng ta gọi là Đạo-Đời.

Đây nói về Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí của Phật ra đời năm 1945, rồi truyền-bá mới mở Đạo, gieo trồng hạt giống tốt, để sửa lại bản-thể ta, để đủ sức-khỏe dồi-dào cùng minh-triết hơn, để làm một cái mầm giống, từ 1945 gieo-trồng luyện-đạo cho đến 2.000 năm thì Thượng-Nguồn bắt đầu, mới có Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí của Phật ra đời để dạy Đạo Phật làm cho người minh-mẫn, hiền-đức, trí-thức, công-đồng, phù-hợp, hợp-tình, hợp-ly, không hơn thua lẫn ép nhau, xin bạn biết cho, trong trần-thế muốn làm các thứ chi thì phải gieo-giống, trồng-trực sửa-đổi mới có hạt giống tốt, rồi hạt giống ấy ra đời truyền-đạo trong lúc 2.001 năm, sửa sang đời mới của chúng ta minh-triết hơn, mạnh-khỏe hơn, mới đủ sức-lực làm cho khởi-ốc con người sáng-suốt.

Bởi thế Trời Phật lập ra Thượng-Nguồn, thì các phương-hướng thế-giới đều đủ, loài người cùng vạn-vật đều thay-đổi. Vạn-vật cũng sanh mầm khác hơn, biết khôn hơn.

Trái ngược cây-cối biến-sanh nhiều thứ lạ thường hơn trước. Nguồn-khí điều-hóa khắp thế-gian, mây gió mưa đều sửa-đổi, 4 phương tứ-quí, tứ mùa tám-tiết, cây ngon trái lạ, vật-đời sao dồi, bình-đẳng, mỗi mỗi đều được mưa-hòa gió-thuận, để cho người được hưởng an-vui, sung-sướng hơn, không lộn-xộn, loạn-ly

như khi trước, miếng ăn gọi là vật-thực, đều bỏ-túc, nội dương-thể nước nào như nước nấy, đủ ăn, đủ ở, sự thừa-hưởng của Phật của Trời sắp đặt không thiếu-thốn.

Những loài người ai ai cũng vậy, nước nào như nước nấy, bình-tĩnh an-vui, phù-hợp nhơn-đạo, không còn tranh-chấp, không còn mạnh hiếp yếu, mưa-hòa gió-thuận, không bão-bùng nguy-hiểm, mới đại-dồng thế-giới, gọi là Thượng-Nguồn sơ-khởi, mới có đời đạo song-tu.

Thưa các bạn ! Đến đây chúng tôi thiếu-trí, thấy sao nói vậy, sự hiểu biết tự-trí, tự-tánh, lập ra quyền này để cho các bạn biết Đạo thông-trí, những điều chi sơ-sốt, xin các bạn sửa-đổi giúp cho.

Đến đây chúng tôi xin phép kể chuyện Đạo-Đời những quyền đã viết ra. Có câu : Hợp-ý, hợp-trí, hợp-tình, tình ý giao-du, công-phu hiểu biết.

Trong phần Đạo Pháp-Lý có :

Số 1 : Quyền diễn-thuyết ra đời năm 1948.

Số 2 : Xuất - Hồn.

Số 3 : Đời-Đạo Song-Tu.

Số 4 : Chỉ rõ tánh-vía cùng hồn, là Chủ-Nhơn-Ông trong bản-thể.

Số 5 : Điều-Sào Thiên-Sư.

Số 6 : Dịch Kinh DI-ĐÀ Nghĩa-Điển Chánh Pháp, và cuốn DI-ĐÀ thứ nhì cắt-nghĩa suông cho người dễ hiểu.

**Số 7 : Quyền VẤN-ĐÁP cùng kế đời Thượng-Nguơn,
Trung-Nguơn và Hạ-Nguơn.**

Trong Pháp-Lý có 7 quyền.

Vấn - Đáp

VẤN: — Ông là người ở trần tại sao Ông tu ?...

ĐÁP: — Từ lúc tôi 45 tuổi. Người Pháp cai-trị, trong lúc nước mất nhà tan, tôi đứng làm người trong thời ấy, thì tôi thấy nào bực Phú-Gia, nào Quan-Lại từ bực Thượng đến bực Trung, thì tôi biết nhiều phần hiếp-đáp xấu-xé người, giàu, sang, quan-lại cũng thế đó thôi, còn hạng thấp thì cũng tham-lam gian-trá, sân-si, rồi cũng người này hiếp người kia, sanh thù-oán, giết lẫn nhau, còn trong gia-đình thì vì tiền của tham lẫn xấu-xé, con không kè cha, cho đến đời anh em cũng thế. Lúc ấy tôi dựa theo quan-lại để tìm bắt kẻ gian và điều tra những người hung-dữ dám chém đủ điều, nhưng tôi dòm lại thấy hồn-oan cáo-báo cho tôi biết và xưng tên tuổi đúng không sai.

Khi ấy tôi buồn, bỏ các việc làm, ra làm một anh điền-chủ thường-tình và tìm kiếm con đường giải-thoát cái đời của tôi cho khỏi sự bi-đi ấy không có chi hơn là sự đi tu để tránh những điều đối-trá, nhưng trái lại tôi có gia-đình đông con, nhưng thấy trong Nhà-Phật, Thiên-Lâm tuyên-bố phải ly gia cắt-ái nếu không tu thì không thành Phật, còn ở nhà niệm Phật tụng kinh cho là không thành vấn-đề, bởi thế tôi suy-nghĩ đủ điều, nếu không đời sao có Đạo ?... Khổ ôi là khổ !...

Khi tôi nghĩ rồi bước ra đi ta-bà, nào là Chùa-Chiền, nào là Núi-Non để đi tìm Đạo, lúc tôi gặp được Ông Cao-Minh Thiên-Sư dạy Đạo, tôi qui-y cùng Ông, gọi là Đạo Vô-Vi, xuất-chương Anh-Nhi, tu-tâm dưỡng-tánh, ở nhà làm lấy ăn để tu.

Nhưng tôi thấy vô-vi chương Anh-Nhi thì cũng được, nhưng đàn-ông thì không máy sanh-dục đưng con, làm sao làm được. Nhưng tôi cũng mượn phần ấy, rồi nhờ sự nghiên-cứu Thiêng-Liêng, đề cửn-xét. Khi ấy tôi hiểu rõ cư-trần là nhiệm-trần thì bao giờ chúng tôi cũng có tội-lỗi, không bao giờ mỗi việc gì cho khỏi, ví như cá dưới nước sao khỏi ướt mình, sự chán đời bao trùm sự hiểu biết nhiều tội-lỗi, chớ tôi không chán-ngán, khi ấy tôi phải buộc lòng tu-tâm dưỡng-tánh, nhưng đã lỡ có gia-đình, không thể theo máy ông cho được, tôi mới suy-nghĩ ra, tu là tu, còn luật gia-đình của Không-Thánh cũng là tu, bởi thế tôi cho là đời-đạo song-tu, vì thế ấy, tôi suy-nghĩ ra tôi phải tu, mà tu làm sao mới được, đây chữ tu tôi xin trả lời.

Tu là một nền-tảng điều-hòa vững-chắc, làm cho hung-dữ hóa ra hiền, tự làm lấy mà ăn, không sanh sự lý, lương-tâm tôi bình-tĩnh không xao-động. Cũng có chữ : **Tu là Tu-trang**, làm cho một cái nền trở nên đẹp-đẽ, vững-chắc, bằng-thẳng, chữ tu là trau-dồi sửa đổi, ví như trong mình ta trí-não Mâu-Ni-Châu là cục ngọc, làm cho hồn ta được trong sáng, đó là Pháp-Luân Thường-Chuyên, dồi-mài cho thông-khí, thời khí ta mới sáng, hễ sáng thì thông-minh làm ăn không thất-bại, và trí ta dồi-mài trau sửa, bỏ sự si-mê u-ám, trở nên một người sáng-suốt, đây là cái nền-tảng cốt-giác của sự tu-hành, là nguồn-cội của nó, cùng làm ăn để nuôi gia-đình, tôi thì công-phu luyện-đạo, gọi là đời đạo song-tu.

VẤN : — Như thế nào đề xuất-hồn được ?...

ĐÁP : — Thưa các bạn ! Sự xuất-hồn là một cái huyền-bí thiêng-liêng, diễn-quang từ lúc khai-thiên lập-địa, có mặt trời,

mặt trắng, hễ có âm-dương thì có luồng điện-khí, nhờ mặt trời là lửa, là khí-dương thuộc về điện nóng. Còn mặt trắng là đầu mối của điện nước điện nguội, thuộc về khí lạnh, nhưng khí nóng rút khí lạnh hóa-sanh luồng sóng-điện, sóng-điện là đầu mối hóa-sanh gió-lửa, thì thứ lửa nóng cùng lửa nguội gọi là luồng điện âm-dương.

Khi ta tu-hành trau-dồi sửa-đổi, làm phép : nào là SOI-HỒN cho thông lỗ mấy đầu xương, cùng gân thịt đều thông khí, rồi làm phép PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYÊN, chuyên sanh đóc phách xô-dầy cho điện ấy chạy từ từ nơi bộ đầu, tập-trung nơi trán, tu-luyện lâu ngày thì điện ấy càng ngày càng mạnh, sáng-sốt hơn trước, thì sự tập-trung ấy điện càng ngày càng tụ-hợp sanh ra một chỗ dầy nóng thật là nóng theo điện, người tu gọi là lò lửa lư-hương. Khi điện ấy tụ-hợp nhiều thì nó phải tung ra.

Sự xuất-hồn thì điện nóng điện nguội xung bực thái quá, phát ra khỏi da, gom lại với thứ điện giống, các thứ điện này tất cả ở trong bản-thẻ ta, hợp lại với điện giống linh-hồn, ban đầu thì nhỏ tí bằng đóm churen nhang, luyện-đạo lâu ngày điện càng thông, thì điện ấy hóa ra nhiều, thì hồn ta càng ngày càng mạnh, rồi từ từ bay thấp đến cao, ví như một con chim mới sanh, sự mọc lông lá của nó là điện tụ-hợp, khi lông cánh vẫn thì cựa-quạy đập cánh, cánh vừa vừa thì sập-sạn, còn cánh dài thì bay, còn đôi chưa cũng như cánh đứng dậy, ban đầu nháy-nhót còn cánh thì tung bay, yếu bay gần, cũng như người luyện-đạo chưa dày công, còn dày công cũng như chim đồng thời bao cao, thì điện trong mình ta bay ra cho đến Thiên-Không, đó là tông-chỉ xuất-hồn.

Theo chữ nho : Chữ XUẤT là 2 chữ Sơn hợp lại thành chữ Xuất, chữ Sơn ? sỏ đứng ngang liền dưới đích, gọi là chữ Sơn. Chữ Sơn là tinh, khí, thần 3 sỏ ấy. Tinh, Khí, Thần 3 sỏ ấy có nghĩa là Điện-quang trong bản-thẻ ta rọi ngang liền đó gọi là hợp nhứt chung nhau, cũng gọi là sơn-cả . Tu tới phẩm Tiên thời đã đến, khí-điện lên tới mí-tóc là phẩm Tiên, xuất-hồn đạo nơi Bồng-Lai, còn một chữ Sơn nữa thuộc về khí-âm, nước lã

thuộc về điện nguội, để làm nền-tảng cho điện trên hay là đã tiến để cho linh-hồn có sức tung ra, tông-chỉ của nó là xuất-hồn. Hễ xuất-hồn được, tu-luyện lâu ngày bay lên thấy Bồng-Lai Tiên-Cảnh, hễ người Tiên thi đạo cảnh Tiên là chốn Bồng-Lai Nhược-Thủy đó là phạm Tiên.

VẤN : — Như thế nào là HÀNH-ĐẠO ? ...

ĐÁP : — Hành là làm theo công-phu Pháp-Lý.

Có 3 đề-mục : 1 là SOI-HỒN để làm cho khí-diễn bản-thể ta được thông đồng từ khớp xương này qua khớp xương khác thừa-tiếp nhau, nẻo gân mặt cũng thừa-tiếp chán 2 qua chán 3 nẻo gân mặt cùng xương. Xương thì cốt-giác ngay giữa bao-la huyết thịt, còn gân thì bao-bọc bản-thể ta để cho khí-diễn chạy châu-lưu bản-thể, khí-diễn là chất nóng trong máu.

Máu có 3 thứ : thứ trong thì ở ngoài da, còn thứ đó tươi thì ở từng theo số thịt, còn thứ đó bầm thì chất huyết này nặng-nề, rồi nhờ Pháp-Luân Thường-Chuyển là phép của Phật dạy ta công-phu lựa- lọc, hợp lại với thứ nhót trong, gọi là tinh-ba, còn thứ đó tươi hợp với nhót trước nhẹ, chung-qui là một thứ khí-quản, rồi thừa-tiếp mở - kỹ xương tại nơi đường mạch-đốc là chỗ dây gân xanh ở giữa 2 trái-cật, nương theo đường mạch-đốc đi thẳng theo xương-sống, làm ra một thứ khí trong, để giúp cho linh-hồn ta là một thứ máu nóng gọi là Điện Giống. Điện này thừa-hành phận-sự làm chủ bản-thể, giống nó cũng như loại kim là sắt, ưu rút nhảy cũng như thứ (*aimant của magnéto*) mà thế-tục thường làm xe hơi, để cho bộ máy chuyển động nó, để giúp cho thân-hồn mạnh-mẽ khỏe-khoản.

Hồn là trí-não ở vào bộ óc là một thứ khí thiêng-liêng của trời Phật ban phó cho trong bản-thể con người. Con người là gom-góp khí-âm cùng khí-dương của người đàn-ông và người đàn-bà, khí ấy cũng là một men-gióng của 2 thứ âm-dương hóa-sanh thai-noãn, làm ra nòi-gióng của bản-thể người. Hễ con thì giống Cha Mẹ là nòi-gióng ở trần, còn một thứ linh-hồn ở Thiên-Đàng, nương theo Điển của Trời Phật, bị lỗi về Thiên-Đình, điển ấy hễ có lỗi thì nặng, gọi là điển nặng sa xuống trần-gian gọi là hồn thiêng từ lúc 2 nam nữ cấu-tạo được thai-noãn thì cục máu ấy hình tròn, có một đóm đỏ bằm gắn ngay giữa cục máu thai-noãn, thì thai-noãn này 3 tháng sẽ hóa-sanh tay chơn cùng tâm, can, tỳ, phế, thận, nó cũng là loại ngũ-hành.

Nhờ khi đôi vợ-chồng hít hơi thở vô ra cho ngũ-tạng là ngũ-hành sanh-sanh hóa-hóa, nào là tâm, can, tỳ, phế, thận, hơi điển ấy nhờ hơi thở của người đàn-bà hấp thọ nuôi-dưỡng đúng 100 ngày, thì có điển-quang thần-hồn sa xuống trần-gian. Vì bị tội Thiên-Nhan phải bị dày, ví như một con mắt, ngoài da vỏ bao-bọc xung-quanh con mắt, rồi kể trong đó là tròng trắng, là thai-noãn cục máu hợp thành rồi hợp với cục máu đỏ bằm nòi-gióng của trần sanh ra thai-noãn con người, rồi con người ấy biết ăn, ngủ, ia thôi, bộ máy tuần-huàn châu-lưu bản-thể đó là hải-nhi.

Còn điển Linh-Quang tội-lỗi Thiên-Đàng sa xuống đi theo đường tâm-hồn, ngay xoáy-óc của người đàn-bà mang thai, điển vào ngay giữa một chất bằm đen bóng nhoáng, gọi là đồng nhơn hay con người, lúc ấy trở nên con người là con của người, còn thần-hồn soi xuống ấy điềm ngay giữa cục thai-noãn một đóm đỏ bằm, đó là ta, gọi là người ta, nó sẽ làm chủ bản-thể, mới có trí-não thông-minh, nhưng người ở trần thì phải mê-trần lắm lỗi, ở đâu thì mê đấy, gọi là trần phải mê trần, rồi mê-trần lo tham, sân, si, ăn, ngủ, ia, sung-sướng cho bản-thể con người rồi phải bị ngu mê.

Nay Đức DI-ĐÀ bày ra Pháp-Lý chỉ từ đường tu nẻo bước trong gan, ruột, phèo-phôi ta cùng bản-thể. Khi chúng ta

đứng lên làm người ở trần-gian, bị si-mê mà ngu-xuẩn. Bởi thế chúng ta muốn làm được một người ta ở tại dương-thế, còn chúng ta muốn theo chơn Đức Phật về cảnh cũ quê xưa tu-hành theo chơn Phật.

Tu-hành là luyện-đạo, trau-dồi sửa-đổi nền-móng cho sáng-suốt thông-minh hiển-từ như trước, gọi là Chơn-như. Nhờ có 6 chữ DI-ĐÀ chuyên-môn của Phật Ngài, là một vị thuộc Trường-Sanh, dắt linh-hồn chúng ta về Thiên-Đàng cảnh cũ, nhưng ta muốn theo gót Phật, làm tiên làm Phật thì phải ráng luyện-đạo hành-đạo cho mềm-dẻo bền-bỉ mới sáng-suốt nơi Thiên-Đàng.

Tóm-tắt sự tu-hành nhờ 3 phép Khoa-Học cùng 6 chữ DI-ĐÀ, công-phu bền-bỉ thì trí-não ta sáng-suốt thông-minh gọi là Tiên nay là Phật trên Thiên-Đàng. Nhưng trước đây ta phải công-phu thấy Mâu-Ni-Châu xuất ra, đó là Hồn. Hồn là một cục máu hóa thành lửa-diễn gọi là Mâu-Ni-Châu trong mình ta trước trán phát tung bay ra mới gọi Hồn.

Hồn biết bay là khí diễn, rồi luyện-đạo bền-bỉ hóa đầu, minh tay, chơn, nguyên hình bản-thể, sự hóa này là Điện của đầu, minh, tay, chơn của người công-phu luyện-đạo gắn vào cục máu hồn ấy, gọi là hóa thần-hồn hay là linh-hồn, bay thẳng thiên-không làm Tiên Phật.

Theo Kinh của Đức DI-ĐÀ nói : NGÃ-THỊ CHÚNG-SANH CHÚNG-SANH THỊ-NGÃ, nghĩa là : Ta cũng như người người cũng như ta, đó là cốt-giác. Còn tại sao chúng ta được gọi là Ông Phật có huyền-diệu thiêng-liêng màu-nhiệm do nơi diễn-lửa hào-quang bản-thể của Phật cùng hào-quang sáng-chói trên đầu gọi là Phật, Tiên, được thông-minh, hóa phép màu-nhiệm, gọi là Điện Thiêng-Liêng Tiên-Phật.

Tóm-tắt sự tu-hành, coi Kinh-Sách này để biết hiểu cốt-giác tông-chỉ của nó thì thông-hiểu mà thôi, rồi cuộc phải công-phu luyện-đạo : **SOI-HÒN, PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYÊN** và **ĐỊNH-THẦN** siêng-năng bền-bì kỹ-lưỡng.

3 phép này phân ra mỗi phép là 2 chữ : **NAM-MỒ, A-DI, ĐÀ-PHẬT**. 6 CHỮ NÀY LÀ KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ CỦA PHẬT TRUYỀN, rồi phép này thừa-hành phận-sự cho chúng ta luyện-đạo, nào là : **SOI-HÒN, PHÁP-LUÂN THƯỜNG-CHUYÊN, ĐỊNH-THẦN** hóa thành Chơn-Như, lo chi không thành Phật. Chớ nào đâu coi trong Kinh-Sách hiểu biết mà thành Phật, có đâu dễ quá. Phải nhờ cố-gắng công-phu luyện-đạo, có Thầy bạn chỉ bảo mới nên. Cũng có khi ý sự học thông-minh giới-dẫn, coi sách làm đùa bỡng, sanh ra nhiều bệnh điên-cuồng khờ-khạo, là vì ý tài hay sức giỏi học-hành, rồi cũng thừa-tiếp làm bừa làm bỡng cho thành Tiên thành Phật.

Hễ chữ là khoa-học chữ, còn Đạo là khoa-học Đạo tu-hành, còn Phật Tiên cũng có 2 thứ : Thứ **VĂN-PHẬT** thì do nơi thần-hồn để làm việc trên Thiên-Đàng từ Trung-Thiên sắp lên Thiên-Không. Còn **VỖ-PHẬT** là Tiên Phật luyện phép màu-nhiệm, phải có vật-chất, hoặc bùa hay là báu hồ-lô bằng cây, luyện phép hóa thành cho linh-diệu ở trần gọi là Địa-Tiên Võ-Phật, làm việc thông-tri từ thế-gian đến Trung-Thiên mà thôi, nếu lỗi-đạo thì **THƯỢNG-ĐẾ** cho trở lại bào-thai con người cực-khổ, còn sung-sướng thì ban-thưởng làm người trọn-lành dưới thế-gian làm quan phước-đức. Còn tội nặng làm người hèn-hạ, ngu-si, hung-bạo, tù-rạt, hơn nữa tội nặng bào thai loài-vật vi-trùng vân vân...

Viết tại ĐÀ-KAO

Năm Bính-Ngọ tháng 6 ngày 15

(1 Aout 1966)

CHUNG

CÁC THIÊN ĐƯỜNG HOÀC TRUNG TÂM VÔ VI TẠI ÂU CHÂU

WEST GERMANY

● T/T BERLIN
C/o Tô Ngọc Sơn
Werft. Str. 17
D. 1000 BERLIN 21
WEST GERMANY
Tel. 030.393

● T/T EGELSBACH
C/o Đoàn Kim Chi
Leipziger Str 28
6073 EGELSBACH
WEST GERMANY

● T/D GIessen
C/o Đoàn Văn Thuận
Kropbacher Weg 288
6300 GIessen
WEST GERMANY

ENGLAND

● T/T LONDON
C/o Trần Đăng Mai
42 Fuchsia St.
Abbeywood, S.E. London
ENGLAND

● T/T NIEUWKOOP
C/o Trần Văn Thông
29 Jorris-di
NIEUWKOOP
HOLLAND

● T/T HEERLEN
C/o Ng. Kim Thanh Thủy
De Tichel 31
6417 RA-HEERLEN
HOLLAND

THỤY SĨ

● T/T SWITZERLAND
C/o Nguyễn Tấn
Allmei 3
CH-3930 VISP/VVS
SWITZERLAND

● C/o Lâm Vi Ngọc
Lau Penac Kerstr 14
3902 MOOSSEEDORF BE
SUISSE

● T/T REUNION
C/o Trần Hùng Đạo
Chemin Brasfust 11
ILE DE LA REUNION
C/o FRANCE
Tel 502244

DANMARK

● T/D ESBJERG
C/o Khổng Trung Huyền
Tinghøjs Alle 16D I.wf
6700 ESBJERG
DANMARK

● T/D BRABAND
C/o Mai Kim Ngọc
Sigridavej. 911.TM
8220 BRABAND
DANMARK
TEL 06-254961/257197

NEW CALEDONIA

● C/o Phạm T. Xuân Hồng
58 De Lattre De Tassigny
MONT-COSSYV NOMEA
(NEW CALEDONIA)

PHÁP

● MỐI A.H. VÔ VI PHÁP
T/D PARIS
C/o Phan Cao Thăng
51 Auguste Blanqui No388
94600 Choisy Le Roy
FRANCE
Tel. (1) 853-9561

● T/D GIEN
C/o Mme Thái Hồng Long
Route De La Bosserie
45500 GIEN, FRANCE
Tel. 67-08-29

● T/D LIMOGES
Mlle Mougamedou Sarah
28 Allée Fabre D'englantine
No. 639
87100 LIMOGES FRANCE

● T/D TOULOUSE
C/o Trịnh Quang Thăng
2, Rue Bearne
31100 TOULOUSE, FRANCE
Tel. (61) 440497

● TINH XÁ NGUYỄN THANH BẠCH
32 Rue Du Plessier
Hameau de Villare
77730 Citry Sur Marne
FRANCE
Tel. 0236210

● T/D STRASBOURG
C/o Mme Dupuis
21 Rue De Cerf
67200 STRASBOURG
FRANCE
Tel. (88) 293396

● T/D AMPHION-LES-BAINS
C/o Mme Abida Kassim
No. 108 Bat M1
Residence La Rive
74500 AMPHION-LES-BAINS
FRANCE Tel. (50)720353

● T/D GRENOBLE
C/o Mme Trần Cao Sơn
Kim Dung
2 Rue De La Torsade
Les Charmanches Croilles
38190 BRIGNOUD FRANCE

● T/D MARSEILLE
C/o Ms Tô Anh
104 Rue D'Aubagne
13006 MARSEILLE
FRANCE
Tel. (91) 33.46.22

● T/T TROVES
C/o Ngô Văn Pháp
1 Rue des Templiers
10800 St Julien Les Villias
10000 TROVES, FRANCE
Tel (25) 495343

● T/T RODEZ
C/o Dr. Raymond Garcia
7 Bd Gambetta
12000 RODEZ FRANCE
Tel (85) 693587

● T/T LYON
C/o Phạm Ngọc Sướng
8 Impasse Magendie
69300 MEVZIEO FRANCE

BELGIUM

● T/T LIEGE, BELGIUM
C/o Hoàng Quy Luật
45 Quai Bonaparte
B4020
LIEGE, BELGIUM

● T/D BRUXELLES, BELGIUM
C/o Nguyễn Văn Sang
136 Rue Brognier
1070 BRUXELLES, BELGIUM
Tel. 02/521.84.58

● T/T NA-UY
C/o Nguyễn Đức Thái
Lunda Gt 40
2800 Gjøvik
NORGE (NORWE)

ÚC CHÂU

● HỒI A.H. VÔ VI UC CHAU
T/D VICTORIA
C/o Ly Ngọc Cường
203 George St
Fitzroy VIC 3065
AUSTRALIA
Tel. (03) 419.1458

● T/D ADELAIDE
C/o Lê Tấn Sơn
8 Kenmar Street
MANSFIELD Park
S.A.5012 AUSTRALIA
Tel. (08)-452655

● T/D SEYDNEY, N.S.W.
C/o Đặng Ngọc Thanh
31 Duddley St.
Punchbowl
N.S.W. AUSTRALIA

● T/D TÂY ÚC (PERTH)
C/o Nguyễn Ngọc Anh
8 Reddy Court
BALGA, W.A. 8061
AUSTRALIA
Tel. (09) 3445707

● T/T SURRY HILLS
C/o Trương Hoa Hùng
34/149 Devonshire St
SURRY HILLS, N.S.W.
AUSTRALIA

NEW ZEAELAND

● T/T NEW ZEAELAND
C/o Quan Quốc Nguyễn
10 Portman Rd.
MT. WELLINGTON AUCKLAND
NEW ZEAELAND
Tel. 011-64-9-599-493

PHILIPPINES

● HỒI A.H. VÔ VI BATAAN
BLDG 804P PRPC
MORONI, BATAAN
PHILIPPINES

● HỒI A.H. VÔ VI PALAWAN
Group 53 Lubang URC
PALAWAN CITY
PHILIPPINES

● T/D HỒNG KÔNG

C/o Lê Tuyết Mai
425 King's Road
4th Floor, Flat B
NORTH POINT, HONG KONG

NHẬT BẢN

● T/T TOKYO
C/o Mrs. Hoa Schrag
Azabu Tower Apt 707
1-3-2 Azabudai, Minato-
TOKYO, 100 JAPAN
Tel. 03-584-3927

● T/T BANGKOK
C/o Lê Ngọc/G. Capps
40 Soi Chaiyas 11
Sukumvit Road
BANGKOK 10110
THAILAND

THAILAN

● H.A.H. VÔ VI SIKEW
S104173-86
P.O. Box 30340
SIKEW CAMP
THAILAND

● Mrs. Cao T Hồng Nhung
HIROO 3-12-37
Yokoyamakata
TOKYO 150, JAPAN
Tel. (03) 406-0871

CANADA

● T/D VANCOUVER
C/o Vũ Ngọc Thanh Sơn
625 E. 18th Ave.
VANCOUVER B.C.
CANADA V5V-1R1
Tel. (604) 872-7284

● T/D ALBERTA
C/o Trần Quốc Bảo
103-224-6 Ave. NE Calgary
ALBERTA, CANADA T2E-0L7
Tel. (403) 320-0091

● T/D VANCOUVER
C/o Cao Văn Quan
784 E. 56th Ave.
VANCOUVER B.C.
CANADA V5X-1R9
Tel. (604) 321-7138

● T/T EDMONTON
C/o Hoàng Sơn
9028 JASPER Ave.
River Arm View #204
EDMONTON, ALTA, CANADA
Tel. (403) 421-7908

● T/D EDMONTON
C/o Nguyễn Chí Nghĩa
16250 106th St.
EDMONTON, ALBERTA
T5E 2R1 CANADA
Tel. (403) 457-2512

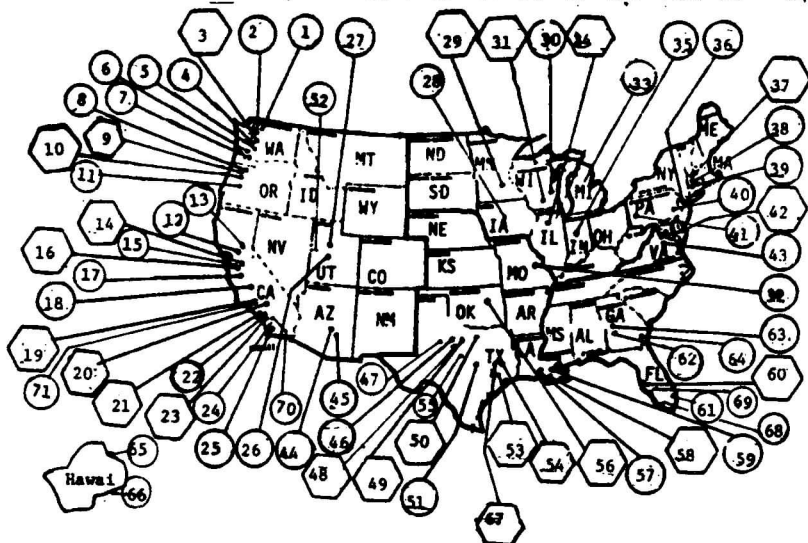
● T/D CALGARY
C/o Trần Văn Hùng/
Trương Long
#202-1121-15 Ave. S.W
CALGARY, ALTA, CANADA
Tel. (403) 273-6582
(Anh Thanh)

● HỒI A.H. VÔ VI CANADA
T/D MONTREAL
C/o Cô Văn Thuận
2340 St. Jacques Ouest
MONTREAL, PQ H3J-2M7
CANADA
Tel. (514) 932-2444
931-9283

● T/T TORONTO
C/o Bùi Văn Long
40 Millhouse
Crescent Scarborough
ONTARIO, TORONTO, M1B2E3
CANADA
Tel. (416) 280-6017

● T/T ONTARIO
C/o Nguyễn Thị Nien
155 Stinson St. #7
Hamilton, ONT.
L8N1S7 CANADA

CÁC THIÊN ĐƯỜNG HOẶC TRUNG TÂM LIÊN LẠC
VỀ THIÊN ĐỊNH THEO PHÁP LÝ VÔ VỊ TẠI HOÀ KỲ 1/86

① T/T OLYMPIA, WA
C/o Nguyễn Trí Vũông
6822 Husky Way
OLYMPIA, WA 98503
Tel. (206) 491-1426

② T/T BOTHELL, WA
C/o Trần Vĩnh Tánh
11510E.Riverside Dr#36
BOTHELL, WA 98011
Tel. (206) 488-1375

③ T/D KENT, WA
C/o Ông Bình Chương
9812 S. 239th Pl.
KENT, WA 98031
Tel. (206) 854-2955

④ T/T FEDERAL WAY, WA
C/o Huỳnh Thị Dung
215 S. 317 th Pl.
FEDERAL WAY, WA 98003
Tel. (206) 946-0665

⑤ T/T TACOMA, WA
C/o Nguyễn Văn Mai
6124 North 40th
TACOMA, WA 98407
Tel. (206) 752-4384

⑥ T/T TUMWATER, WA
C/o Huỳnh Đoàn
2530 27th Ave. S.W.
TUMWATER, WA 98502
Tel. (206) 943-0089

⑦ T/D LONGVIEW, WA
C/o Nguyễn Khắc Trú
2787 Taylor Ave.
LONGVIEW, WA 98632
Tel. (206) 425-7654

⑧ T/D PORTLAND, OR.
C/o Nguyễn Đức Trọng
2809 S.E. Division St.
PORTLAND, OR. 97202
Tel. (503) 231-0059

⑨ T/D PORTLAND, OR.
C/o Nguyễn Hữu Lâm
1522 S.E. 139 th Ave.
PORTLAND, OR. 97233
Tel. (503) 257-8657

⑩ T/D ALOHA, OR.
C/o Đoàn Văn Tú
1700 S.W. 203th Ave.
ALOHA, OR. 97006
Tel. (503) 642-7538

⑪ T/T CORVALLIS, OR.
C/o Dương Ngọc Thủy
1571 N.W. Highland Dr.
CORVALLIS, OR. 97330
Tel. (503) 758-8344

⑫ T/T DAVIS, CA.
C/o Phạm T. Thanh Huyền
1850 Manover Dr. #157
DAVIS, CA 95616
Tel. (916) 756-5522

⑬ T/T SACRAMENTO, CA
C/o Trần Thiên Tánh
94000 N. Kiesser Blvd #8
SACRAMENTO, CA 95828
Tel. (916) 362-6890

⑭ T/T SAN FRANCISCO
C/o Trần Thiên Phú
3414 18th
SAN FRANCISCO, CA 94110
Tel. (415) 552-9450

⑮ T/D SAN JOSE, CA
C/o Võ Thanh Văn
548 Chinook Lane
SAN JOSE, CA 95123
Tel. (408) 227-5168

- 16 T/D SAN JOSE, CA
C/o Ly Vinh
436 North 10th St.
SAN JOSE, CA 95112
Tel. (408) 288-9584
- 17 T/T GILROY, CA
C/o Nguyễn Thái Hùng
7215 Princesville St.
GILROY, CA 95020
Tel. (408) 847-2998
- 18 T/T BAKERSFIELD, CA
C/o Nguyễn Văn Hùng
3905 Peachwood CT
BAKERSFIELD, CA 93309
Tel. (805) 834-8808
- 19 T/D RESEDA, CA
C/o Khương Bửu Võ
17825 Strathern Ave.
RESEDA, CA 91335
Tel. (818) 344-1345
- 20 T/D POMONA, CA
C/o Nguyễn Văn Diêm
20342 Julliard Dr.
WALNUT, CA 91789
Tel. (714) 594-3730
- 21 T/D CULVER CITY, CA
Long, Tú, Du, Thành, Cổ Mỹ
5333 Inglewood Blvd
CULVER CITY, CA 90230
Tel. (213) 827-0430
- 22 T/T LOS ANGELES, CA
C/o Hoàng Văn Hoa/Phở
1242 S. Kingsvey Dr.
LOS ANGELES, CA 90006
Tel. (213) 733-1014
(213) 732-2455
- 23 NHÀ IN VÔ VI, CA
14869 Dillow St.
WESTMINSTER, CA 92683
Tel. (714) 891-0889
- 24 T/T SAN DIEGO, CA
C/o Đinh Bá Văn
2713 Ulric #A
SAN DIEGO, CA 92111
Tel. (619) 573-0901
- 25 T/D SAN DIEGO, CA
C/o Thiêm Tuấn Nhi
4122 Bannock Ave.
SAN DIEGO, CA 92117
Tel. (619) 270-8714
- 26 T/T PROVO, UTAH
C/o Đoàn Minh Nguyễn
975 W. 200 South
PROVO, UTAH 84081
Tel. (801) 375-3994
- 27 T/T KEARNS, UTAH
C/o Lê Văn Quý
5488 Obadiah Way
KEARNS, UTAH, 84118
Tel. (801) 968-3138
- 28 T/T MUSCATINE, IA
C/o Đinh Trọng Trí
RR #2 Lot 24
N.Haven Trailer Court
MUSCATINE, IA 52761
Tel. (319) 264-2187
- 29 T/D ST. PAUL, MN
C/o Bùi Đức Long
437 1/2 University Ave.
ST. PAUL, MN 55103
Tel. (612) 222-4815
- 30 T/T St. LOUIS PARK, MN
C/o Quan Ngọc Liên
2758 Zarthan Ave.
ST. LOUIS PARK, MN 55416
Tel. (612) 922-9095
- 31 T/D JANESVILLE, WI
C/o Trần Ngọc Quang
716 Roosevelt Ave.
JANESVILLE, WI 53545
Tel. (608) 756-5178
- 32 T/T St. LOUIS, MO
C/o Mrs Ngô Quang Lê
10015 Cloverdale Dr.
ST. LOUIS, MO 63136
Tel. (314) 867-3142
- 33 T/T DEARBORN, MI
C/o Trần Kiên Trung
21900 Snow
DEARBORN, MI 48124
Tel. (313) 562-5645
- 34 T/D DEKALB, IL.
C/o Nguyễn Văn Xang
1728 Oakwood
DEKALB, IL 60115
Tel. (815) 758-3218
- 35 T/T INDIANAPLS, IN
C/o Trần Văn Triệu
3414 Winchester Dr.
INDIANAPOLIS, IN 46227
Tel. (317) 888-9116
- 36 T/T CLAYTON, NJ
C/o Mrs Vương Thanh Tú
602 May Ave
CLAYTON, N.J. 08312
Tel. (609) 881-3547
- 37 T/D LOWELL, MA
C/o Trần Ngọc Dũng
270 Wilder St. #2
LOWELL, MA 01851
Tel. (617) 452-1723
- 38 T/T DORCHESTER, MA
C/o Nguyễn Thanh Tâm
16 Melbourn St. #3
DORCHESTER, MA 02124
- 39 T/T MAYNARD, MA
C/o Nguyễn Văn Tý
10 Walcott St.
MAYNARD, MA 01754
Tel. (617) 897-9519
- 40 T/T WYO. HILLS, PA
C/o Nguyễn Văn Phúc
53 Wingert Rd.
WYO. HILLS, PA 19610
Tel. ( )
- 41 T/T PITTSBURGH, PA
C/o Phạm Văn San
241 Magnolia Pl.
PITTSBURGH, PA 15228
Tel. (412) 344-9268
- 42 T/D ARLINGTON, VA
C/o NGUYỄN Văn Phú
1500 N. 12th #9
ARLINGTON, VA 22209
Tel. (703) 525-6139
- 43 T/T ARLINGTON, VA
C/o Dương Ngọc Bích
601 N. Garfield St.
ARLINGTON, VA 22201
Tel. (703) 243-1732
- 44 T/T GLENDALE, AZ
C/o Nguyễn Đăng Khanh
3650 W. Bluefield Ave.
GLENDALE, AZ 85308
Tel. (602) 582-2568
- 45 T/T TEMPE, AZ
C/o Cao HUU THÉ
109 E. Broadway #31
TEMPE, AZIZONA 85282
Tel. (602) 894-9272

BẢN LIỆT KÊ

(Các tài liệu nghiên cứu đã và sắp phát hành)

I. SÁCH DỊCH

1. Địa Ngục Du Ký	Thánh Hiền Đường
2. Thiên Đàng Du Ký	Thánh Hiền Đường
3. Nhân Gian Du Ký	Thánh Hiền Đường
4. Luân Hồi Du Ký	Thánh Đức Đường

II. SÁCH TRƯỚC TÁC

1. Thượng Đế Giảng Chơn Lý (Tội Tâm Đạo 7) (Viết, Anh và Pháp ngữ)	
2. Điều Sào Thiên Sư	Đỗ Thuần Hậu
3. Đồi Đạo Song Tu	Đỗ Thuần Hậu
4. Kinh A Di Đà (Chú giải)	Đỗ Thuần Hậu
5. Phép Xuất Hồn	Đỗ Thuần Hậu
6. Phụ Ái Mẫu Ái 1	Lương Sĩ Hằng
7. Phụ Ái Mẫu Ái 2	Lương Sĩ Hằng
8. Phụ Ái Mẫu Ái 3	Lương Sĩ Hằng
9. Tội Tâm Đạo 4	Lương Sĩ Hằng
10. Văn Đáp Đại Cương	Lương Sĩ Hằng
11. Văn Tự Vô Vi	Lương Sĩ Hằng
12. Tội Tâm Đạo 1,2,3,5,9,10	Hồ Văn Em
13. Phương Pháp Công Phu	Hội Ái Hữu Vô Vi
14. Đặc San Vô Vi 82-83-84	Hội Ái Hữu Vô Vi
15. Vô Vi Pháp	Hà Liên Vô Ảnh Tử
16. Tu Chư Em	Thiên Nghi
17. Thiên Thực Hành	(anh ngữ)
18. Nấu Ăn Chay - Các món ăn chay	

III. Các bài giảng và nói chuyện liên quan đến
thiền theo Pháp Lý Vô Vi
Bằng cassettes (trên 500 cuốn) và băng Video.
Muốn có băng xin liên lạc thẳng về địa chỉ của Hội
Ái Hữu Vô Vi.

Muốn thỉnh sách (miễn phí) hoặc muốn được chỉ dẫn
về Thiền theo Pháp Lý Vô Vi, xin liên lạc với
những trung tâm.

46 T/T FORTWORTH, TX
C/o Phạm Văn Trạch
7033 Hallmark Dr. S#209
FORTWORTH, TX 76134
Tel. (817) 293-2646

47 T/T WATANGA, TX
C/o Nguyễn Hữu Sơn
6429 Patsy Lane
WATANGA, TX 76148
Tel. (817) 485-6859

48 T/D FORTWORTH, TX
C/o Lê Minh Sơn
1382 Larson Court
FORTWORTH, TX 76115
Tel. (817) 921-4063

49 T/D ARLINGTON, TX
C/o Nguyễn Võ
2120 Foxcroft Lane
ARLINGTON, TX 76014
Tel. (817) 465-0986

50 T/D DALLAS, TX
C/o Nguyễn Lương Mai
2066 Royal Lane #1276
DALLAS, TX 75229
Tel. (214) 484-5855

51 T/T SAN ANTONIO, TX
C/o Lê Quốc Toàn
1407 Waverly
SAN ANTONIO, TX 78201
Tel. (512) 734-8253

52 T/T SALT LAKE CITY, UT
C/o Mai Văn Kỳ
749 N. Dorothy Way
SALT LAKE CITY, UT 84116
Tel. (801) 595-1888

53 T/D HOUSTON TN, TX
C/o Nguyễn Bình
5809 S.W. Freeway
HOUSTON, TX 77450
Tel. (713) 663-6161

54 T/D TỬ THƯỜNG, TX
Long, Duy, Thach, Châu
4250 Sun Meadow
HOUSTON, TX 77072
Tel. (713) 568-4394

55 T/D AUSTIN, TX
C/o Nguyễn Văn Liêm
11902 Tobler Trail
AUSTIN, TX 78753
Tel. (512) 339-0159

56 T/D TULSA, OK
C/o Nguyễn Huệ Hùng
2832 S. 115th Ave.
TULSA, OKLAHOMA 74129
Tel. (918) 665-8924

57 T/T HARVEY, LA
C/o Nguyễn Văn Đông
1132 Curtis Street
HARVEY, LA 70058
Tel. (504) 340-5991

58 T/D GRETNA, LA
C/o Ứng Văn Bôn
2193 Carol Sue Ave
GRETNA, LA 70053
Tel. (504) 362-9550

59 T/T NEW ORLEANS, LA
C/o Nguyễn Văn Bình
7700 Butterfield Rd.
NEW ORLEANS, LA 70126
Tel. (504) 246-9373

60 T/D FLORIDA
C/o Lê Thanh Tùng
3314 W. Louisiana Ave.
TAMPA, FLORIDA 33614
Tel. (813) 870-0902

61 T/T BOCA RATON, FL
C/o Nguyễn Huệ Trạch
P.O. Box 1048
BOCA RATON, FL 33429
Tel. (305) 395-740

62 T/T HAPEVILLE, GA
C/o Võ Hữu Thái
3482 Meadow Rd
HAPEVILLE, GA 30354

63 T/T SCOTTSDALE, GA
C/o Phan Văn Võ
852 Tanner Dr.
SCOTTSDALE, GA 30079
Tel. (404) 294-7229

64 T/T SAVANNAH, GA
C/o William Võ
1907 Noble Oaks Dr
SAVANNAH, GA 31406

65 T/T KANEOME, HI
C/o Nguyễn Văn Chí
47-592 Puapoo Place
KANEOME, HAWAII 96744
Tel. (808) 239-6916

66 T/D HONOLULU, HI
C/o Trần Văn Dũ
1635 Meyers St
HONOLULU, HI 96819
Tel. (314) 876-3142

67 T/D TẠO TỈNH, TX.
C/o Mai Bình
10423 Air Line Dr.
HOUSTON, TX 77037
Tel. (713) 445-1676

68 T/T ORLANDO, FL
C/o Nguyễn Đình Tranh
6315 Seaburg Way
ORLANDO, FLORIDA 32818
Tel. (305) 297-0657

69 T/T COCOA, FL.
C/o Nguyễn Văn Sáng
6927 Pluto St.
COCOA, FLORIDA, 32927
Tel. (305) 631-7141

70 T/T NORWALK, CA
C/o Đoàn Công Bình
11803 Orr & Day Rd.
NORWALK, CA 90650
Tel. (213) 863-8226

71 T/T OAKLAND, CA.
C/o Đoàn Hồng Huệ
259 Mc Arthur Blvd.
OAKLAND, CA 94610
Tel. (415) 465-7436

**MUỐN BIẾT THÊM CHI TIẾT VỀ CÁC BẢNG GIẢNG,
BẢNG VIDEO LIÊN QUAN ĐẾN THIỀN ĐỊNH THEO
PHÁP LÝ VÔ VI, CŨNG NHU MỌI SỰ PHÁT TÂM ẤN
TỔNG, ĐÓNG GÓP VÀO QUỸ KINH SÁCH, XIN ĐỀ:**

**VÔ-VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
VÀ GỢI VỀ:**

P.O. BOX 2522

GARDEN GROVE, CA 92642

TEL: (714) 962-4427; (714) 891-0889

(213) 827-0430